

VƯỢT SÔNG OVER BØLGENE

TẠP CHÍ THÔNG TIN VĂN HÓA XÃ HỘI CỦA HỘI NGƯỜI VIỆT Từ NẠN TẠI NA UY
TIDSSKRIFTET FOR VIETNAMESISKE FLYKTINGER I NORGE - NR. 3 NOV 2011

FOKUS REVISJON

Medlem i Den norske Revisorforening

Thy Nguyen Siviløkonom/Registrert revisor

mobil: 48 24 71 60 • telephone: 22 15 88 88 • faks: 22 15 66 66

e-post: thy@fokusrevisjon.no • www.fokusrevisjon.no

adresse: Grefsenveien 66 - 0487 Oslo

VĂN PHÒNG KIỂM TOÁN NGƯỜI VIỆT ĐẦU TIÊN Ở OSLO
PHỤC VỤ QUÝ ĐỒNG HƯƠNG TỪ 2003

TẬN TÂM - KINH NGHIỆM - UY TÍN

- KIỂM TOÁN (REVISJON)
- KẾ TOÁN (REGNSKAP)
- LƯƠNG BỔNG (LØNN)
- THUẾ (SKATT, MVA)
- KHAI THUẾ CÁ NHÂN, CÔNG TY
- CỐ VẤN VỀ TÀI CHÁNH, MỞ CÔNG TY,
- CỐ VẤN ĐIỀU HÀNH VÀ QUẢN LÝ CƠ SỞ THƯƠNG MẠI
- CỐ VẤN VỀ THUẾ, TÀI CHÁNH

CHÚNG TÔI NÓI TIẾNG VIỆT

XIN VUI LÒNG LIÊN LẠC ANH THY (NGUYỄN TRƯỜNG THY)

Số 3 - 2011
CUỐI THU 11.2011

Utgivelsesdato: 30.11.2011

Vượt Sóng / Over bølgene

Postboks: 633 Sentrum
0106 Oslo, Norway
epost: vuotsong@vietnet.no
Org. 992662697
Bankkonto: 6236 06 40111

Chủ nhiệm: Nguyễn Đức Hóa
Chủ bút: Phạm Sĩ Việt
Thư Ký tòa soạn: Nguyệt Minh
Thủ quỹ: Nguyễn Ngọc Bích
Tóm lược Nauy: Tôn Thất Sơn

Hình bìa: - Trung Thu & Thiếu Nhi - NMT
TRONG SỐ NÀY:

- **SHCĐ:** Phạm Sĩ Việt; Hội thảo về công hàm bán nước của Phạm Văn Đồng, âm mưu bá quyền của Trung Cộng - Công bố kết quả cuộc thi tuyển chọn mô hình tượng đài thuyền nhân tỵ nạn tại Nauy - Referat fra jurymøte på sjøfartsmuseet Bygdøy - Biên bản của Ban Giám Khảo tượng đài - Cuộc thi mở rộng tuyển chọn mô hình thuyền nhân Nauy - Åpen Konkurransen om minnesmerke for vietnamesiske flyktninger - Thor Sandborg vant konkurransen - Ông Thor Sandborg và tác phẩm Hoa Biển - Sandborgstale - Phát biểu của tác giả Hoa Biển

- **TÙY BÚT:** Cảm nghĩ tượng đài Hoa Biển/PXL - Một kiểu dân phạm pháp không chỉ gây hậu quả cho riêng mình - Thắc mắc/Hà Anh

- **ĐIỂM SÁCH:** Chỉ vì giấc mơ "trật tự mới không có Mỹ"/Tâm Thanh.

- **TRUYỆN NGẮN:** Già biệt Nấm Mèo/Tiểu Thảo - Những đám mây trên đỉnh núi Phổ Đà/Phạm Tín An Ninh.

- **THƠ:** - Hoa Biển/ Xuân Lan - Cánh Hoa Sóng Gợn/KL - Hoàng Sa Hành/Nguyễn Hữu Nhật

- **TRANG THIẾU NHI:** Nguyệt Minh phụ trách; Mitt Lille land Đất nước nhỏ bé của tôi - Những tài năng trẻ - Chắp cánh ước mơ - Lòng biết ơn - Bí quyết của Bà Ngoại/Anne-Marie Ngô

- **VƯỜN HOA GIA ĐÌNH:** Thi Hạnh phụ trách; Đời sống: Quá khứ là kiến thức/Nguyễn Thị Vinh - Phỏng vấn về tập Yoga

- **TÌM HIỂU:** Vén màn bí mật/Trương An Nam

OVER BØLGENE STØTTET AV

NORSK KULTURRÅD
Arts Council Norway

Cá thư tòa soạn

Kính thưa quý đồng hương
Quý độc giả thân mến,

Lời đầu tiên BBT Vượt Sóng xin cảm ơn sự kiên nhẫn chờ đợi của quý vị vì số báo này đến tay quý vị trễ hơn dự định bởi nhiều lý do.

Trong thời gian qua có những bước tiến quan trọng của Hội NVTN nói riêng và của cộng đồng Người Việt tỵ nạn tại Na Uy nói chung mà chúng tôi muốn thu thập thật đầy đủ để chuyển tải đến quý độc giả.

Kể từ khi HNVTN được tái thành lập, trải qua nhiều giai đoạn khó khăn, thử thách, nhân sự hạn chế, tài chính eo hẹp nhưng sự phát triển ngày càng thấy rõ. Số hội viên gia tăng càng lúc càng đông và niềm mong mỏi lớn nhất của tất cả mọi người đã trở thành sự thật: Chiều ngày 26 tháng 8 năm 2011, đô trưởng Oslo ông Fabian Stang là khách mời đặc biệt cắt băng khánh thành cho Nhà Việt Nam, hội quán của HNVTN tại Na Uy trong sự vui mừng của đông đảo hội viên có mặt tại Møllergata 46.

Đây là bước tiến quan trọng trong sinh hoạt cộng đồng. Từ bây giờ hội quán là nơi ghé chân của các hội viên và những ai muốn tìm đến môi trường và sinh hoạt của người Việt tại Na Uy.

Kể từ khi Nhà Việt Nam mở cửa các khoá học hữu ích lần lượt ra đời như lớp dạy Yoga, dạy võ cổ truyền, lớp vi tính cho người lớn tuổi, khoá học khiêu vũ, các lớp dạy nhạc piano, guitar, violin, dạy kèm toán lý hoá... đặc biệt hơn hết là lớp dạy tiếng Việt cho trẻ em và lớp tiếng Việt cho người Na Uy cũng như lớp tiếng Na Uy cho người Việt Nam. Các khoá học quy tụ khá đông đảo những thầy cô giáo tự nguyện hết mình vì việc chung với sự dấn thân hoàn toàn vô vụ lợi. Và con số học sinh đăng ký học ngoài sự dự đoán cũng là một niềm vui bất ngờ mà chúng tôi xin chia sẻ với quý vị. Bước đầu tốt đẹp này không thể có được nếu không có sự hỗ trợ từ nhiều người cũng như từng gia đình đã khuyến khích, tạo điều kiện để con em mình tham gia. Chúng tôi xin được gởi đến quý vị lời tri ân chân thành và mong mỗi quý vị sẽ tiếp tục ủng hộ những sinh hoạt của Nhà Việt Nam và của Hội NVTN.

Một sự kiện nữa, tối quan trọng không thể không nhắc đến trong thời gian qua là mô hình xây dựng tượng đài tri ân. Sau bao nhiêu ngày hồi hộp chờ đợi. Cuối cùng cuộc thi mô hình tượng đài thuyền nhân đã chấm dứt. Trong 18 mô hình đặc sắc của 16 tác giả gởi đến, «Hoa Biển» của điêu khắc gia nổi tiếng người Na Uy Thor Sandborg đã chiếm trọn số phiếu của ban giám khảo. Ngày 02 tháng 10, UBND TP đã chính thức công bố kết quả và giới thiệu đến cộng đồng mô hình đoạt giải cũng như các mô hình đã dự thi. Quảng đường đã ngắn hơn. Niềm vui sẽ lớn biết bao khi không bao lâu nữa chúng ta sẽ được tự hào trao một tác phẩm gói ghém bao ân sâu, nghĩa nặng đến đất nước nơi có những người đã mở cho chúng ta một thế giới mới đầy tự do và tình người.

Xin cảm tạ những nhà điêu khắc đã góp phần mình vào cuộc thi, tiếc rằng chúng ta chỉ có thể chọn được một mô hình để hoàn tất, nhưng những tâm tư, công sức các điêu khắc gia gởi vào trong các tác phẩm của mình đều đáng trân quý.

Thưa quý vị,

Tin vui dồn dập nhưng không thể không lắng đọng để nhìn lại nhiệm kỳ vừa qua của BCH Hội NVTN với bao thăng trầm buồn vui. Một nhiệm kỳ mới sắp bắt đầu với không ít thử thách đang chờ. Xin nhân dịp này cảm ơn anh hội trưởng Nguyễn Đức Hóa và anh chị trong BCH đã nỗ lực trong suốt thời gian qua phát triển Hội lớn mạnh như hôm nay. Một khi xán tay áo lên giúp việc cho cộng đồng là không thể không nói đến hai chữ «hy sinh». Biết bao hy sinh lớn, nhỏ, được biết đến hay âm thầm... của biết bao nhiêu người có lòng đã giúp cho cộng đồng vượt bao khó khăn trong nhiệm kỳ qua. Xin cảm ơn tất cả quý vị.

Và để kết thúc lá thư này, xin được gởi đến quý vị câu hát đã được hơn 80 người đồng lòng cất cao trước toà đại sứ Việt cộng ngày thứ sáu mồng 04 tháng 11:

«Anh em ơi xin hãy làm ánh đuốc...»

Vâng, xin cho mỗi chúng ta là một ngọn đuốc thắp sáng lòng mình và soi đường cho thế hệ mai sau.

Để niềm tin vào con người, vào tự do, vào một ngày mai không bao giờ bị dập tắt.

- VƯỢT SÓNG -

SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG

Phạm Sĩ Việt tổng hợp và biên soạn

Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn Bầu Tân Hội Trưởng Nhiệm Kỳ 2012-2015

Vào Chủ Nhật, ngày 15 tháng 5 năm 2011 tại hội trường Blystadlia, một buổi sinh hoạt quý tự đông đủ hội viên và thân hữu, ngoài khu vực Oslo và ngoại thành còn có nhiều hội viên từ các tỉnh, thị xã về tham dự như: Kristiansand, Fredrikstad, Moss v.v... khoảng trên 150 người trong một bầu không khí vui tươi cởi mở và nồng ấm tình đồng hương.

Đúng 14 giờ 30 vị đại diện Ban Tổ chức giới thiệu chương trình sinh hoạt và kế đó là nghi thức chào Quốc kỳ và phút mặc niệm. Lời chào mừng của ông Đỗ Duy Huỳnh, Hội trưởng; ông Đỗ Duy Huỳnh cảm ơn toàn thể hội viên và thân hữu tham dự buổi sinh hoạt ngày hôm nay, nhất là các vị ở xa đã không quản ngại đường sá xa xôi thân hành về đây tham dự. Kế đó, vấn đề ông Huỳnh muốn nhấn mạnh là cho đến tháng 9 tới đây vai trò Hội trưởng của ông sẽ mãn nhiệm, ông yêu cầu Ban Chấp hành và toàn thể hội viên tìm người thay thế.

Kế đó đại diện Ban Tổ chức đọc lá thư đề ngày 13 tháng 5 năm 2011 của

Thượng tọa Thích An Chí, trụ trì chùa Khuông Việt kiêm Trưởng ban Điều hành Giáo Hội Phật Giáo tại Na Uy. Qua bức thư tâm thư này Thượng tọa Thích An Chí bày tỏ lòng ngưỡng mộ đối với Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn qua ông Đỗ Duy Huỳnh, và lòng ưu ái của Thượng tọa đối với Trung tâm Mục vụ qua Linh mục Huỳnh Tấn Hải.

Như yêu cầu của ông Đỗ Duy Huỳnh trong phần mở đầu buổi khai mạc, Ban Tổ chức sau đó đã đề nghị một số vị đứng ra điều hành việc bầu cử, gọi là "Chủ tọa đoàn", Ban Tổ chức cũng thông báo là tất cả các Hội viên đều có quyền ứng cử và bầu cử, và phiếu bầu phải hội đủ tiêu chuẩn trên 50% tổng số hội viên. Thành phần Chủ tọa đoàn được cử tọa đề nghị gồm: ông Tôn Thất Sơn (chủ tọa), ông Lâm Bá Thắng (thư ký), cô Giang Ngọc Trinh (thành viên kiểm soát). Vai trò Chủ tọa đoàn sẽ hết hiệu lực khi hoàn tất việc đầu phiếu.

Kế đó, ông Tôn Thất Sơn nói qua về phương thức bầu cử, theo nguyên tắc dân chủ trong một cuộc bầu cử, có 2 giai đoạn: a) ứng cử, b) đề cử. Trước tiên ông Sơn kêu gọi mọi người tự nguyện ứng cử

(2 phút). Hai phút trôi qua không có ai ứng cử, ông Sơn kêu gọi cử tọa đề cử (từ 5-10 phút). Qua phần "b)" này ông Đỗ Duy Huỳnh đề cử ông Lâm Bá Thắng và ông Huỳnh nói qua về ông Thắng: Là người có kinh nghiệm làm việc trong Cộng đồng, đã từng giữ chức vụ Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn trước đây, và đã từng nắm giữ các vai trò trong Ban Chấp hành Hội Người Việt cũng như Ban Điều hành chùa Khuông Việt. Lên tiếng đáp lời, ông Thắng đã cảm ơn người đề cử và từ chối sự đề cử này với lần 1, lần 2 và lần 3 vì hoàn cảnh không cho phép, đồng thời ông Thắng kêu gọi ông Huỳnh nên tiếp tục lưu nhiệm thêm một nhiệm kỳ nữa. Ý kiến này được mọi người tán đồng với tràn pháo tay vui mừng trỗi lên. Sau đó người hướng dẫn chương trình thay vì đề nghị tiến hành việc bầu cử thì tất cả cử tọa đồng thanh giơ tay bỏ phiếu tín nhiệm ông Đỗ Duy Huỳnh. Kết quả xem như ông Huỳnh được 100% số phiếu bầu.

Đáp lời, ông Đỗ Duy Huỳnh cảm ơn sự thương mến và tín nhiệm bầu ông thêm một nhiệm kỳ nữa. Nhưng ông Huỳnh bày tỏ, vì tuổi già sức yếu ngày hôm nay điều hành công việc của Hội không phải dễ dàng, nên ông Huỳnh yêu cầu ông Lâm

Bá Thắng sẽ đóng vai "Phụ tá Đặc biệt", như lời đề nghị của ông Nguyễn An Đoàn và tất cả cử tọa. Để kết thúc việc bầu cử, ông Huỳnh cho biết sẽ thành lập một Ban Chấp hành mới và ra mắt vào tháng 9 này, đồng thời kêu gọi sự hợp tác của tất cả Hội viên, nhất là tham gia vào Ban Chấp hành của Hội.

Vì thì giờ eo hẹp nên Ủy viên Tài chánh không thể trình bày rõ ràng đến với hội viên, vì vậy ông Huỳnh nhân đây cũng tóm gọn việc chi thu của Hội như sau: Từ những năm trước Hội không xin tài trợ, nhưng qua các năm gần đây được một số người khuyến khích, Hội đã làm đơn xin tài trợ, kết quả là vào năm 2010 Hội được kommune tài trợ cho 22.000 kr. Với số tiền này việc chi và thu cho tài khóa 2010 cũng vừa vặn. Riêng việc thực hiện việc mua cờ, quốc huy và một số bộ lễ phục tính ra cũng vào khoảng 2000 mỹ

kim. Ngân quỹ năm nay 2011 qua số tiền đóng niên liêm của hội viên là 7250 kr.

Ông Phạm Sĩ Việt trình bày tiến triển của Đặc San. Ông Phạm Sĩ Việt cho biết Đặc San cho đến hôm nay đã đi được 2 phần 3 đoạn đường và sẽ giao bản quyền cho ông Hội trưởng chậm nhất vào cuối tháng 6/2011. Nội dung Đặc San được phân ra 5 mục chính: a) Lưu bút, b) Sinh hoạt của Hội Cao Niên, c) Các bài viết người Việt tại Na Uy, d) Các bài viết người Việt hải ngoại, e) Album hình ảnh sinh hoạt của Hội trong 20 năm qua.

Nhân đây ông Huỳnh cũng cho cử tọa biết là qua việc ấn hành Đặc San, ông Tôn Thất Sơn sẽ đóng vai trò phụ tá Chủ Nhiệm là ông Đỗ Duy Huỳnh. Cũng trong giờ này các nhóm chia theo từng mỗi địa phương được chụp hình lưu niệm để đăng vào tập Đặc San nay mai.

Sau giờ giải lao thực khách được thưởng thức các món ăn ngon miệng được các bà trong Hội tự làm lấy là đến tiết mục xổ số gây quỹ và ca nhạc giúp vui. Lồng vào tiết mục này ông Huỳnh kêu gọi hội viên sốt sắng tham gia vào các Tiểu ban để phục dịch cho ngày sinh hoạt trọng đại "Kỷ niệm 20 năm thành lập Hội Cao Niên" vào 10 tháng 9 năm 2011 sắp tới đây. Các ông bà được nhận lãnh trách nhiệm gồm: Ban ẩm thực có bà Xíu; Ban tiếp tân có bà Huệ; Ban văn nghệ có bà Hồng Anh; Ban trang trí và âm thanh có ông Trần Thành.

Được biết, trong buổi sinh hoạt hôm nay Hội cũng đã thu nhận 5 hội viên mới, đó là: bà Trần Thị Sửu, bà Lý Thị Lan, ông Trương Thanh Liêm, ông Nguyễn Quang Trung, bà Nguyễn Thị Tư.

Buổi sinh hoạt của Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy kết thúc vào lúc 18 giờ cùng ngày trong tinh thần vui vẻ.

cộng đồng

18-06-2011

CHI HỘI NGƯỜI VIỆT TỴ NẠN LØRENSKOG THAM DỰ NGÀY THIẾU NHI THẾ GIỚI - ĐA VĂN HÓA

(Barnas verdensdager og Internasjonal basar)

Buổi chiều hôm nay trời không buồn mưa như nhường chỗ cho tiếng nói tiếng cười và rộn ràng tiếng nhạc. Đó là khung cảnh của Ngày Thiếu Nhi Thế Giới - Đa Văn Hóa diễn ra tại Lrenskog hus (thuộc công xã Lørenskog) trong khuôn viên trung tâm thương mại Metro, cách Oslo chừng 20 km, vào thứ bảy, 18 tháng 6 năm 2011, lúc 12 giờ.

Đứng trên một sân khấu lộ thiên, MC Åge Tovan, cũng là đại diện Ban Tổ chức ngỏ lời chào thăm tất cả quan khách và cảm ơn sự hiện diện của đầy đủ các sắc dân. Cùng lúc đó, đội Lân của Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông mở màn cho chương trình ca nhạc như khuấy lên một bầu không khí vừa vui tươi vừa lạ mắt. Tiếp theo đó là điệu vũ "Bollywood dans" do nhóm sắc dân Ấn Độ trình diễn. Lørenskog gym/turning tuổi từ 3 đến 5 cũng góp phần với điệu vũ mang tên "Boogie Boogie". Lớp Việt ngữ chùa Khuông Việt qua điệu "Fuglene synger". Đặc biệt Lan Anh tuổi mới 12, cô bé không rời tay đàn ngay từ lớp mẫu giáo, nay tung phím với cây phong cầm qua nhạc bản "Det blåser fra øst" và "Sorte øynene" được khán giả nhiệt liệt vỗ tay tán thưởng. Kể từ giây phút này, các sắc dân thi nhau lên sân khấu để trở tài thuần túy văn hóa của dân tộc mình, trong đó Nhóm Phụng Ca cũng đóng vai trò không nhỏ đem những nhạc cụ cổ truyền cống hiến người phương Tây.

Những điệu nhạc quen thuộc của miền Nam Mỹ thuở xưa, nay được rộn ràng nghe lại qua nhạc phẩm "Vest Afrikansk" do sự kết hợp bởi ban nhạc và các nữ vũ công của Skjetten, Lørenskog và Oslo. Và người

ta ngạc nhiên hết sức qua một điệu vũ đơn rồi đến kếp rất ư ngoạn mục của 2 bé Sofie Nguyễn, 9 tuổi và Emily Chiêm, 11 tuổi; là thành viên tí hon của Hội Người Việt Tỵ Nạn/Chi hội Lørenskog, qua 3 nhạc phẩm "Freestyle og slow", "A year without rain" và "Hello" đã làm cho khán giả thật sự phấn kích và ngưỡng mộ những đường nét mềm mại của 2 bé thi nhau múa lượn trên sân

Tamilsk, Indisk, Srilanka, Vest-Afrikansk, Norsk và Việt Nam. Đồng thời các quầy hàng cũng được bày bán đủ các món ăn thuần túy dân tộc và được mọi người tận tình chiếu cố.

Ngày Thiếu Nhi Thế Giới - Đa Văn Hóa được kết thúc vào lúc 15 giờ trong tinh thần "hẹn nhau ngày này năm sau..."

khẩu.

Khi nói về Ngày Thiếu Nhi Thế Giới - Đa Văn Hóa cũng phải nhắc đến công sức của một nữ lưu người Na Uy gốc Việt tên gọi Huỳnh Phương. Với vai trò Tân Chi hội Trưởng Chi hội Người Việt Tỵ Nạn, trực thuộc Hội Người Việt Tỵ Nạn Oslo & Vùng Đông, Huỳnh Phương khéo léo thu vén việc gia đình trong thiên chức thuần túy Việt Nam vừa bà mẹ hiền để kiêu hãnh đưa cả Chi hội mình chen chân vào chốn đông người làm vẻ vang cho Cộng đồng Việt tỵ nạn. Được biết Chi hội Lørenskog với Huỳnh Phương là người đầu đàn, nhưng chưa đầy 1 năm kể từ ngày thành lập Chi hội Lørenskog đã trở nên lớn mạnh với ngót 100 thành viên, cùng một Ban Điều hành 15 người gồm toàn giới trẻ. Với trách nhiệm điều phối chung cho ngày Đa Văn Hóa, Chi hội Lørenskog được Ban Tổ chức giao phó cho Huỳnh Phương cáng đáng phần văn nghệ, đồng thời được cung cấp cho 2 quầy bán thức ăn để kiếm công tác món.

Người ta ghi nhận Ngày Thiếu Nhi Thế Giới - Đa Văn Hóa với sự góp mặt của các sắc dân: Pakistansk,

09-06-2011

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Biểu Tình Chống Phái Đoàn Ngoại Giao CSVN

Với từng khuôn mặt ướt đầm nước mưa, xếp thành hàng dọc hàng ngang xen lẫn dòng biểu ngữ nối tiếp nhau: Democracy for Vietnam, Human rights for Vietnam. Vietnam: Release political prisoners now, Freedom of speech for Vietnam, Stop Internet Censorship in Vietnam, Vietnam: Free facebook now, For menneskerettigheter i Vietnam v.v... cùng rừng cờ tự do nền vàng ba sọc đỏ đã làm cho khách qua đường không ngớt dừng chân quan sát giữa bầu trời lúc tạnh lúc mưa của buổi chiều Thứ Năm, ngày 9 tháng 6 năm 2011 trước tiền đình Quốc hội, Thủ đô Oslo, Vương quốc Na Uy.

Đó là đoàn người biểu tình chống phái bộ Ngoại giao cộng sản Việt Nam (CSVN) đang có mặt phía bên trong sảnh đường Quốc hội để vận động ngoại giao với chính phủ Na Uy qua Ủy ban Ngoại giao của Quốc hội.

Theo người ta ghi nhận, "Thư Khẩn Báo" được Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy (HNVTN/NU) tung lên diễn đàn Hội chỉ 3 ngày trước, ngay lập tức đã làm xôn xao Cộng đồng liên mạng, nhất là những Hội viên của HNVTN/NU không ngớt trao đổi, bàn bạc, cùng đề ra những kế sách nhằm biểu dương sức mạnh Cộng đồng Tỵ nạn tại đây.

Thế là trăm người như một, tất cả nhất tề dùng mọi phương tiện nhanh nhất, đội mưa hội tụ về tại điểm hẹn đúng ngày đúng giờ. Điểm cốt lõi ở đây là Cộng đồng Việt Nam Tỵ Nạn tại Na Uy muốn gửi một thông điệp đến với Đại Sứ quán CSVN tại Oslo biết rằng: "Người Việt tỵ nạn chúng tôi tại Na Uy không cần sự có mặt của nhóm Tỵ Văn Thông đại sứ...". Đồng thời cũng muốn cảnh tỉnh với Bộ Ngoại giao CSVN, là những diễn tiến đã và đang xảy ra tại Việt Nam không một bức màn sắt nào che chắn được sự đánh giá tệ hại nhất của các chính giới Na Uy.

Vào lúc 13 giờ 30 nghi thức chào Quốc kỳ và phút mặc niệm diễn ra giữa trời với

bài quốc ca hùng hồn như đánh động lòng người Việt xa xứ ngay trong buổi chiều hôm nay. Ca khúc "Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ", "Dậy Mà Đi", "Việt Nam Việt Nam" được đoàn biểu tình cất vang sau đó. Ông Peter Skovholt Gitmark, là vị dân biểu trẻ, người đã thực hiện chuyến công tác 5 ngày tại Việt Nam vào tháng 2 năm 2008 để thăm các nhà dân chủ, từ trong sảnh đường Quốc hội ông ra nhập dòng với đoàn người biểu tình. Được mời lên diễn đàn phát biểu, trước hết ông Gitmark bày tỏ lòng kính phục đối với tất cả người Việt tỵ nạn, đồng lòng đứng dưới một màu cờ để nói lên chính nghĩa của mình, đồng thời phơi bày sự tàn bạo đối trá của chế độ độc tài CSVN. Ông Gitmark cho rằng tình trạng nhân quyền tại Việt Nam ngày càng tồi tệ và người dân không có lối thoát trước sự đàn áp và săn đuổi thô bạo của nhà đương cuộc, ông nhấn mạnh: "Nhân tiếp phái đoàn CSVN, Na Uy sẽ đặt điều kiện với họ để các quyền căn bản của người dân Việt Nam không bị tước đoạt...".

Ông Đỗ Duy Huỳnh ngay sau đó cũng lên diễn đàn phát biểu. Ông Huỳnh nhắc lại "...hồi 22 tháng 5 năm 1995 khi phái đoàn Võ Văn Kiệt đến Na Uy ăn mày viện trợ, cũng bị Cộng đồng chúng ta tẩy chay, đến nỗi Kiệt phải hủy bỏ buổi họp ngoại giao vào phút chót. Và 4 năm sau, phái đoàn của Phan Văn Khải cũng với chiêu thức cầu viện, và cũng bị Cộng đồng chúng ta chống đối, đến nỗi Khải phải mất bình tĩnh khi bị ông Nguyễn Ngọc

Bích, lúc bấy giờ là Giám đốc đài RFA nêu nhiều câu hỏi hóc búa..."

Các khẩu hiệu không ngớt vang lên từ đoàn người biểu tình: "Đả đảo đảng CSVN bán nước, CSVN hèn với giặc ác với dân v.v..." có lẽ đã lọt vào bên trong những bộ mặt bán nước cầu vinh của giới lãnh đạo CSVN. Ông Nguyễn Đức Thọ, đại diện đảng Việt Tân, cơ sở Na Uy cũng lên diễn đàn bày tỏ. Trước tiên ông Thọ nói rằng không có một lãnh đạo quốc gia nào nhu nhược như giới lãnh đạo CSVN. Ở trong nước thì thẳng tay đàn áp những nhà bất đồng chính kiến, không cho họ thể hiện lòng yêu nước, phải chăng theo chế độ độc tài này, yêu nước là có tội? Ở ngoài nước thì mang bộ mặt đạo đức đi ve vãn cầu viện. Riêng đối với Tàu cộng thì trở nên hèn nhát, khiếm nhục.

Nhà thơ Nguyễn Hữu Nhật cũng khập khễnh bên cây nạng, chân run run ông lên diễn đàn phát biểu, ông Nhật nói: "...Chúng ta vững tin dân chủ cho Việt Nam. Chúng ta không bao giờ quên một lần liểu chết trên biển Đông. Chúng ta bị mất hết tất cả chỉ vì hai chữ Tự Do. Giờ đây, chúng ta không nên nghe những lời hoa mỹ của người nọ người kia, mà cần nhất nên nghe theo tiếng gọi của non sông...". Cảm động nhất, một số đồng hương tại Copenhagen, Đan Mạch nghe tin biểu tình cũng cùng nhau chạy thực mạng để kịp giờ đấu tranh. Ông Lê Quang Toàn, đại diện một số đồng hương Đan Mạch đang hòa nhập với đoàn biểu tình cũng bày tỏ suy tư của mình. Trước hết ông Toàn nói lên lập trường không khoan nhượng với hành động dã man, độc tài, đối trá, mị dân của nhà cầm quyền CSVN.

Các vị đại diện như đồng cảm với một phương châm bất thành văn để cảnh giới bà con đồng hương rằng: Những ai tiếp tay cho đảng CSVN tức tiếp tay cho bọn khủng bố. Đảng CSVN với chủ trương chà đạp nhân quyền, lừa mị thế giới, không thể để thêm một lần chúng ta bị kẻ ác ru ngủ,

phủ dụ. Xin mọi người không vì lợi lộc cá nhân mà quên đi cái chính nghĩa chúng ta đang hành diện có được. Khẩu hiệu được vang lên và mọi người đồng thanh hô lớn: "Cương quyết không làm tay sai cho chế độ CSVN, đả đảo chế độ CSVN bán nước hại dân...".

Bấy giờ là 14 giờ 38 phút, ông Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng HNVTN/NU đứng trước diễn đàn cảm ơn tất cả bà con đồng hương đã đáp ứng lời kêu gọi khẩn cấp của Hội tham dự đông đủ. Đây là khích lệ tinh thần không nhỏ đối với BCH/HNVTN và cũng nói lên sức mạnh đoàn kết của Cộng đồng Việt tỵ nạn chúng ta hầu đánh bại mọi luận điệu tuyên truyền xảo trá của Tạ Văn Thông đại sứ cùng cái gọi là "Hội Người Việt Quê Hương" trá hình của y.

Được biết, cuộc biểu tình đột xuất hôm nay do HNVTN/NU tổ chức với sự tiếp tay của đảng Việt Tân, cơ sở Na Uy; Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn; Hội Phụ Nữ Việt Nam Tỵ Nạn; Hội Bảo Tồn Truyền Thống Việt Nam tại Moss & Rygge; Nhà xuất bản Anh Em... Tuy trong giờ làm việc nhưng cũng qui tụ khá đông đảo đồng hương tại Oslo và các vùng phụ cận như: Moss, Fredrikstad, Rygge, Drammen, Blystadlia, Rælingen v.v... Đặc biệt có một số đồng hương đến từ Đan Mạch. Cuộc biểu tình được phân tán trong vòng trật tự lúc 14 giờ 45 và cùng hẹn tái ngộ trong tư thế sẵn sàng giương cao ngọn cờ chính nghĩa với bất cứ ở đâu và bất luận nơi nào.

cộng đồng

19-08-2011

Thánh Lễ Cầu Nguyện Nạn Nhân Bị Khủng Bố

Katolsk gudstjeneste
den 19.08.2011

Den katolske gudstjenesten fant sted den 19.08.2011 i St.Olav kirke ved biskop Bernt Eidsvig, for å be for ofrene i forbindelse med massakre i Utøya den 22.07.2011. I den anledning deltok ambassadører fra 22 nasjoner i seremonien. Kirken var fullsatt.

Det var Anders Behring Breivik som ødela regjeringens kvartal med en kraftig bombe, hvor 08 funksjonærer omkom, og han drepte ungdommer fra AUF, som deltok i sommerleir i Utøya, med gevær og pistol. Totalt 77 personer mistet livet.

chúng tôi yêu đất nước này..." (Ja, vi elsker dette landet...) như nói lên tình tự dân tộc và nghĩa đồng bào trước những mất mát to lớn xảy ra cho đất nước này. Đức Cha chủ lễ với bài giảng ngắn gọn nói lên nỗi lòng của từng con dân nói chung, và mỗi gia đình nạn nhân có người thân yêu đã bỏ mình vì biến cố hải hùng vừa qua. Đức Cha cũng dâng lời cầu nguyện cho tất cả linh hồn đã mất sớm về Nước Chúa.

Tuần tự đại diện các sắc dân lên bục giảng đọc lời cầu nguyện với cùng một ý nghĩa. Đến phần tiếng Việt, Kim An đọc: "Chúng ta cầu xin để khủng bố và hận thù không tác động lên xã hội, mà các bạn trẻ tham dự trại hè trên đảo Utøya đã dần thân phục vụ. Vi ber deg!".

Bài Thánh ca trước khi lễ chung bằng những âm điệu: "Her er ditt vern mot vold, her er ditt sverd, troen på livet vårt...." nghe ra ngậm ngùi như giọt từng giọt lệ của từng người tham dự trước dung nhan Thánh Chúa.

Tưởng cũng cần nhắc lại, vụ khủng bố vào chiều ngày 22 tháng 7 năm 2011 do Anders Behring Breivik, 32 tuổi, gây ra tại tòa cao ốc của chính phủ và tại đảo Utøya làm ít nhất 87 người chết và hàng trăm người bị thương. Cô Elisabeth Trnnes Lie, 16 tuổi, là nạn nhân cuối cùng vừa mới được cải

táng ngày 18 tháng 8 năm 2011 sau gần một tháng chờ người chị Cathrine Trnnes Lie, 17 tuổi, được phục hồi tại bệnh viện trong cùng biến cố 22/7 để chị em được nhìn nhau và để tiễn đưa nhau.

Ra khỏi giáo đường, mọi người gốc Việt trong Cộng đồng Việt tỵ nạn văng vẳng đâu đây lời cảnh thức bất hủ từ Linh mục Fx. Huỳnh Tấn Hải trong một bài viết nói về "khủng bố" như nhẹ nhàng đi vào lòng người: "Một người kiều dân phạm pháp không chỉ gây hậu quả cho riêng mình nhưng là cầm súng bắn vào tập thể đồng hương của mình..."

26-8-2011

Lễ Cất Băng Khánh Thành Nhà Việt Nam Åpningsseremoni av Vietnamhuset 26.08.2011

Vietnamhuset ble inaugurert av Oslos ordfører Fabian Stang den 26.08.2011, kl. 17:00.

Med økonomisk bistand fra staten hadde det Vietnamesiske flyktningeforbundet leid et lokal i Oslo sentrum med tanke på å organisere forskjellige aktiviteter for vietnamesere bl.a assistanse i lekselesing, norsk undervisning for eldre, vietnamesisk undervisning for nordmenn & barn, musikkundervisning, danseøving, kampsport trenning osv. Ca 200 landsmenn fra Vestfold, Østfold, Oslo deltok i seremonien.

Dưới bầu trời trong vắt lác đác điểm mưa thu, căn Nhà Việt Nam như nghiêng mình đón ánh nắng chiều rực rỡ cuối ngày. Hôm nay, thứ sáu ngày 26 tháng 8 năm 2011 vào lúc 5 giờ chiều Cộng đồng Việt Nam tỵ nạn hân hoan chào đón ông Fabian Stang, Đô trưởng thành phố Oslo cất băng khánh thành Nhà Việt Nam, tọa lạc tại trung tâm Oslo (Møllergata, 46, Oslo 1) với tràng pháo tay rộn rã vui mừng của mọi người. Trong khi trước đó đội Lân Hội Người Việt Tỵ Nạn cùng hợp tác với đội Lân Hoàng Kim Đường đem hết tài nghệ biểu diễn trước công chúng.

Bé Lan Anh, 12 tuổi, với cây phong cầm qua nhạc bản "Det blåser fra øst" cũng là lúc để khách và chủ vào trong yên vị; kế đó, bé Đoàn Nhu, 11 tuổi với dương cầm qua nhạc bản "Marsz Turecki". Anh Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông ngỗ lời chào quan khách, anh Hóa nhấn mạnh: "Chúng tôi, ngày hôm nay rất hân hạnh tiếp đón ông Đô trưởng Oslo tại căn nhà này...". Anh Hội trưởng qua đó cũng nói về sinh hoạt của tập thể người Việt tỵ nạn từ những thập niên về trước, thời mà ông cựu Hội trưởng Phí Ngọc Hải đã đặt nấc thang đầu tiên với danh xưng "Hội Thân Hữu Người Việt Tự Do tại Na Uy" mãi cho đến nay trải qua bao thăng trầm để

Vào chiều thứ 6, lúc 6 giờ ngày 19 tháng 8 năm 2011, tại Thánh đường St. Olav chật cứng người đi xem lễ. Chủ đề Thánh lễ hôm nay là cầu nguyện cho những nạn nhân đã vĩnh viễn nằm xuống trong vụ khủng bố kinh hoàng vào chiều ngày 22 tháng 7 năm 2011, đến nay đã ngót một tháng. Và họ đến để cầu nguyện.

Thánh lễ với sự chủ lễ của Đức Cha Bernt Eidsvig cùng đồng tế với đông đủ các Linh mục. Đặc biệt có sự tham dự các Đại sứ của hơn 22 quốc gia.

Thánh nhạc mở đầu bằng "Vâng,

cộng đồng

chúng ta có một căn nhà chung khá khang trang và bề thế với danh xưng "Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy" (Det vietnamesiske flyktningeforbund i Norge/DVFF) với sự kết hợp chặt chẽ của các Chi hội địa phương trực thuộc như: Oslo, Lørenskog, Tønsberg, Trondheim, Stavanger.

Nói về sinh hoạt của Nhà Việt Nam trong tương lai gần, anh Nguyễn Đức Hóa giới thiệu các dự kiến sẽ thực hiện như: mở lớp dạy tiếng Việt cho trẻ em Việt và cho người Na Uy muốn học tiếng Việt (điều khích lệ đã có một thanh niên Na Uy ghi danh ngay tại chỗ); lớp dạy kèm Toán Lý Hóa đủ trình độ; lớp tiếng Na Uy cho người bắt đầu học lại; lớp nhạc dương cầm, vĩ cầm, tây ban cầm; lớp học vi tính cho người lớn tuổi; lớp võ gia truyền Bình Định v.v... Ngoài ra trong dịp này bích chương quảng cáo "Lớp Việt ngữ Nhà Việt Nam" sẽ khai giảng vào ngày 17-9-2011 cũng được phổ biến đến đồng hương.

Để kết thúc phần trình bày, anh Hội trưởng không quên giới thiệu và cảm ơn anh Nguyễn Minh Tuấn, một người đầy nhiệt huyết đã tận tình đứng ra đảm trách hết mọi công việc, xem như một "Daglig leder" của Nhà Việt Nam. Đồng thời anh Hội trưởng cũng chân thành cảm ơn hết tất cả mọi người đã tận tình giúp đỡ cả tài lực lẫn vật lực để căn Nhà Việt Nam tương đối khang trang như chúng ta đã thấy.

Với người dẫn chương trình, Huỳnh Phương giới thiệu ông Đô trưởng Fabian Stang lên máy vi âm trước tràn pháo tay nhiệt liệt. Trước hết ông Đô trưởng bày tỏ sự vui mừng được tới dự buổi lễ khánh thành Nhà Việt Nam hôm nay. Ông nói: "Tôi biết rất rõ về người Việt Nam ở tại Na Uy này. Quý vị luôn thể hiện tinh thần đoàn kết, mà đoàn kết một cách rất là chặt chẽ. Nói về tầng lớp trẻ, thì các bạn trẻ Việt Nam học hành rất giỏi và thành đạt...". Ông Fabian Stang cũng quan tâm đến Nhà Việt Nam, khi mà căn nhà nằm ở ngay trung tâm thành phố thì chắc chắn chi phí sẽ rất cao và cần nhờ đến sự giúp đỡ của cơ quan tài trợ. Cuối cùng ông Đô trưởng nhấn mạnh, muốn tránh thảm họa kinh hoàng của 22 tháng 7 vừa qua thì tất cả chúng ta phải có sự hợp quần và đoàn kết, nhất là nên lưu tâm đến sự phát triển của các Hội đoàn... Dứt lời, ông Đô trưởng được Nhà Việt Nam trao tặng hoa và phù hiệu cờ Việt Nam-Na Uy làm kỷ niệm.

Một lần nữa ông Đô trưởng cũng được hân hạnh mời cắt bánh khánh thành Nhà Việt Nam. Sau đó, khách chủ cùng dùng trà bánh. Một bản độc tấu tây ban cầm được trỗi lên bởi người bạn trẻ Joachim-Ivo Di-Mattia Martinsen. Hai bé Thúy Vi và Tường Vi với 2 chiếc áo dài màu cánh sen tha thuật thay đổi không khí qua vũ điệu "múa quạt" làm cho quan khách chú tâm theo dõi. Rồi hai bé Nghi và Sofie với điệu vũ POP sôi động duyên dáng trước sân nhảy.

Cuối cùng ông Uahid Alai, trách nhiệm khu phố (Styre formann) được Ban Tổ chức giới thiệu trước cử tọa.

Sau khi ông Fabian Stang ra về, bà con đồng hương vẫn còn nấn ná để hàn huyên tâm sự, và cũng để thưởng thức một chương trình ca nhạc "cây nhà lá vườn" thật vui nhộn cho đến gần nửa đêm.

Được biết, buổi lễ khánh thành Nhà Việt Nam với sự hiện diện đông đảo của đại diện tôn giáo, tổ chức, hội đoàn, cùng đồng hương phần đông là cư dân ở Oslo, và một số đến từ các vùng phụ cận và các thị trấn xa như: Tønsberg, Drammen, Heggedal, Brumunddal, Hamar, Kongsvinger v.v... qui tụ gần 200 người, và những người chậm chân đã không còn ghế ngồi, một số người tham dự ngoài dự trù và cũng là niềm khích lệ vô cùng lớn đối với Ban Tổ chức. Sự kiện này đã nói lên được ý chí hợp quần của Cộng đồng Việt, chúng tôi sức mạnh tổng hợp đến từ Cộng đồng Việt, khiến những kẻ còn đứng bên kia lằn ranh phải ngại ngần cúi mặt.

27-8-2011

**Ban Vận Động Bầu
Cử Hợp Với Đại Diện
Các Hội Đoàn
Møte mellom
VINOVALG og
vietnamesiske
organisasjoner i
Vietnamhuset
den 27.08.2011.**

Resultat fra Statistisk Sentralbyrå (SSB) har vist at vietnamesere bryr seg lite om politikk, og at de har latt være å utføre sine borgerplikt i forbindelsen med valg.

Som følge av det, har Det vietnamesiske flyktningeforbundet organisert VINOVALG, med tanke på å motivere vietnamesere i landet til å delta i folkeavstemningen ved kommunevalg høsten 2011. VINOVALG er en frivillig organisasjon bestående av vietnamesiske ungdommer. De har bla. invitert alle vietnamesiske organisasjoner i Oslo og Østfold til samarbeid for å øke deltakelsen ved valg.

Vào lúc 1 giờ 15 chiều thứ 7, ngày 27 tháng 8 năm 2011, tại Nhà Việt Nam có buổi họp giữa Ban Vận Động Bầu Cử (VINOVALG) với đại diện các tổ chức và đoàn thể. Mục đích của buổi họp là VINOVALG mong muốn gia tăng con số người Việt đi bầu trong mùa bầu cử Hội đồng Công xã và Nghị viện Tỉnh vào tháng 9/2011.

Mở đầu chương trình họp đại diện Hội Người Việt Tỵ Nạn Oslo & Vùng Đông nói rõ lý do của buổi họp và giới thiệu VINOVALG đến với cử tọa.

Kế đó, VINOVALG cho trình chiếu một đoạn phim ngắn về công tác của các thành viên trong nhóm đã thực hiện từ mùa hè qua, như xuống đường trực tiếp thăm hỏi một số cư dân tại nhiều địa phương về cảm nghĩ của họ đối với tầm quan trọng của lá phiếu bầu. Bằng lối trình bày khá mạch lạc và chi tiết, anh Võ Việt Tuấn, người trưởng nhóm VINOVALG giải thích về tầm quan trọng của một cử tri. Anh Võ Việt Tuấn cho biết, theo thống kê từ Sở Thống kê Trung ương Na Uy (SSB) về người Việt Nam, thì vào năm 2007 có 3 người được bầu vào Hội đồng Thị xã; năm 2011 có 16 người ra ứng cử. Dự

đoán sẽ có từ 3 đến 5 người được bầu vào Hội đồng Thị xã trong năm nay. Hiện chưa có người Việt Nam nào là dân biểu Quốc hội. Và người Việt Nam được đánh giá là không mấy quan tâm đến sinh hoạt chính trị, đồng thời con số người đi bầu ngày càng thấp đi.

Nếu theo cái đà này mà đánh giá, thì trong 5 đến 10 năm tới Cộng đồng Việt sẽ ra sao? Đây là dấu hỏi lớn cần đặt ra cho tất cả đồng hương, VINOVALG quan ngại.

VINOVALG cũng nhấn mạnh: Đi bầu là một nghĩa vụ - Là nền tảng dân chủ - Để ảnh hưởng xã hội theo ý mình - Là quyền lợi ta có được ở một nước dân chủ - Tiếng nói của tập thể người Việt được chú ý. Nếu được như thế, chúng ta phải tham gia chính trị nhiều hơn, ấy là sống sáng đi bầu trong mỗi mùa bầu cử.

Tại sao người Việt mình không tham gia chính trị? Lý do dễ hiểu: Họ không màng tới chính trị - Cho rằng chính trị khô khan và nhiều thành kiến - Giá trị của từng lá phiếu cá nhân không quan trọng - và Thiếu kiến thức về đảng phái.

Từ những lý do nêu trên, VINOVALG cần thông đạt đến cử tri bằng mọi cách, để người cầm lá phiếu hiểu rõ tầm quan trọng khi đi bầu: Tại sao đi bầu là quan trọng? Vì vậy trong mùa bầu cử Hội đồng Công xã và Nghị viện Tỉnh năm nay VINOVALG

chú tâm thông tin và nhắc nhở: Ở các gia đình - Ở các hội đoàn - Ở bạn bè và người thân. Riêng về các hội đoàn, ước mong có sự chia sẻ chung qua việc kêu gọi, vận động các thành viên, các gia đình hội viên của mình như: nhắc nhở và giải thích về tầm quan trọng của việc bầu cử; nhờ phân phối bích chương vận động bầu cử ngay trong hội mình; chuyển tiếp và giới thiệu trang nhà VINOVALG: www.vinovalg.no, hoặc qua Face book: Vinovalg - Vietnamese i Norge til valgurnene & V.I.E.T.

Cuối phần trình bày anh Võ Việt Tuấn kết luận: Tương lai người Việt sống còn ở Na Uy phụ thuộc vào việc chúng ta có tham gia chính trị hay không?

Sau đó là thời giờ bàn luận, trao đổi. Tất cả đều đồng lòng với những việc VINOVALG đã làm và sẽ làm, đại diện các hội đoàn có mặt ngày hôm nay đồng thanh hỗ trợ. Tuy nhiên tính về lâu về dài, nhóm VINOVALG nếu thành công trong việc kêu gọi bà con đồng hương để sau mùa bầu cử năm nay có xác suất cao về người Việt đi bầu đồng đảo thì tiếng nói của VINOVALG càng có trọng lượng hơn đối với Cộng đồng Việt và ngay cả các đảng phái Na Uy. Cho nên cần đề nghị sửa đổi danh xưng "Ban Vận Động Bầu Cử" thành "Ban Vận Động Cử Tri Người Na Uy Gốc Việt" để tránh hiểu lầm, vì "Ban Vận Động Bầu Cử" có thể hiểu lệch lạc là chúng ra đang vận động cho một đảng phái nào. Đề nghị này được các thành viên VINOVALG ghi nhận. Ngoài ra, Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn hứa hẹn sẽ dành 5 phút cho VINOVALG đến vận động hội viên trong ngày ra mắt Đặc San 10 tháng 9 sắp tới. Đồng thời vào ngày 4 tháng 9, từ 15:00 đến 18:00, cũng tại Nhà Việt Nam, VINOVALG sẽ tổ chức một buổi hướng dẫn đồng hương đi bầu và bình luận giữa các đảng phái (info og debattmte).

Được biết, VINOVALG được thành lập bởi Hội Người Việt Tỵ Nạn Oslo & VD và trực thuộc với Hội này, kể từ tháng 4 năm 2011. Ngay khi được thành lập VINOVALG đã âm thầm làm việc liên tục suốt cả mùa hè vừa qua. Kết quả trước mắt, họ đã thực hiện được trang nhà VINOVALG và trang mạng FACE BOOK, 4 video sắp thành hình v.v... Hiện VINOVALG gồm có 9 anh em là thành phần chủ lực (toàn là giới trẻ đầy nhiệt huyết), ngoài ra còn có khoảng 20 anh em cảm tình viên là thành phần trợ lực khi cần thiết.

10-9-2011

Lễ Kỷ Niệm 20 Năm Thành Lập Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn Tại Na Uy

Ngày này đúng 20 năm về trước, 11 tháng 9 năm 1991, một buổi lễ được long trọng ra mắt trước đồng hương, Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy chính thức thành lập với người lèo lái đầu tiên, ông Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh.

20 năm sau cũng ngày này, 10 tháng 9 năm 2011, một buổi lễ chính thức kỷ niệm 20 năm thành lập Hội, nhân đó cũng ra mắt Đặc san Kỷ Niệm 20 Năm Thành Lập Hội Cao Niên qua chủ đề "Hành Trình Người Việt Tỵ Nạn Đến Vương Quốc Na Uy". Buổi lễ bắt đầu lúc 13 giờ nhằm ngày Thứ Bảy, tại hội trường Elgtraakket 5, Blystadlia thuộc ngoại thành Oslo, với đông đủ quan khách tham dự.

Sau nghi thức chào Na Uy kỳ, Quốc kỳ và phút mặc niệm để tưởng nhớ những anh hùng vị quốc vong thân, những oan hồn thuyền nhân tử nạn trên đường vượt biên vượt biển, những hội viên đã quá vãng, là phần giới thiệu quan khách.

Kế đó đại diện Ban Tổ chức long trọng trình diện thành phần Tân Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 8 kể từ ngày 11.09.2011 đến hết ngày 11.09.2014. Đồng thời các nhân sự thuộc các ban, ngành cũng được giới thiệu và trình diện trước đại hội. Ngoài ra, nhân sự phụ trách các khu vực Oslo và phụ cận cũng được đề

cập. Ông Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh thay mặt tân BCH/HCN và toàn thể hội viên đứng trước diễn đàn ngỏ lời chào mừng và cảm ơn quan khách đã bỏ thì giờ đến dự buổi đại lễ hôm nay. Qua đó ông Đỗ Duy Huỳnh nói khái quát về chủ trương và đường lối của Hội trong suốt 20 năm qua: một là duy trì và phát triển văn hóa cổ truyền Việt Nam; hai là tạo sự cảm thông với người bản xứ; ba là tạo tinh thần đoàn kết tương thân tương trợ trong tất cả hội viên; bốn là hỗ trợ và liên kết với cộng đồng Việt Nam tỵ nạn tại Na Uy. Ông Hội trưởng cũng bày tỏ lòng biết ơn tất cả những vị cao niên từng cộng tác với Hội trong những năm trước đây, đặc biệt 2 tôn giáo lớn Công Giáo và Phật Giáo luôn luôn khuyến khích và nâng đỡ về mọi mặt để Hội vững tinh thần trong công việc chung.

Linh mục Huỳnh Tấn Hải được mời lên diễn đàn phát biểu cảm tưởng. Trước tiên Linh mục bày tỏ tâm trạng thực tế trong đời sống mỗi người ly hương, Linh mục nói: "... Chắc chắn cá nhân của mỗi

người đều biết rằng chúng ta là những người mang nặng trên đôi vai những vết thương của một cuộc chiến huynh đệ tương tàn. Trên vết thương đó có nhiều bất đồng và đầy dẫy thử thách, nhưng chúng ta đã ngồi lại được với nhau. Đó là một dấu chỉ đầy hy vọng cho tương lai Việt Nam. Có nhiều người nghĩ rằng chúng ta nên qui tụ những người già đến với nhau để tâm sự giải sầu khi tuổi già, nhưng tôi nghĩ rằng chúng ta đã thực hiện 4 tôn chỉ mà ông Hội trưởng vừa nhắc đến, nó đã thành một sứ mạng cho thế hệ cao niên của Việt Nam sau cuộc chiến. Đó là chuyển đạt chân tính Việt Nam cho thế hệ trẻ. Tôi tin chắc rằng với sự ngồi lại trong 20 năm qua tuy có những khó khăn nhưng đó là một dấu chỉ để chúng ta tin tưởng rằng thế hệ trẻ Việt Nam vẫn tiếp tục theo tấm gương này và cũng có thể ngồi lại không chỉ 20 năm, như là cuộc hành trình làm sao để dân tộc Việt Nam có được một dân tộc tự do, hạnh phúc, dân chủ và giàu mạnh. Chúng ta không có lý do gì để bi quan khi chúng ta cố gắng ngồi lại; và chúng ta không có lý do gì mà không lạc quan để thấy rằng sự đoàn kết đó nó sẽ rút ngắn con đường để

chúng ta đến với một quê hương mà chúng ta mong đợi trước khi ra đi. Một đất nước tự do, thanh bình mà không có một chủ nghĩa độc tài nào còn có thể cản bước của mỗi người, của toàn thể dân tộc...". Cuối cùng Linh mục xin chúc mừng Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tròn 20 tuổi để mang sứ mệnh làm người chứng cho chân chính Việt Nam, để chuyển đạt cho thế hệ con cháu của cộng đồng Việt.

Thượng tọa Thích An Chí cũng được mời lên diễn đàn. Qua đó Thượng tọa nói: "Thay mặt Hòa thượng Thích Trí Minh, Chỉ đạo Tối cao Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại Na Uy đang công tác Phật sự ở xa. Xin chúc mừng Hội Cao Niên trải qua 20 năm tại xứ người. 20 năm tuy nhìn rất đơn

giản nhưng sự tồn tại của một tổ chức, nhất là ở tại xứ người, đặc biệt là Hội Cao Niên... Do đó những ai là thành viên của Hội thì đã 60 tuổi trở lên, đó cũng là điều vô cùng phúc đức mới sống đến số tuổi như vậy. Bốn mục tiêu mà ông Hội trưởng đưa ra cũng mang nhiều ý nghĩa cho Hội Cao Niên như lời Linh mục đã nói: "Sự tồn tại của Hội Cao Niên là làm một tấm gương cho lớp trẻ Việt Nam tại xứ người để duy trì những gì tinh túy cao đẹp của tổ tiên đất Việt...". Sự hiện diện của Hội Cao Niên đã nói lên tinh thần phấn đấu của tổ tiên, ông bà, dân tộc... Chính vì vậy Hội Cao Niên đóng một vai trò quan trọng trong Cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Na Uy này...". Trước khi dứt lời, Thượng tọa xin cầu chúc Hội luôn vững mạnh và trường tồn trong vai trò và bốn phận của Hội theo đúng 4 mục tiêu mà ông Hội trưởng đã đề ra.

Anh Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn Oslo & Vùng đông nổi gót lên diễn đàn. Trước hết anh Nguyễn Đức Hóa rất hân hạnh nói lên cảm tưởng

của mình, anh chia sẻ niềm vui Hội Cao Niên thấm thoát đã tròn 20 tuổi. Sau đó anh mạn phép giới thiệu ngôi nhà chung của đồng hương, Nhà Việt Nam, mà với vai trò Hội trưởng anh đang trách nhiệm, ngôi nhà vừa mới khánh thành hôm 26 tháng 8 vừa qua. Anh kêu gọi đồng hương hãy thường xuyên ghé thăm Nhà Việt Nam, ở đó có rất nhiều sinh hoạt phù hợp với mọi lứa tuổi. Sau khi ân cần trao tặng Hội Cao Niên bó hoa anh Hóa nhấn mạnh về Đặc San của Hội, anh Hóa nói: "Đối với giới trẻ Đặc San này có ý nghĩa gì? Các bạn trẻ sẽ cho sự sung túc và thành danh của họ nơi xứ người sẽ là chuyện đương nhiên. Có lẽ họ sẽ lãng quên và không còn để tâm đến các chú bác cha anh nữa. Đôi khi có thể họ sẽ có những cử chỉ thất tín đối với quý vị và làm quý vị đau lòng. Một ngày nào đó, trong lúc thanh thoi, bạn trẻ thấy Đặc san Hành Trình Người Việt Tỵ Nạn Đến Vương Quốc Na Uy nằm trên kệ sách bìa bụi, mãnh lực nào đó khiến em lật ra và chọn một bài ngắn để đọc. Có lẽ chỉ cần đọc một bài ngắn thôi cũng đủ làm sống lại sự gian nan tìm tự do của quý bác để con cháu có ngày hôm nay. Lúc đó chắc hẳn bạn trẻ sẽ suy nghĩ lại và trả lại cho các chú bác sự kính trọng xứng đáng. Đó là lúc Đặc San này đạt được mục đích chính của nó: Nhắc lại chặng đường tìm tự do...". Anh Nguyễn Đức Hóa cầu chúc Hội tràn trề một ngày vui kỷ niệm 20 năm thành lập hôm nay.

Linh mục Iru, Chánh giáo xứ Lillestrøm được mời phát biểu. Linh mục Iru bày tỏ: "...Lẽ ra tôi phải nói bằng tiếng Việt, nhưng tôi chỉ nói được 2 tiếng 'cám ơn'. Nhưng nhìn lên tấm biển thấy có câu: "... 20 năm..." thì tôi biết Hội Cao Niên đang kỷ niệm 20 năm. Tôi xin chúc mừng Hội Cao Niên kỷ niệm 20 năm ngày thành lập Hội của quý vị. Ở Việt Nam hay ở Sri Lanka đến thì văn hóa và ngôn ngữ là 2 điều cần thiết mà chúng ta có bốn phận truyền đạt cho thế hệ mai sau. Trong hoàn cảnh sống ở đây thì mỗi người, các sắc dân dù là Sri Lanka hay Việt Nam thì ngôn ngữ và văn hóa cần có sự trao đổi và tôn trọng lẫn nhau để qua đó chúng ta học được những phong tục, truyền thống của từng sắc dân. Xin cầu chúc cho Hội được dồi dào sức khỏe, mà người cao niên có cơ hội được ngồi lại với nhau, đó là dấu hiệu tốt đẹp...".

Tiếp đó, ông Nguyễn Công Huỳnh, người đỡ đường xa từ Stavanger 50 dặm đại diện Hội Cao Niên khu vực Sandnes ưu ái trao đến ông Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh

bó hoa tình nghĩa. Sau đó Ban Tổ Chức cũng trang trọng trao tặng phù hiệu Hội Cao Niên đến đại diện 2 tôn giáo và các tổ chức, đoàn thể hiện diện. Đồng thời để nói lên sự quan tâm lo lắng giữa các hội viên, Hội cũng tổ chức lễ phát quà sinh nhật cho các vị ở tuổi Lục Tuần và Thất Tuần. Quà sinh nhật được cụ Hội trưởng và tân Ban Chấp Hành ân cần trao đến quý ông bà hiện diện Tuổi lục tuần: bà Nguyễn Thị Ngọc Diệp, bà Diệp Hải Hồng, bà Nguyễn Thị Quý, bà Dương Hồng Anh, bà Huỳnh Thị Lan. Tuổi thất tuần: bà Bùi Thị Huệ, ông Nguyễn Văn Đồng, bà Trần Thị Kiên, bà Điều Thị Từ, bà Nguyễn Thị Đắc, ông Lê Văn Mộng, bà Nguyễn Thị Thơm, bà Hàn Tú Cúc, ông Trần Văn Thành, ông Lại Văn Tâm. Đặc biệt nhân đó ông Đỗ Duy Huỳnh nhân danh Hội trưởng cũng chúc mừng và trao tặng quà sinh nhật Lục Tuần đến Linh mục Huỳnh Tấn Hải trước trào pháo tay của cử tọa.

Ông Phạm Sĩ Việt, chủ bút Đặc San với đôi lời tường trình về sự vận hành của tờ báo từ lúc mới khai sinh. Nhân đó ông Phạm Sĩ Việt cũng không quên cảm ơn các vị lãnh đạo tôn giáo, các văn thi hữu, thân hữu cùng tất cả hội viên đã nhiệt tình đóng góp bài vở để Đặc San hôm nay trở thành một tài liệu lịch sử rất phong phú. Cuối cùng, ông Phạm Sĩ Việt nhấn mạnh: "Ban Biên Tập và Hội Cao Niên không chủ trương phổ biến Đặc San để thu lợi nhuận, nhưng tùy lòng hảo tâm người đón nhận Đặc San có thể ủng hộ tài chánh để chúng tôi đủ trang trải ấn phí và cước phí. Số tiền thặng dư nếu có, chúng tôi sẽ sung vào quỹ Xây Dựng Tượng Đài... Ao ước Đặc San lát nữa đây sẽ được đón nhận một cách trang trọng...".

Ông Tôn Thất Sơn, trong vai trò Phụ tá Chủ nhiệm đồng thời trách nhiệm việc thực hiện toát yếu các bài viết bằng Na ngữ, đổ đường xa hơn 45 dặm từ Kristiansand về đây lên diễn đàn trình bày về phần hành của ông. Nhân đây ông cũng ân cần cáo lỗi một tác giả có bài viết "Hội Nhập", vì lý do kỹ thuật đáng tiếc từ nhà in nên khi mở trang báo ra chúng ta không còn thấy tiêu đề này nữa.

Sau đó Đặc San được ân cần trao tặng đến quý Cha, quý Thầy, cùng quý đại diện các tổ chức đoàn thể. Nhân đây Hòa thượng Thích Trí Minh cũng nhờ Thượng tọa Thích An Chí trao tặng Hội Cao Niên một bao thơ 3000 kroner.

Chiếc bánh sinh nhật đánh dấu 20 năm thành lập Hội Cao Niên được quý Cha và quý Thầy trân trọng cắt mừng trước trào pháo tay rộn rã của cử tọa, và bài hát nằm lòng "Happy birthday to Hội..." vang lên không ngớt.

Người tham dự sau đó cùng chung vui bữa tiệc do Hội và các thành viên khoản đãi. Một tiết mục cây nhà lá vườn hát karaoke xen kẽ với mục xổ số giúp vui với các phần thưởng trúng giải đã diễn ra vô cùng hào hứng.

Được biết, buổi lễ "Kỷ niệm 20 năm thành lập Hội Cao Niên" với sự tham dự của Linh mục FX Huỳnh Tấn Hải, giám đốc Trung tâm Mục vụ; Thượng tọa Thích An Chí, Trụ trì chùa Khuông Việt kiêm Trưởng ban Điều hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất; Linh mục Iru, Chánh Giáo xứ Lillestrøm; ông Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn Oslo & Vùng Đông; ông Đoàn Đôn, Hội trưởng Hội Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa và Hậu Duệ; ông Nguyễn Đức Thọ, Tổng Thư ký Hội đồng Mục vụ Vùng Đông; ông Trần Thọ, Cơ sở Việt Tân/Na Uy; ông Trần Bửu Thọ, Hội Bảo Tồn Truyền Thống tại Moss & Rygge; ông Nguyễn Công Huỳnh, Hội Cao Niên Sandness cùng đông đủ đồng hương và hội viên tại Oslo và các vùng phụ cận.

Các cụ phải cắt ngang câu chuyện vì buổi lễ "Kỷ Niệm 20 Năm Thành Lập Hội Cao Niên" đột ngột chấm dứt lúc 17 giờ 30, như gieo vào lòng người tham dự một chút gì để nhớ và các cụ cảm thấy bồi hồi lưu luyến cho ngày vui qua mau...

24-09-11

Lễ Tết Trung Thu Do Hội Người Việt Tỵ Nạn Tại Oslo & Vùng Đông Tổ Chức Barnas festival i forbindelse med Midt - høst festival i Oslo og Østfold 24.09.2011.

Det Vietnamesiske flyktningeforbundet arrangerte årlig barnas festival i forbindelsen med Midt- høst festival, med mange interessante og morsomme aktiviteter for barn i Oslo og Østfold-område.

Det var ca 250 personer til stede, hvorav 130 barn, som deltok i festen.

Hàng năm cứ độ thu về các em lại nô nức đón mừng Tết Trung Thu. Đáp ứng nhu cầu này năm nay Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông (HNVTN/Oslo & VĐ) có tổ chức ngày Tết cổ truyền Trung Thu tại hội trường Løvenstad skole, thuộc ngoại thành Oslo, vào thứ bảy, ngày 24 tháng 9 năm 2011 với khoảng 250 người tham dự, trong đó có đến 130 em thiếu nhi.

Vào lúc 14 giờ 30, nghi thức chào quốc kỳ và phút mặc niệm để tưởng nhớ những anh hùng anh thư đã bỏ mình vì tổ quốc, những đồng bào đồng đội đã chết oan khiên tức tuổi khi cuộc hành trình tìm tự do nửa đường gãy gánh. Sau đó, người dẫn chương trình Mai Thảo nói về ý nghĩa của ngày Tết Trung Thu; chị không quên tỏ lòng cảm ơn HNVTN/Oslo & VĐ với đa đoan công việc trước mắt nhưng không quên vun đắp tinh thần cho các em thiếu nhi qua ngày Tết Trung Thu. Nhân đây Mai Thảo cũng ngõ lời cảm ơn các bậc cha mẹ bỏ thì giờ quý báu đưa con em mình đến dự ngày này. Đặc biệt là ngày Tết của nhi đồng, Ban Tổ chức có cung cấp đầy đủ thức ăn nước uống hoàn toàn miễn phí cho các em.

Vũ điệu POP mở màn chương trình văn nghệ giúp vui do bé Nguyễn Đoàn Nghi, 15 tuổi, trình diễn sau đó.

Trước khi tiết mục thi quốc phục bắt đầu, một Ban Giám khảo gồm 3 vị chấm giải được long trọng giới thiệu cùng quan khách. Với các thí sinh dự thi được nêu rõ đặc tính riêng của từng em và mang số ký danh theo thứ tự: 1. Võ Thảo Linh, 7 tuổi, đến từ Kjeller; 2. Edina, 4 tuổi; 4. Hạnh Thi, 10 tuổi, đến từ Tønsberg; 5. Nguyễn Celine, 8 tuổi; 6. Nguyễn Fiona, 5 tuổi rưỡi; 7. Vũ Thiên Kim, 10 tuổi, đến từ Haugenstua; 8. Kiên Thuận, 8 tuổi rưỡi, đến từ Tønsberg; 9. Vũ Yến Nhi, 9 tuổi; 10. Vivian Lam, 5 tuổi rưỡi; 12. Thảo Mi Huỳnh Lê, 8 tuổi;

13. Phạm Thảo My, 9 tuổi, đến từ Oslo; 14. Phạm Tường Vi, 9 tuổi, đến từ Oslo; 15. Nguyễn Trung Thiện, 10 tuổi; 16. Kathy Nguyễn, 2 tuổi; 17. Nguyễn Đoàn Vy, 9 tuổi; 18. Nguyễn Đoàn Nhu, 11 tuổi; 19. Lyly Thái, 10 tuổi. Tất cả các em, em nào cũng mang một bộ trang phục hoặc quốc phục, áo dài hoặc khăn đóng áo the thuần túy Việt Nam làm người thưởng ngoạn cứ ngỡ đây như hình ảnh các trai thanh nữ tú của một Sài Gòn nằm ngay trên phần đất Bắc Âu giữa mùa thu vàng sắp sửa trút lá.

Thảo Linh, 7 tuổi với nhạc phẩm "Mừng Trung Thu" như gieo vào lòng bé thơ một hình ảnh gợi nhớ của mùa Trung Thu năm nào ở quê nhà. Bé Johnny Đỗ, 7 tuổi với "Hãy Cho Tôi" nối tiếp phần ca nhạc. Đặc biệt hơn hết, bé Thảo Linh, 7 tuổi lại đột ngột thay đổi không khí làm lạ mắt lạ tai người tham dự, thay vì hát, Thảo Linh không hát, nhưng Thảo Linh có biệt tài giả giọng của các loài thú, từ tiếng kêu cho đến tiếng gầm gừ như: tiếng chó sủa, tiếng bò rống, tiếng heo kêu, tiếng chim hót v.v... Cả hội trường không ngớt ban cho bé tràn pháo tay dài tán thưởng. Và "Gánh Hàng Rong" do bé Hạnh Thi, 10 tuổi được trình diễn sau đó.

Trong khi chờ đợi, 8 cái lồng đèn dự thi cũng được Ban Giám khảo lần lượt chấm điểm. Anh Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng HNVTN/Oslo & VĐ và cũng là

Trưởng ban tổ chức có đôi lời nói về các sinh hoạt của Hội hiện nay. Trước hết anh Hóa giới thiệu cùng đồng hương các khóa học dành cho em nhỏ và người lớn như: khóa học data cho người lớn tuổi, khóa tập tài chi - khí công cho người lớn tuổi, khóa tập võ cổ truyền Bình Định, lớp Việt ngữ cho các em

từ 6 tuổi trở lên, các khóa dạy kèm các em sắp vào chương trình cấp 3 trung học, các lớp nhạc piano, nhạc cổ truyền v.v... Kế đó anh Hóa cũng thông báo kết quả thi tuyển chọn mô hình Tượng Đài Thuyền Nhân Tỵ Nạn vào ngày 25 tháng 9 năm 2011 tại Viện Bảo Tàng Hàng Hải Na Uy (Norsk Maritimt Museum) và ân cần mời đồng hương đến tham dự. Nhân đây anh Hóa cũng kêu gọi bà con đồng hương những ai chưa là Hội viên của HNVTN xin mau mau ghi danh và Hội đã chính thức có một nơi sinh hoạt tại địa điểm Møllergata số 46 nằm ngay trung tâm Oslo và tiện lợi nhất để mọi người ghé qua là cạnh khu chợ Việt Nam. Phần phát quà cho các em thiếu nhi đón mừng Tết Trung Thu rất ư rộn ràng sau đó.

Sau 30 phút giải lao, Ban Giám khảo tuyên bố kết quả 2 cuộc thi:

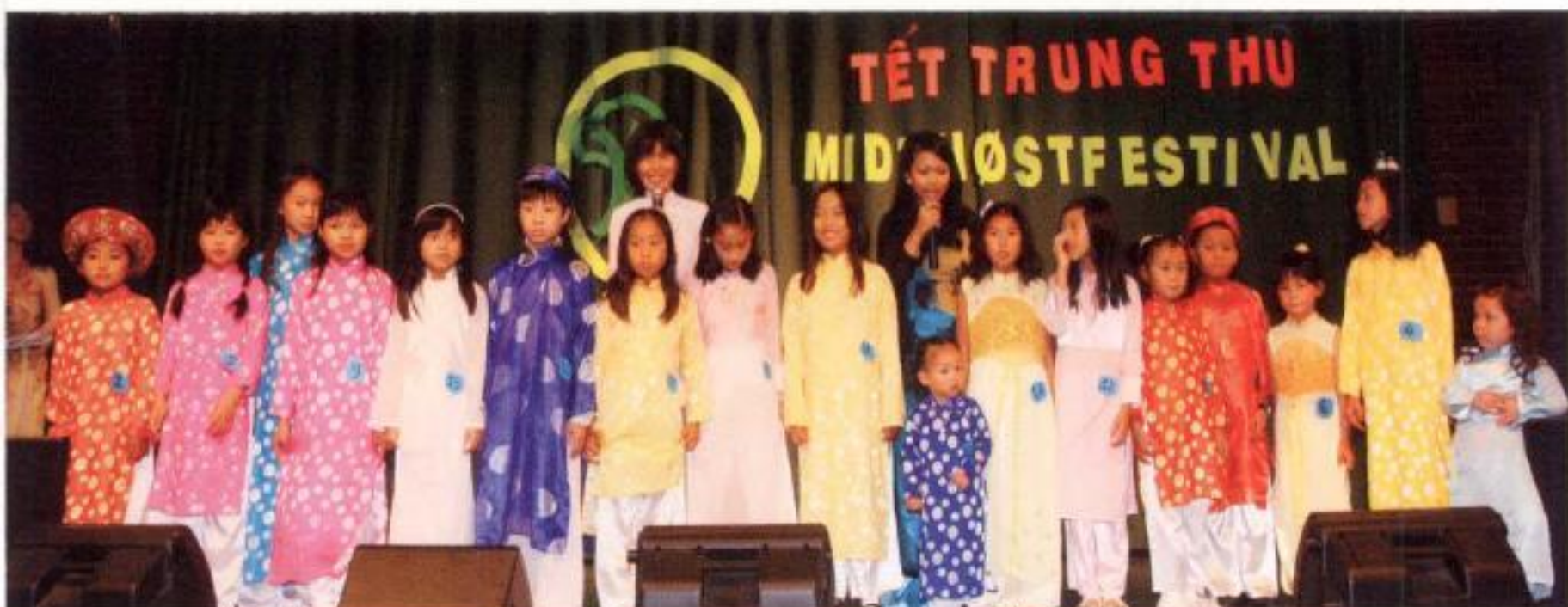
* **Giải thi lồng đèn:** Được biết giải lồng đèn do các em tự tay làm, dưới sự hướng dẫn của các bậc phụ huynh và các thầy cô giáo Lớp Việt Ngữ diễn ra tại Nhà Việt Nam hôm 17 tháng 9 vừa qua. Ban Giám khảo tuyển chọn 3 trong 8 mẫu được đánh giá là xuất sắc:

- **Lồng đèn xếp hạng BA:** 24 điểm, với hình ngôi sao màu xanh, thí sinh trúng tuyển mang số ký danh 4 nhận giải thưởng.

- **Lồng đèn xếp hạng HAI:** 26 điểm, với hình con cá màu đỏ, thí sinh trúng tuyển mang số ký danh 9 nhận thưởng.

- **Lồng đèn xếp hạng NHẤT:** 28 điểm, với hình chiếc thuyền tìm tự do một bên mang lá cờ vàng 3 sọc đỏ, thí sinh trúng tuyển mang số ký danh 8 nhận thưởng.

* **Giải thi quốc phục:** Giải thi này được đánh giá qua nét chấm phá đặc thù của một chiếc áo dài mẫu mực Việt Nam. Ban Giám khảo tuyển chọn 3 trong 17 em được

cho là xuất sắc:

- **Giải BA:** 24 điểm, dành cho thí sinh mang số ký danh 8 nhận thưởng.

- **Giải NHÌ:** 26 điểm, dành cho thí sinh mang số ký danh 4 nhận thưởng.

- **Giải NHẤT:** 30 điểm, dành cho thí sinh mang số ký danh 1 nhận thưởng.

Đặc biệt, các thí sinh không trúng giải cả 2 cuộc thi cũng vẫn được phát phần thưởng khuyến khích.

Tiết mục vui nhộn hào hứng nhất là phần phát lồng đèn Trung Thu và rước đèn Trung Thu để sau đó các em được cùng Lân đi vòng quanh hội trường, qua

27-9-2011

Đồng Hương Tham Dự Buổi Khai Giảng Lớp Võ Ta Cổ Truyền Åpningsseremoni av klubben for tradisjonell kampsport 27.09.2011.

Den tradisjonelle vietnamesisk kampsport begynte fra 10. århundre med utspring fra Binh Dinh provinsen. Kampsporten ble presentert av mester Dao Kim Quang ved Vietnamhuset den 27.09.2011.

Hôm người xưa trở về với kẻ hậu thế, buổi chiều hôm nay tại Nhà Việt Nam lớp Võ Ta cổ truyền chính thức khai giảng trước một số đồng hương quan tâm, trong đó có sự hiện diện của các võ sư, huấn luyện viên thuộc võ đường của các môn phái khác nhau, vào thứ tư ngày 27 tháng 9 năm 2011, lúc 16 giờ.

Qua tài biểu diễn điều luyện của võ sư Đào Kim Quang, môn phái cổ truyền Võ Ta Bình Định, một môn phái mà cách nay hơn 200 năm người đầu đàn quê hương Bình Định, Đại đế Quang Trung, dùng đường roi bí truyền thắng các trận đánh lịch sử: Bắc tiến đánh đuổi quân nhà Thanh, xuôi Nam đánh dẹp giặc Xiêm.

Trước hết, võ sư Đào Kim Quang nhấn mạnh ông không ca ngợi riêng môn phái của ông mà chỉ ước mong môn phái này không bị thất truyền, ông nói: "Môn võ nào cũng có đặc điểm riêng của nó và ao ước được truyền bá đến mọi người nhất là giới trẻ...". Ông tiếp: "Tôi cố gắng Truyền chứ không Dạy. Bởi vì khi một võ sinh bước vào trong võ đường là mang một cái Tâm ra để học chứ tôi không phải như một ông Thầy dạy học trò...".

Vào năm 1938 môn Võ Ta như một làn sóng mạnh nổi lên khiến ai cũng nghe và biết, nhưng thời bấy giờ môn võ này chưa có bài bản chính thức. Từ năm 1038, thời của Đinh Bộ Lĩnh, hễ con nhà võ nhìn thấy cốt cách sinh hoạt của những con thú hoang là ngay lập tức họ tìm ra thể võ của loài thú đó. Ngoài ra còn có bài Khẩu Quyền là có ghi chép trong sách võ, như thời Nguyễn Huệ có bài Hùng Kê Quyền là bài quyền độc đáo của Đại đế Quang Trung. Nhớ khi Nguyễn Huệ cầm thanh Đại đao chỉ lên trời mà thề rằng: "Ta không đánh được giặc thì ta chặt chân tay ta bằng thanh Đại đao này".

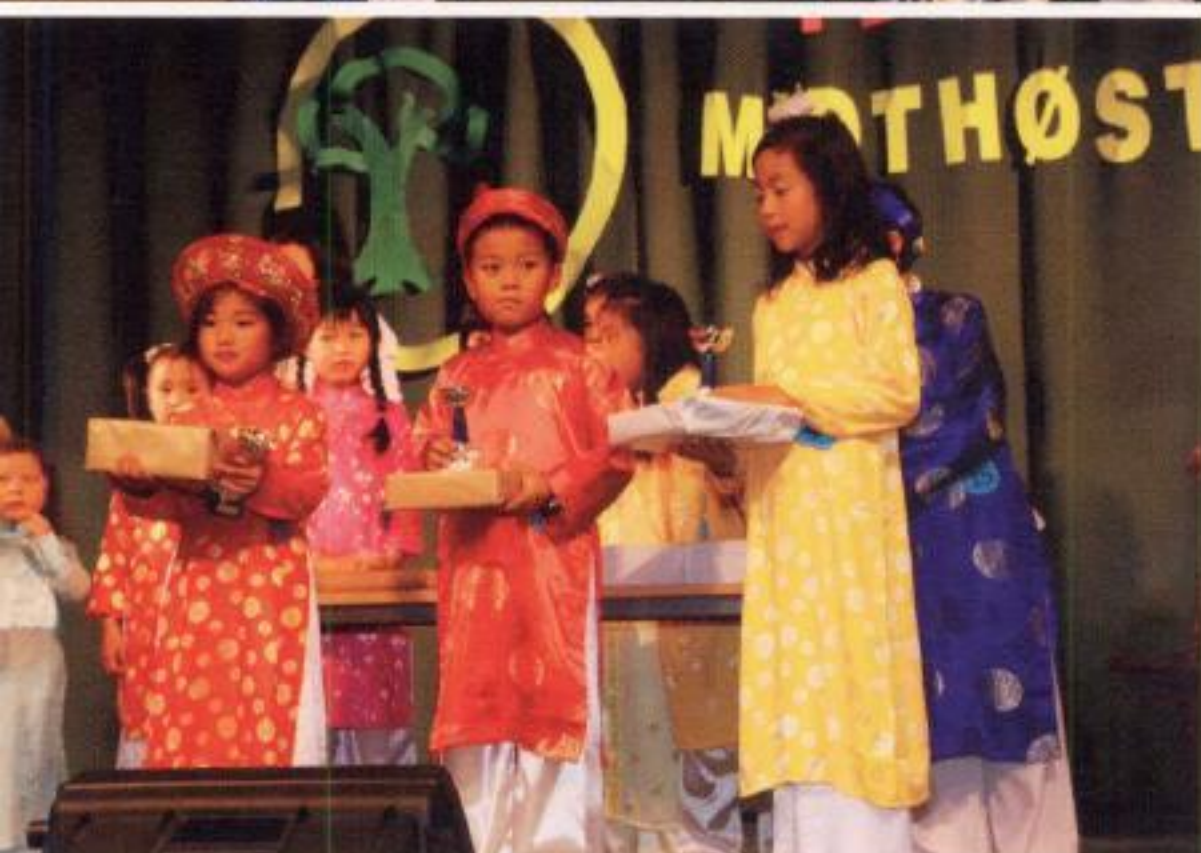
Nhưng Nguyễn Huệ sau đó bị Gia Long đố kỵ nên tất cả các môn đệ của Ngài phải đi vào bóng tối và truyền bá trong âm thầm. Từ đó về sau môn phái này đã cố công góp nhặt lại thành một tài liệu gọi là Thập Bát Bang để chỉ sử dụng xuyên qua các loại binh khí.

Võ sư Đào Kim Quang cũng mô tả qua về đường quyền của Bùi Thị Xuân của đất thiên Bình Định, một nữ tướng đã đi vào lịch sử.

Kế đó, các bài quyền lần lượt được võ sư Đào Kim Quang biểu diễn cùng với các loại binh khí như:

- Siêu Xuân Thiên.
- Độc Thủ, tức Tiểu Phu Chặt Củi.
- Roi, tức Côn.
- Hùng Kê Quyền.
- Côn Hai Đoạn.
- Lôi Long Đao.
- Đoản Đao. Nhớ lại vào năm 938, cũng với Đoản Đao này, Ngô Quyền đứng trước thuyền rồng quét vào mặt quân nhà Hán: "Ta tiếc rằng gương của ta phải dính máu các người, chứ không ta sẽ chém đầu các người hết".
- Thanh Long Bạch Kiếm của Bùi Thị Xuân.
- Thiết Trượng với Tứ Đế Thập Nhị Nhân Duyên.
- Thiên Trượng.
- Hổ Quyền, tức Lão Hổ Thượng Sơn, nghĩa là Ông Cọp Lên Núi.

Sau khi kết thúc các đường quyền, người tham dự muốn biết rõ về Võ Đạo

đó vũ điệu "Tết Trung Thu" được các em Lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam cùng đội Lân HNVTN/Oslo & VD trình diễn ngoạn mục. Nhìn các em vui vì trong tay có bánh có kẹo có lồng đèn, lại được đi bên con Lân và tự do sờ mó Lân không e dè sợ sệt, Lân vẫn hiền khô. Lòng các em tràn đầy rộn rã và người lớn ai nấy cũng vui lây. Nhưng đã đến giờ chia tay, tất cả rời hội trường lúc 17 giờ. Tạm biệt và hẹn mùa Trung Thu năm tới.

của môn phái này như thế nào, thì được võ sư Đào Kim Quang giải thích: Môn Võ Ta gói đầu bằng chân ngón trau dồi sức khỏe, luôn chú tâm con người phải có một thân thể tráng kiện, nhất là nêu cao tinh thần thượng võ. Từ đó mới có cơ hội phục vụ tha nhân, giữ gìn đất nước và phát huy tinh thần Võ Ta Việt Nam với 10 điều tâm niệm mà trong nội quy của môn phái đã đề ra. Ông còn nhấn mạnh, Võ Ta Bình Định không chỉ dành riêng cho giới trẻ mà các bộ lão cũng cần biết qua các thế tập để rèn luyện cơ thể mình khi gân cốt dần dà bị yếu đi.

Buổi khai giảng Võ Ta Bình Định chấm dứt vào lúc 17 giờ 30 cùng ngày và các vị cao tuổi như ngấm hên gặp nhau một ngày gần với võ sư huấn luyện Đào Kim Quang.

- (Phạm Sĩ Việt tường thuật)

14.10.11: HỘI THẢO VỀ CÔNG HÀM BÁN NƯỚC CỦA PHẠM VĂN ĐỒNG, ÂM MƯU BÁ QUYỀN CỦA TRUNG CỘNG VÀ NHÂN QUYỀN CHO VIỆT NAM

Debatt arrangert av Det Vietnamesiske Flyktningeforbundet den 14.10.2011, om følgende temaer:

- Dekretet signert av den kommunistiske statsministeren Pham van Dong i Nord Vietnam 14.09.1958;
- Kinesisk invasjon av Vietnam;
- Menneskerettigheter i Vietnam

Det Vietnamesiske flyktningeforbundet arrangerte en debatt ved Vietnamhuset den 14. 10. 2011, i samarbeid med Det Vietnamesiske Reformpartiet.

1.- Det gjelder dekretene signert av den vietnamesisk-kommunistiske Pham van Dong i Nord-Vietnam den 14.09.1958, som ble sendt til sin kinesiske kollega. Dets innhold tilfredsstilte krav om at øygruppene Paracel –og Spratly utenfor Vietnam som var Kinas eiendom mens de faktisk tilhørte tidligere Sør-Vietnam før april 1975. Vietnamesere betrakter det som "å selge Vietnams eiendom" til Kina. I 1999 og 2000 hadde Vietnam signert en avtale om "å levere en del jord langs felles grense i nord og hav til Kina"

2.- I de siste årene, har man vært vitne til kinesisk invasjon av Vietnam. Det er 2 invasjonsmåter :

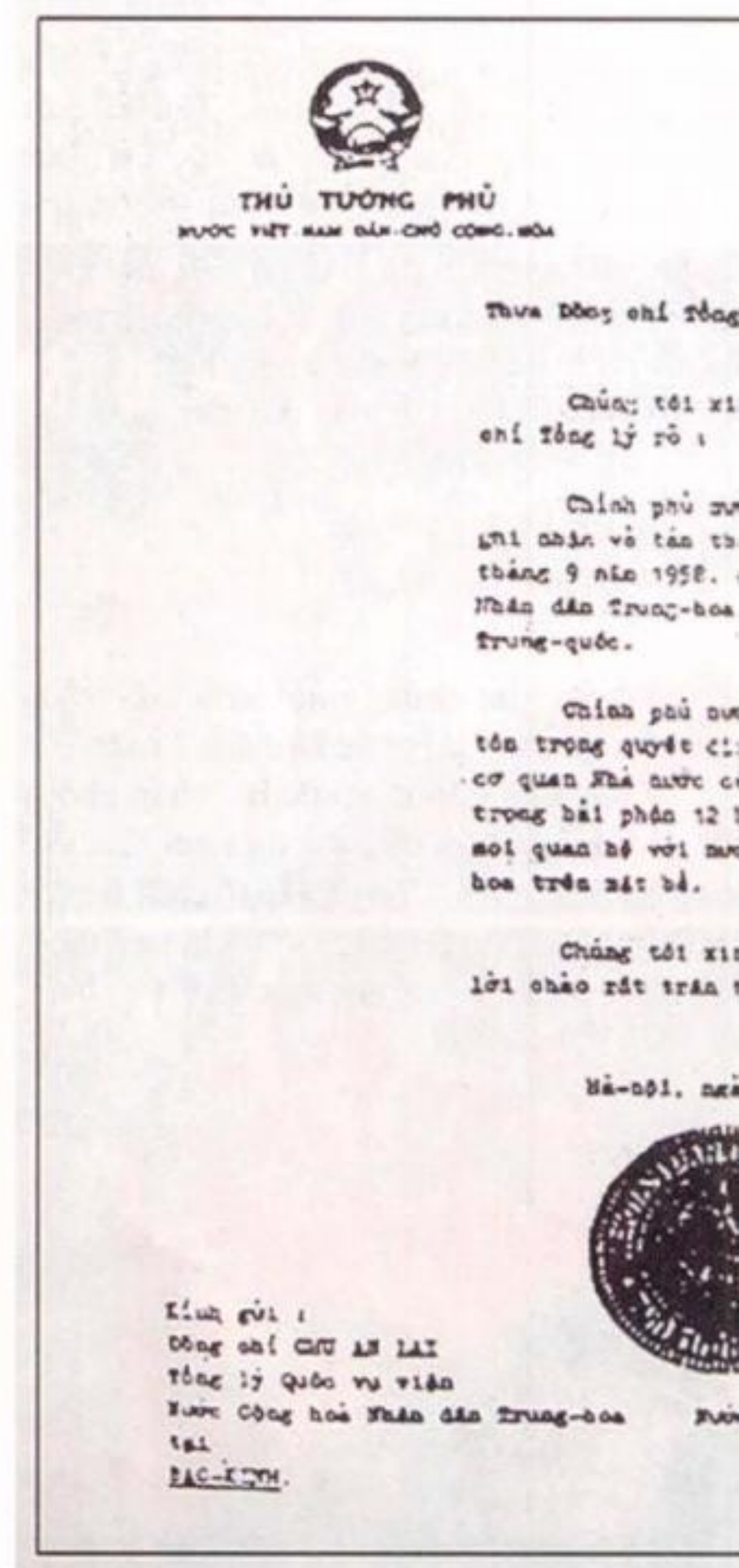
- Myk invasjon : tiltagende emigrasjon av

kinesiske arbeidere til Vietnam, mens lokal befolkningen er arbeidsløse.

- Hard invasjon: i indokinahavet tilhørende Vietnam, bruker den kinesiske marinen våpen for å drepe vietnamesiske fiskere, forhindre oljeletingen osv.

3.- Under styring av det vietnamesiske kommunistpartiet har det vietnamesiske folket ingen frihet og ingen menneskerettigheter.

Ngòi đồng hương ra, gần như đông đủ đại diện các tổ chức, hội đoàn có mặt trong buổi hội thảo ngày 14 tháng 10 năm 2011 tại Nhà Việt Nam, Oslo, để một lần nữa vén lên bức màn ô nhục của Trung ương Bộ chính trị đảng cộng sản Việt Nam (CSVN) qua bức công hàm bán nước, cùng bày tỏ nỗi quan ngại ý đồ nuốt trứng Việt Nam của nhà cầm quyền Bắc Kinh và phơi bày bộ mặt trá hình dân chủ của lãnh đạo đảng

CSVN qua chủ đề: Công Hàm Bán Nước Phạm Văn Đồng - Âm Mưu Bá Quyền của Trung Cộng - Nhân Quyền Cho Việt Nam.

Sau nghi thức chào quốc kỳ và phút mặc niệm bắt đầu lúc 19 giờ, anh Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông ngỏ lời chào mừng quan khách và nói rõ mục đích của buổi hội thảo này. Đoạn phim ngắn được trình chiếu với các hình ảnh biểu tình

rầm rộ của giới sinh viên học sinh cùng đồng bào trong nước trong những tuần qua nhằm nói lên sức phản kháng mãnh liệt chống đại họa Bắc Triều.

Kế đó, đại diện HNVTN/Oslo & VD qua Phạm Sĩ Việt được mời làm diễn giả thuyết trình đề tài này. Bằng lối diễn đạt đi kèm dương ảnh được trình chiếu diễn giả tạm chia đề tài làm 3 phần: Phần 1, Công hàm bán nước của Phạm Văn Đồng; phần 2, Âm mưu bá quyền của Trung Cộng và phần 3, Nhân quyền cho Việt Nam.

- Về "công hàm bán nước", với một phóng ảnh nguyên thủy có triện nổi và chữ ký của chính kẻ mại quốc Phạm Văn Đồng được diễn giả đọc lên trước sự chứng kiến và theo dõi của cử tọa. Đây là văn bản ô nhục mà kẻ tay sai bán nước của cái gọi là đại diện "Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa" ký gởi Chu Ân Lai bá quyền Trung cộng để ngày 14 tháng 9 năm 1958 tán thành và triệt để tôn trọng lời tuyên bố chủ quyền của Bắc triều về lãnh hải.

- Về "âm mưu bá quyền của Trung cộng" diễn giả phân biệt bá quyền dưới 2 hình thức: XÂM LƯỢC MỀM và XÂM LƯỢC CỨNG.

a.- Thế nào là xâm lược mềm?: Dưới hình thức cho quân Tàu tràn ngập khắp đường phố Sài Gòn để

chặn phản ứng của người dân qua cuộc rước đuốc Olympic 29-4-2008; Dưới hình thức các hàng quán phục vụ Ba Tàu tự do mọc lên khắp đất nước, điển hình như phố Tàu ở Ninh Bình, ở Hải Phòng, khu Đông đô Đại phố ở Bình Dương v.v...; Dưới hình thức cho lao động phổ thông Tàu cộng tràn ngập các tỉnh, thành, thị xã v.v... như vùng khai thác bauxit Tây nguyên, nhà cửa Tàu cộng mọc lên khắp vùng Đắc Nông, Lâm Đồng v.v...; Dưới hình thức ký

kết các khế ước đầu tư kinh doanh như dự án điện BOT Mông Dương ngày 16-9-2011, Nguyễn Tấn Dũng ký kết hợp tác kinh tế với thành phố Trùng Khánh ngày 17-10-2009, đấu thầu EPC gọi là "hợp đồng trọn gói" của Trung cộng ở Việt Nam ngày 27-6-2011 để khai thác năng lượng, luyện kim và hóa chất, và gần đây nhất vào ngày 09-10-2011 trong chuyến đầu tiên yết kiến Bắc Kinh, Nguyễn Phú Trọng và Hồ Cẩm Đào đồng ký kết 6 văn kiện hợp tác cái gọi là "giữa 2 đảng và 2 nhà nước".

Tóm lại, Bắc Kinh đã và đang tiến hành chính sách "tầm ăn dâu" qua các thủ thuật: Khống chế, mua chuộc, gài bẫy lãnh đạo đảng CSVN; Mua chuộc các thành phần trung tầng thuộc các bộ phận công an; Tận dụng chỗ dựa tinh thần về đường lối nhằm ảnh hưởng lên chính sách; Xâm nhập bằng văn hóa, kiểm soát truyền thông, phim ảnh, sách truyện, sửa đổi lịch sử, địa lý...; Lũng đoạn kinh tế qua việc buôn hàng lậu biên giới phía Bắc và độc chiếm các vụ đấu thầu; Hiện diện công khai tại chỗ với hàng chục ngàn công nhân và gia đình qua các vụ khai thác bauxit Tây nguyên và hàng trăm ngàn người Hoa rải rác khắp các tỉnh thành.

b.- Thế nào là xâm lược cứng?: Dưới hình thức gây hấn trên vùng biển thuộc hải phận Việt Nam, điển hình tàu Bình Minh 2 bị tàu hải giám Trung cộng bắt ngày 26-5-2011; Dưới hình thức bắn bỏ ngư dân Việt đánh cá trên vùng biển Việt Nam, điển hình Tàu cộng bắt và đánh đập 5 ngư dân Quảng Bình vào ngày 18-8-2011 và đòi 6000 mỹ kim tiền chuộc, tàu Trung cộng bắn chết 9 ngư dân vào ngày 12-02-2005, ngoài ra còn vô số vụ đâm chìm tàu thuyền khác của ngư phủ Việt Nam mà về phía nhà cầm quyền CSVN không dám chỉ đích danh lại còn cho là "tàu lạ" khiến ngư dân Việt không còn cơ hội ra khơi đánh bắt cá trong vùng biển sở hữu chủ của mình.

- Về "nhân quyền cho Việt Nam" diễn giả nêu các sự kiện nổi bật như:

a.- Đàn áp tôn giáo: Quản chế vô hạn định Hòa thượng Thích Quảng Độ; Bỏ tù Linh mục Nguyễn Văn Lý; Đàn áp đạo Cao Đài; Nội vụ được thế giới quan tâm lo lắng khi lực lượng công an đàn áp giáo dân Làng Mai tại Bảo Lộc vào tháng 6-2009; Vào ngày 04-05-2010 nhà cầm quyền CSVN ra tay đàn áp đẫm máu giáo dân Cồn Dầu khi họ tham dự đám tang cụ bà

Maria Đặng Thị Tân, và vụ việc kéo dài nhiều tháng sau đó đến nỗi một số giáo dân phải bị đánh đập, bị bức tử và chạy ra nước ngoài lánh nạn; Công an đàn áp tín hữu Tin Lành trước Trung tâm Hội nghị Quốc gia tại Hà Nội vào ngày 19-12-2010 và ra lệnh cưỡng chế Mục sư Nguyễn Hồng Quang, thuộc Hội thánh Tin Lành Mennonite v.v...

b.- Đàn áp sĩ phu yêu nước: Kết án 7 năm tù giam đối với Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ vào ngày 04-04-2011 khi ông lên tiếng phê phán chế độ; kêu án 3 năm tù giam và 3 năm quản chế đối với giáo sư Phạm Minh Hoàng vì ông là thành viên của đảng Việt Tân; đồng thời đàn áp Luật sư Nguyễn Văn Đài; Đàn áp Luật sư Lê Trần Luật; đàn áp Luật sư Lê Công Định; đàn áp Luật sư Lê Thị Công Nhân; đàn áp nhà báo Tạ Phong Tần; đàn áp Blogger Điều Cày Nguyễn Văn Hải v.v...

c.- Đàn áp dân oan khiếu kiện: Có rất nhiều vụ đàn áp dân oan khiếu kiện không thể liệt kê ra hết tại Sài Gòn và Hà Nội đặt biệt trước vườn hoa Mai Xuân Thuồng từ nhiều năm nay.

d.- Đàn áp biểu tình: Biểu tình chống bá quyền Trung cộng của giới trí thức, thanh niên, sinh viên, học sinh liên tục diễn ra vào các ngày Chủ Nhật trong thời gian qua đã bị công an chìm nổi ra tay đàn áp khốc liệt từ Sài Gòn ra đến Hà Nội, điển hình biểu tình chống Trung cộng vào các ngày 05-6-2011, 17-7-2011, 21-22-27-8-2011 v.v...

Đường lối bò mà nhà cầm quyền Trung cộng tự áp đặt trên vùng biển thuộc lãnh hải Việt Nam cũng được trình chiếu lên màn ảnh để cử tọa nắm rõ tham vọng bành trướng ngang ngược của Bắc triều.

Cuối bài thuyết trình diễn giả bày tỏ, khó khăn lớn nhất của chúng ta là sự hèn yếu của nhà đương cuộc CSVN. Qua sự kiện này người ta tiên đoán nếu năm 1999-2000, Lê Khả Phiêu đồng ý ký kết 2 hiệp định biên giới và vịnh Bắc Việt, rồi năm 2008 Nông Đức Mạnh đã phải mở cửa khẩu đón Trung cộng vào khai thác bauxit vùng Tây nguyên, thì năm 2011 chúng ta có thể tiên liệu rằng Nguyễn Phú Trọng thế nào cũng phải chấp nhận đàm phán song phương về biển Đông mà phần thiệt hại nắm chắc là về phía Việt Nam.

Để kết luận, diễn giả nhắm vào 4 điểm chính cần làm ngay trước mắt:

Một là, lên tiếng tố cáo trước dư luận Quốc tế, vận động các chính giới sở tại lên án nhà cầm quyền Trung cộng. Cùng lúc tiến hành vụ kiện Bắc Kinh vi phạm công ước về luật biển thế giới 1982 của Liên Hiệp Quốc;

Hai là, phản đối và lên án Bắc Kinh bằng mọi cách, từ việc biểu tình trước sứ quán Trung cộng đến việc tẩy chay hàng hóa "made in China";

Ba là, gặt gao lên án bản công hàm của nhóm chớp bu đảng CSVN mãi quốc cầu vinh do Phạm Văn Đồng đại diện đàn tâm hạ bút ký ngày 14-9-1958 công nhận chủ quyền của Trung cộng trên 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Đồng thời tạo áp lực buộc nhà cầm quyền CSVN phải chính thức lên tiếng phủ nhận văn bản hèn yếu này, không cho Trung cộng vin vào cớ đó để chiếm đóng.

Bốn là, xây dựng tinh thần dân tộc bằng cách tiếp tay nhau loan truyền lòng yêu nước như: "HOÀNG SA - TRƯỜNG SA - LÀ CỦA VIỆT NAM". Cổ vũ và hỗ trợ nỗ lực phản đối Trung cộng từ những kêu gọi của giới trí thức trong và ngoài nước.

Đề nghị thực tế và cụ thể đối với riêng Cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Na Uy, diễn giả nhấn mạnh:

Đề nghị 1: Hãy áp lực quốc tế đối với Hà Nội về lãnh vực nhân quyền, đặc biệt các quyền tự do internet, tự do truyền thông, đồng thời buộc chế độ phải thả vô điều kiện tất cả những người bị giam giữ;

Đề nghị 2: Cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Na Uy nhanh chóng đẩy mạnh và tiếp tục hỗ trợ hơn nữa phương tiện cần thiết cho các nhà đấu tranh dân chủ và các phong trào đối kháng trong nước;

Đề nghị 3: Muốn Việt Nam tránh đại họa Bắc triều, phải cùng nhau dồn sức giải thể đảng CSVN bằng mọi giá.

Sau giải lao 15 phút là phần hội thảo. Trên bàn chủ tọa đoàn gồm có ông Nguyễn Đức Thọ, đại diện Việt Tân/cơ sở Na Uy, diễn giả Phạm Sĩ Việt, đại diện HNVTN/Oslo & VD, anh Nguyễn Đức Thuận làm điều hợp viên.

Các câu hỏi đặt ra của cử tọa bao gồm: Nếu đòi lại chủ quyền đã mất, ai là người có thẩm quyền đứng ra đòi? Cần nội lực trong nước bằng phương tiện gì? v.v... Được chủ tọa đoàn giải đáp thỏa đáng. Ngoài ra các đề nghị và góp ý chân tình liên quan đến chủ đề được tất cả mọi người ghi nhận, nhất là sắp tới đây Tạ Văn Thông đại sứ tại Oslo đứng đằng sau và cũng là người có mặt trong buổi "khuyến mãi

du lịch Việt Nam" tại Kleppe do Sons Of Norway chủ xướng đã làm không khí buổi hội thảo nóng bừng lên ngay từ phút đầu với những nô nức ý kiến. Cuối cùng, cử tọa đồng thanh quyết định sẽ giải thích cho người bản xứ biết rằng du lịch Việt Nam trong lúc này là vô tình khuyến khích nạn mãi dâm đang tràn lan; du lịch Việt Nam là ăn bữa cỗ trước mặt những người đang đói v.v...

Liên sau đó, một đề tài khác được nhắc tới, có nên hay không thực hiện cuộc biểu tình trước sứ quán VC tại Oslo? Sau hồi bàn thảo tất cả đồng thanh biểu tình trước sứ quán này là chuyện nên làm, và quyết định biểu tình rơi vào ngày thứ 7 được cử tọa ủy thác cho HNVTN/ Oslo & VD sắp xếp ngày giờ rồi sẽ thông báo sau.

Được biết buổi hội thảo về "Công hàm bán nước của Phạm Văn Đồng, Âm mưu bá quyền của Trung cộng và Nhân quyền cho Việt Nam" do Hội Người Việt Tỵ Nạn/ Oslo & Vùng Đông và cơ sở Việt Tân/ Na Uy cùng phối hợp tổ chức kết thúc vào lúc 21 giờ, để sau đó nhường hội trường lại cho chương trình "Hát Cho Nhau Nghe" do Huỳnh Phương trách nhiệm.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

Trương mục
Quý Tượng Đài:

1503 17 77469

Tên: Vietnamesiske Flyktningers
Minnesmerke

Nhà băng : DnB NOR Bank
IBAN: NO29 1503 1777469
(International Bank Account
Number)

BIC: DNBANOKKXXX (Bank
Identifier Code)

Địa chỉ: Vadumveien øst 23, 3159
Melsomvik, Norway

Trang nhà:
www.thuyennhannaui.com

CÔNG BỐ KẾT QUẢ CUỘC THI TUYỂN CHỌN MÔ HÌNH TƯỢNG ĐÀI THUYỀN NHÂN TỶ NẠN TẠI NA UY

Etter ønsker fra båtflyktningene har Norsk Maritimt Museum vedtatt å avgi en tomt til prosjektet "Vietnamesiske flyktnings minnesmerke". Hovedformål med minnesmerket er å takke det norske folket i helhet for deres gavmildhet og gjestfrihet.

* Jury: første konservator PhD Elisabeth S.Koren, billedhugger Marit Krogh, sivilarkitekt Nguyen Minh Tuan, landskap-arkitekt Sofie Persvik, billedhugger Hans Martin Øien, juryens sekretær intendant Arve Bringaker, Norsk Billedhoggerforening.

* Deltakere: 16 kunstnere med 18 utkaster.

* Premie:

- 1. premie, motto : Sjøblomster
- 2. premie, motto : Lux in Obscuri
- 3. premie, motto : Påminnelse.

* Budsjett: NOK 1.800.000

* Finansiering: økonomisk assistanse fra 02.10.2011

vietnamesere bosatt i Norge og i utland.

* Fristen til utarbeidelse av minnesmerket: våren 2013.

* Politisk hindring fra den vietnamesiske ambassaden : I protest mot minnesmerkes prosjekt fra det Vietnamesiske flyktningeforbundet, har den vietnamesiske kommunistambassadøren i Norge bedt om tilsammen 4 møter med de norske myndighetene med tanke på kansellering av prosjektet, men han fikk et blankt NEI til sitt ødelegelses formål.

Sau thời gian dài miệt mài với các công việc, vừa đón nhận tượng đài mẫu dự thi từ các điêu khắc gia, vừa thành lập một Ban Giám Khảo tuyển chọn, vừa tổ chức cuộc thi tuyển chọn.

Buổi chiều hôm nay, Chủ nhật ngày

02-10-2011

Kungjoring av konkurranse om minnesmerke for vietnamesiske flyktninger

Nhà Việt Nam, Oslo, trước đông đảo đồng hương tham dự, Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn (UBXDTĐ) chính thức công bố kết quả cuộc thi tuyển sau một thời gian dài miệt mài ấy.

Trước hết vị đại diện Ban Tổ chức, ông Nguyễn Đức Thọ điều hướng lễ chào quốc kỳ và phút mặc niệm, sau đó ông Thọ nói rõ lý do của buổi sinh hoạt chiều hôm nay.

Anh Nguyễn Đức Hóa, Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông, kiêm Trưởng UBXDTĐ tường trình kết quả mô hình đã tuyển chọn. Trước hết anh Nguyễn Đức Hóa nhắc lại UBXDTĐ được chính thức thành lập và hoạt động kể từ tháng 5 năm 2010, trong đó có đại diện các tổ chức và hội đoàn, và Hội Người Việt Tỵ Nạn đóng vai trò chính yếu. Đặc biệt công tác này cũng được sự hỗ trợ và đồng tình của Chùa Khuông Việt, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại Na Uy và Trung tâm Mục Vụ tại Oslo & Vùng Đông.

Cho đến tháng 01 năm 2011 UBXDTĐ được Sjøfartsmuseum (Viện Bảo Tàng Hàng Hải) còn có tên gọi Norsk Maritimt Museum/ Norwegian Maritime Museum chính thức chấp nhận dự án này và cấp một vuông đất tại khu vực rất ư bề thế Bygdøy; ở nơi đó du khách có thể phóng tầm nhìn bao quát cả cảnh trời biển mênh mông, nhà hát Opera, bến cảng Aker Brygge cùng Tòa Đô chánh.

QỦY TƯỢNG ĐÀI VÀ MÔ HÌNH:

Kể từ khi phát động chiến dịch gây

quỹ Xây Dựng Tượng Đài, UBXDTĐ đã kết toán số tiền đồng hương quyên góp lên đến 1.710.475 kroner, đây là tổng số tiền rất đáng khích lệ vì trong khi đó số chi phí cho Tượng Đài dự trù 1.800.000 kroner. Nhưng vào phút cuối có 2 gia đình đồng hương hỗ trợ UBXDTĐ 500 + 1000 kroner; đồng thời Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn xin ủng hộ lần thứ 2 số tiền 20.000 kroner (với lần đầu cũng 20.000 kroner). Tổng cộng cho đến phút này số tiền lên tới 1.731.975 kroner. Đến đây anh Hóa nhấn mạnh về ý nghĩa của mô hình tượng đài là đủ để nói lên lòng tri ân tất cả những Thuyền trưởng cùng Thủy thủ đoàn của các con tàu Na Uy đã cứu vớt, cảm ơn Quốc vương Na Uy sẵn lòng đón nhận thuyền nhân tỵ nạn. Tượng Đài cũng nói lên cuộc trốn chạy bằng thuyền ngoài biển đông của thuyền nhân Việt, đồng thời ca ngợi sự hội nhập tốt đẹp của đồng hương trong xã hội Na Uy. Đặc biệt, Tượng Đài không quên tưởng nhớ đến những đồng hương thuyền nhân không đến được bến bờ tự do và đã vùi thây dưới lòng biển cả.

Vì UBXDTĐ không có khả năng và trình độ tuyển chọn một mô hình xứng đáng nên việc thành lập một Ban Giám Khảo là tối cần thiết. Ban Giám Khảo được Hội Điều Khắc tại Na Uy hình thành theo nguyên tắc pháp lý gồm 5 người qua đánh giá có trình độ hiểu biết về đất nước và con người Việt Nam, về nghệ thuật điêu khắc, về môi trường và địa điểm thích hợp đối với khu vực Bygdøy. Ban Giám Khảo gồm: bà Sofie Persvik (về phía Oslo Kommune, nhiệm vụ nhận món quà của Cộng đồng Việt tỵ nạn), bà Elisabeth Koren (về phía Sjøfartsmuseum, nhận và đặt Tượng Đài tại địa điểm có sẵn), bà Marit Krogh và ông Hans Martin Øien (về phía Hội Điều Khắc Na Uy, trách nhiệm về tính nghệ thuật của mô hình), ông Nguyễn Minh Tuấn (về phía Cộng đồng người Việt tỵ nạn, nhìn về khía cạnh người Việt Nam). Đến đây anh Nguyễn Đức Hóa nhấn mạnh vì tính trong sáng của việc chấm điểm, trong 5 vị này không có ai thuộc UBXDTĐ.

Anh Nguyễn Đức Hóa cũng lần lượt cho cử tọa biết một vài ý niệm của các Tượng Đài đã thiết lập tại các quốc gia có đặt tượng như: Úc Đại Lợi, Hoa Kỳ, Pháp quốc v.v...

Sau đó các mô hình Tượng Đài dự thi được ông Nguyễn Minh Tuấn, người quản gia Nhà Việt Nam và cũng là một Kiến Trúc Sư nhiều năm trong nghề lần lượt

trình chiếu trên màn ảnh các mô hình dự thi và nói lên ý nghĩa của mỗi loại, như: Cánh Buồm Tự Do/ Frihetseil, Sóng Bồi/ Bølgen Bringer, Cuộc Vượt Biển Táo Bạo/ Dristig Ferd Mot Friheten, Giấc Mơ/ Drømmen, Nơi Nghỉ Ngơi/ Et Sted For Gode Tanker, Tự Do/ Freedom, Cầu Tầu/ Frihetens Sti, Tái Hợp/ Gjensyn, Hy Vọng/ Håp, Trái Đất Và Con Người/ Jordkloden Og Mennesket, Hoa Sen/ Lotus, Em Bé Việt Nam/ Vietnamesisk Jente v.v..., tất cả gồm 16 mô hình. Các mô hình dự thi được gửi từ các điêu khắc gia Na Uy, Việt Nam và sắc dân khác.

GIẢI CHUNG KẾT

Sau đây là 3 giải chung kết được Ban Giám Khảo đánh giá là hội đủ các tiêu chuẩn cần thiết:

- **Giải BA** với mô hình Nhắc Nhở/ Paaminnelse; nội dung đơn giản, có ý nghĩa, màu trắng đối nghịch với màu đen; của điêu khắc gia Ferdinamd Wyller.

- **Giải NHÌ** với mô hình Ánh Sáng Trong Bóng Tối/ Lux In Obscuri; nội dung nói lên ý nghĩa là cầu nối giữa biển và đất liền, ánh sáng hiện hòa tỏa ra từ trong hoa sen, cấu trúc đặc biệt, có sức lôi cuốn; của điêu khắc gia Geir Stormoen.

- **Giải NHẤT** với mô hình Hoa Biển/ Sjooblomst; nội dung kết hợp 5 cánh buồm thành một Hoa Biển; của điêu khắc gia Thor Sandborg.

Ý NGHĨA CỦA GIẢI NHẤT

Hoa Biển lenh đênh trên mặt nước nơi các thảm kịch xảy ra, mang nỗi buồn không tên và Hoa Biển khơi dậy sự an

bình trong quá khứ. Hoa Biển hòa hợp với nước, ánh sáng và trời xanh. Đến đây Hoa Biển được Ban Giám Khảo đánh giá là mô hình không cầu kỳ nhưng rõ ràng mang một ý nghĩa, như theo thói quen thường tình khi tưởng niệm một linh hồn đã siêu thoát, người ta trịnh trọng thả một cành hoa xuống nước. Qua Hoa Biển, một nữ thuyền nhân liền cảm tác mấy vắn thơ của nguyên bài "Cánh Hoa Sóng Gợn" trong đó có vài câu đủ để nói lên ý nghĩa của một thuyền nhân:

"... Cánh hoa sóng gợn mong manh,
Như thuyền tỵ nạn chòng chành đại dương..."

Mô hình Hoa Biển đã thể hiện được lòng tri ân cũng như nói lên thảm kịch vượt biển cùng sự hội nhập vào xã hội Na Uy của thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn.

Điểm đặc biệt ở đây là Hoa Biển được cấu trúc như đang bồng bềnh trên mặt biển cách bờ khoảng từ 6 - 8 mét. Hoa Biển có chiều dài nhất 8 mét và chiều rộng 6 mét; đứng nhìn ngược trên mé đất liền người ta sẽ thấy một bia tưởng niệm ghi một dòng chữ bằng 3 thứ tiếng, đại khái: "Đây là bia tưởng niệm và tri ân của thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn...". Hoa Biển với sự đánh giá của kiến trúc sư Nguyễn Minh Tuấn theo truyền thống văn hóa Việt với hình 5 cánh hoa biểu tượng cho Ngũ Hành: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ và đồng thời Hoa Biển cũng tượng trưng cho tinh thần thuần Á đông qua lễ giáo Ngũ Thường: Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín.

Tóm lại, Hoa Biển hội đủ cả truyền thống Tây và Đông phương, là điểm gặp gỡ giữa Đông và Tây. Nói khác đi Hoa Biển nói lên tinh thần thuần nhất giữa Đông và Tây.

Phạm Sĩ Việt

REFERAT FRA JURYMØTE PÅ SJØFARTSMUSEET, BYGDØY, OSLO 13. OG 14. SEPT- 2011

TILSTEDE: Førstekonservator PhD Elisabeth S. Koren, billedhugger Marit Krogh, sivilarkitekt Tuan Minh Nguyen, landsskapsarkitekt Sofie Persvik, billedhugger Hans Martin Øien og juryens sekretær, intendant Arve Bringaker, Norsk Billedhoggerforening.

Det var i alt innsendt 18 utkast av 16 kunstnere ved fristens utløp.

Juryen vil generelt få bemerke at juryen var godt fornøyd med utkastenes variasjon i formspråk og idéinnhold, selv om antallet utkast kunne ha vært noe større. Noe som kanskje reflekterer en viss vanskelighetsgrad m. h. t. plassering og konkurranse med allerede eksisterende monumenter.

Etter at juryen hadde lest samtlige beskrivelser og diskutert/analyisert utkastene kom juryen enstemmig frem til å tildele 1., 2. 3. premie slik som annonsert i programmet for konkurransen.

Følgende utkast med følgende motto ble premiært:

1. premie. Motto: "Sjøblomst".

Utkastet har en enkel men tydelig symbolikk. Blomsten viser til tradisjonen med å kaste blomster på vannet til minne om de omkomne. De fem seilformene som viser til de som ble "seilt" videre til Norge med hjelp fra innsatsvillige norske sjøfolk. Til forskjell fra andre utkast til konkurransen benyttes ikke her en bestemt blomst som lotus som oppfattes som et tydelig buddhistisk symbol og derfor representerer en trosretning som bare gjelder ca. 50 % av vietnamesere som har kommet til Norge som flyktninger. Utkastet har klare skulpturelle kvaliteter som spiller meget godt sammen med stedets elementer vann, lys og himmel. Utkastet gir også god kunstnerisk variasjon i forhold til allerede eksisterende monumenter i nærheten. P.g.a. materialet, syrefast stål, og utforming, vil utkastet også være vedlikeholdsfritt, selv ved plassering i vann. Lysreflektering vil også gjøre skulpturen godt synlig selv på avstand. Riktig overflatebehandling av stålplatene vil gi skulpturen best mulig reflekterende egenskaper.

Juryen mener at skulpturen bør plasseres noe lenger ut enn antydnet i utkastet, muligens også reduseres noe i størrelse. Endelig plassering må avtales med oppdragsgiver og grunneier, og det må også tas hensyn til sikkerhet og krav fra myndigheter m.h.t. plasseringssted. Omkostninger ved fundamentering i vann avtales med oppdragsgiver da omkostningene også kan bli noe mer omfattende ved plassering noe lenger ut med noe større dybde.

Kunstneren bør også komme med et forslag om bearbeiding av området på land med opplysninger om monumentet og lage en visuell forbindelse derfra til monumentet.

2. premeie. Motto: "Lux in obscuri".

Et vakkert og gjennomarbeidet forslag som gir en "arkitektonisk", god løsning på overgangen mellom hav og land, samtidig som det blir godt plassert i landskapet uten konkurranse med eksisterende monumenter. Med den vakre utnyttelsen av polert sort Bergan syenitt og opplyst lotusblomst, ville et slikt monument også bli et blikkfang, og vekke nysgjerrighet.

ÅPEN KONKURRANSE OM MINNESMERKE FOR VIETNAMESISKE FLYKTNINGER

1. Blink - Nhấp nháy: Không đăng hình theo yêu cầu của tác giả vì tham dự một cuộc thi khác. (Mô hình đã triển lãm tại Viện Bảo Tàng Hàng Hải)

2. Bølgen blinker - Sóng bồi (hình dưới)

3. Dristig ferd mot friheten - Cuộc hành trình gian lao tìm tự do:

4. Drøm - Giấc mơ:

cộng đồng

Men juryen mener også at utkastet vil bli svært farlig for publikum med glatt, polert steingulv rett ut mot vann. Det ville høyst sannsynlig bli krevet sikkerhetsinngrep som ville tydelig prege den endelige utformingen av monumentet før det kunne realiseres. Valget av lotusblomsten har heller ikke samme tydelige individuelle, skulpturelle utførelse som i "Sjøblomst" og henviser, som nevnt, nok så klart til en buddhistisk tradisjon.

3. premie. Motto: "Påminnelse".

Selv om utkastet ikke består av mer enn to hovedformer, får utkastet allikevel frem en klar og forståelig symbolikk som gir riktige assosiasjoner m.h.t. det oppdragsgiver ønsker å gi uttrykk for i monumentet.

Den lyse steinformen vokser frem og oppover ut fra en mørk og "brutt" fortid.

Juryen mener allikevel at et endelig monument trenger en langt større dimensjon enn foreslått i beskrivelsen, og all buskvegetasjon må fjernes for at det skal bli tydelig. Symbolikken kan også bli noe "universell" og en slik skulptur vil også konkurrere mer med de eksisterende monumenter enn 1. og 2. premie.

Juryen var enstemmig i at motto "Sjøblomst" får 1. premie og bør komme til utførelse.

Da navnekonvoluttene ble åpnet, viste det seg at følgende motto var utført av følgende kunstnere:

1. premie. Motto: "Sjøblomst": Thor Sandborg.

2. premie. Motto: "Lux in obscuri": Geir Stormoen.

3. premie. Motto: "Påminnelse": Ferdinand Wyller.

Oslo 19. september 2011

På vegne av juryen:

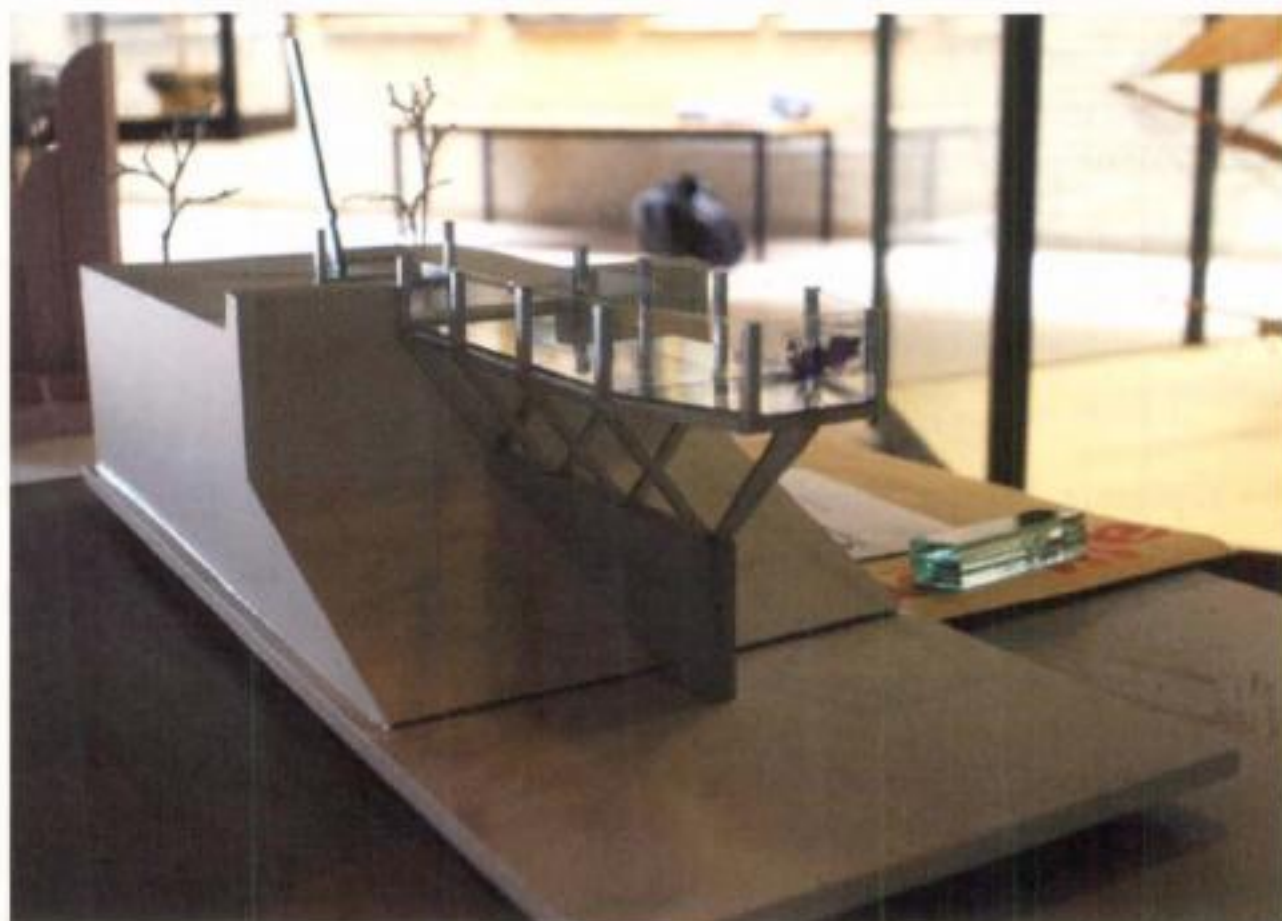
Arve Bringaker

Juryens sekretær

5. Et sted for gode tanker : Một chỗ cho ý tưởng tốt

6. Frihetens sti - Đường tự do:

7. Freedom - Tự do :

8. Frihetsseil 1 Cánh buồm tự do

9. Frihetsseil 2 Cánh buồm tự do

10. Frihetsseil 3 Cánh buồm tự do :

CUỘC THI MỞ RỘNG TUYỂN CHỌN MÔ HÌNH THUYỀN NHÂN NA-UY.

BIÊN BẢN NGÀY 13 & NGÀY 14.09 CỦA BAN GIÁM KHẢO

Tất cả có 18 mô hình của 16 tác giả được gửi vào.

Trước tiên Ban Giám Khảo rất hài lòng vì các mô hình có nhiều sự khác nhau trong:

Formspråk- diễn đạt

Ideinnhold- ý nghĩa.

Chúng tôi mong đợi nhiều mô hình gửi vào hơn. Sự kiện này nói lên sự khó khăn để làm mô hình thích hợp vì địa điểm xây tượng đài quá đặc biệt và sự cạnh tranh của mô hình với các tượng đài đã có sẵn ở VBTHH.

Sau khi nghiên cứu, bàn luận và so sánh kỹ các mô hình trong 2 ngày, BGK đã đồng lòng phát giải 1, 2 và 3.

Đây là những mô hình được thắng giải:

1) Sjøblomst (Hoa biển)

Mô hình này đơn giản không cầu kỳ và ý nghĩa của mô hình này rất rõ ràng. Hoa Biển nói lên tập quán ném bông xuống nước/biển khi tưởng nhớ những người đã bỏ mạng/chết. Năm cánh hoa là năm cánh buồm ghép lại thành Hoa Biển nói lên sự vượt biên đến Na-uy nhờ sự giúp đỡ của thuyền Na-uy và các thủy thủ Na-uy tự nguyện. Khác với các mô hình khác Hoa Biển không phải là Hoa Sen, một loại hoa biểu tượng cho tôn giáo. Hoa Biển có giá trị điêu khắc cao và hòa hợp với nước, ánh sáng và trời xanh. Hoa Biển là sự thay đổi mới đối với các tượng đài đã có sẵn.

Hoa Biển làm bằng loại thép đặc biệt chịu được nước mặn đồng thời cách tạo thành hình thể làm cho mô hình này không cần sự bảo trì trong tương lai. Hoa Biển sẽ phản chiếu ánh sáng nên từ khoảng cách xa cũng nhìn thấy được. Mặt trên của HB được mài nhẵn để nó luôn luôn giữ tính phản chiếu ánh sáng ra mọi mặt.

BGK nghĩ HB nên đặt ở vị trí xa hơn so với hình đã gửi vào. Có thể cần làm nhỏ lại hơn. Tác giả nên có cách giải quyết nào trên đất như 1 tấm bia để nói về HB và sự liên đới giữa tấm bia và HB.

2) Lux in oscuri (Ánh sáng trong bóng tối)

Đây là mô hình rất đẹp và là một giải pháp kiến trúc rất hay để nối liền khoảng cách giữa đất và biển. Đồng thời mô hình đặt ở một vị trí không cạnh tranh với các tượng đài đã có sẵn. Cách sử dụng loại đá polert sort Bargan syenitt và hoa sen tươi sáng sẽ làm cho mô hình này được để ý đến và gây sự hiếu kỳ của khách.

BGK nghĩ loại đá sử dụng mà mài láng sẽ nguy hiểm cho

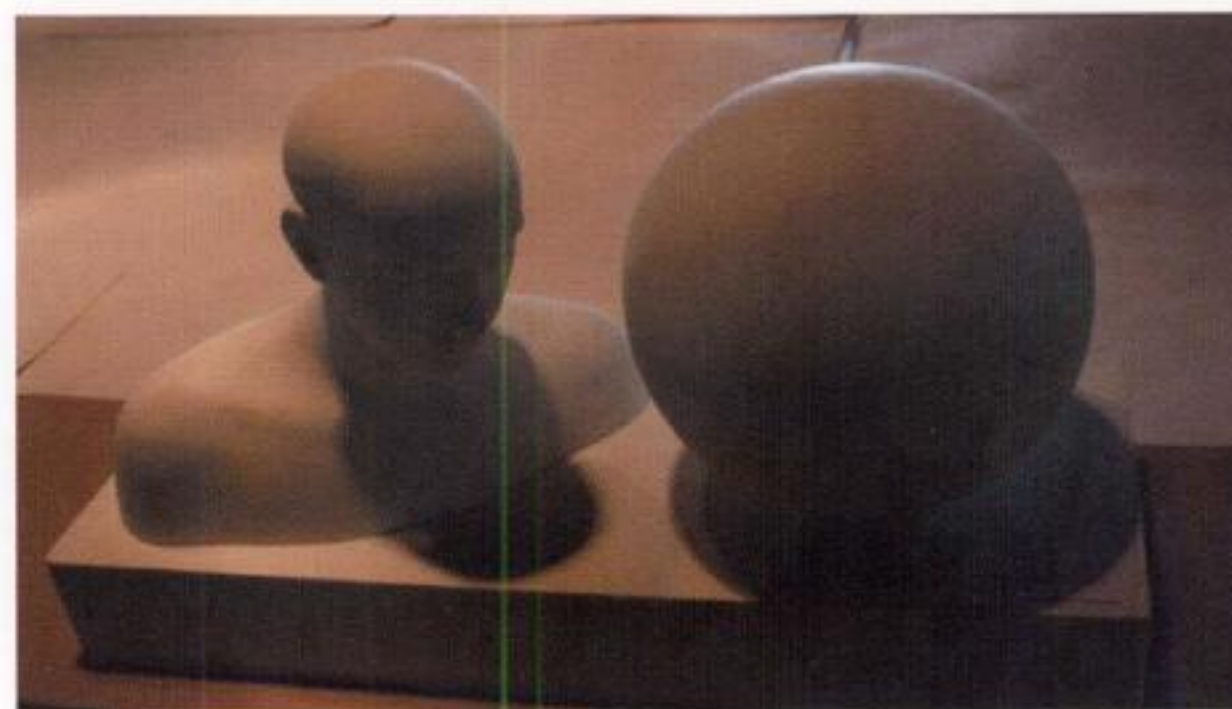
11. Gjensyn - Gặp lại :

12. Håp - Hy vọng :

13. Jordkloden og mennesket - Trái đất và con người :

14. Lotus - Hoa sen :

cộng đồng

khách vì trơn, và khách có thể bị té xuống biển. BGK nghĩ cần rào lại để gia tăng an ninh cho khách trước khi mô hình này được hoàn tất. Tác giả lựa chọn hoa sen không mang ý nghĩa sâu sắc như Hoa Biển. Hoa sen có tính cách tôn giáo.

3) Păminnelse (Gợi Nhớ)

Tuy mô hình này duy nhất chỉ có 2 hình thể, nhưng mô hình này có thể nói lên rõ ràng được những điểm cần thiết trong cuộc thi này. Hình thể trắng và thẳng phục sinh từ hình thể đen và "gãy" của khóa khứ. BGK nghĩ mô hình này phải xây tỏ ra nhiều hơn dự tính của tác giả. Và các bụi cây phải phá đi thì mô hình mới đạt được ý nghĩa của nó. Mô hình này có vẻ "phổ thông" chứ không chuyên về 1 đề tài nào. Đồng thời mô hình này có vẻ cạnh tranh mạnh với các tượng đài có sẵn ở Viện Bảo Tàng Hàng Hải hơn mô hình giải 1 và 2.

BGK 5 người đồng tâm và đồng ý với giải nhất dành cho Hoa Biển và UB nên xây dựng mô hình này.

Sau khi mở phong bì BGK mới biết các tác giả như sau:

- 1) Hoa biển: Thor Sandborg
- 2) Lux in oscuri: Geir Stormoen
- 3) Păminnelse: Ferdinand Wyller

ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN 2011

Vào: thứ Bảy, ngày 10.12.2011

Tại: Løvenstad skole

Løvenstadvegen 7, 2006 Løvenstad

Thời gian: từ 13 – 16 giờ

Chương trình:

- Chào mừng các hội viên và đại diện viên từ các chi hội/ các hội đoàn.
- Tóm tắt về sinh hoạt trong năm.
- Kế hoạch hợp tác duy trì & phát triển HNVTN và các Hội Đoàn/Chi Hội
- Kế toán năm 2011 và kế hoạch ngân sách của HNVTN / Nhà Việt Nam
- Thông báo từ Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài.
- Bầu cử Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2012-2014

Kính mong quý hội viên tham dự đông đủ
ngõ hầu xây dựng và phát triển HNVTN
ngày càng vững mạnh.

Trân trọng kính mời.
Nguyễn Đức Hóa

15. Lux in oscuri - Ánh sáng trong đêm :

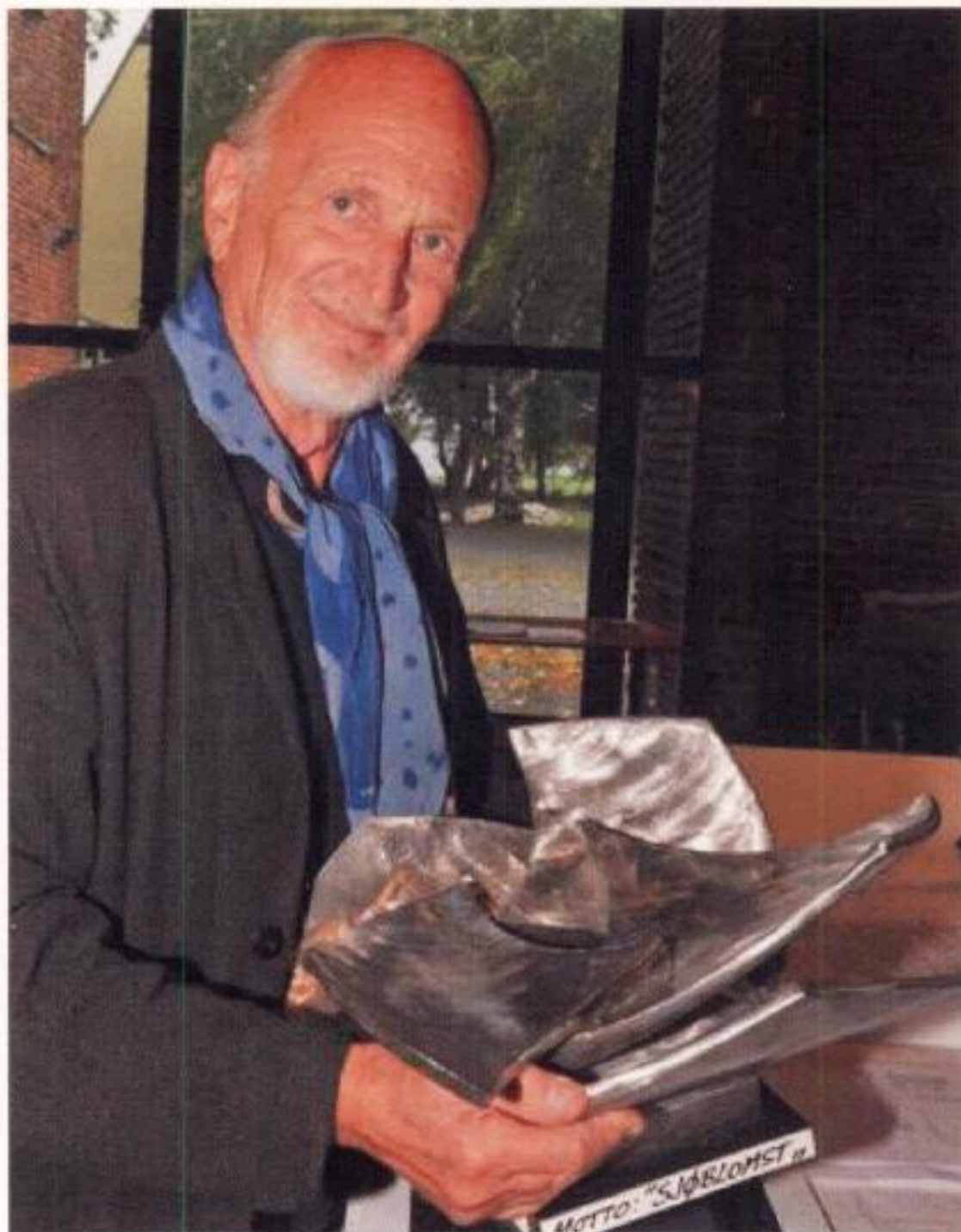
16. Păminnelse - Gợi nhớ :

17. Sjøblomst - Hoa biển (trên) 18. Vietnamesisk jente - Cô gái Việt

THOR SANDBORG VANT KONKURRANSEN

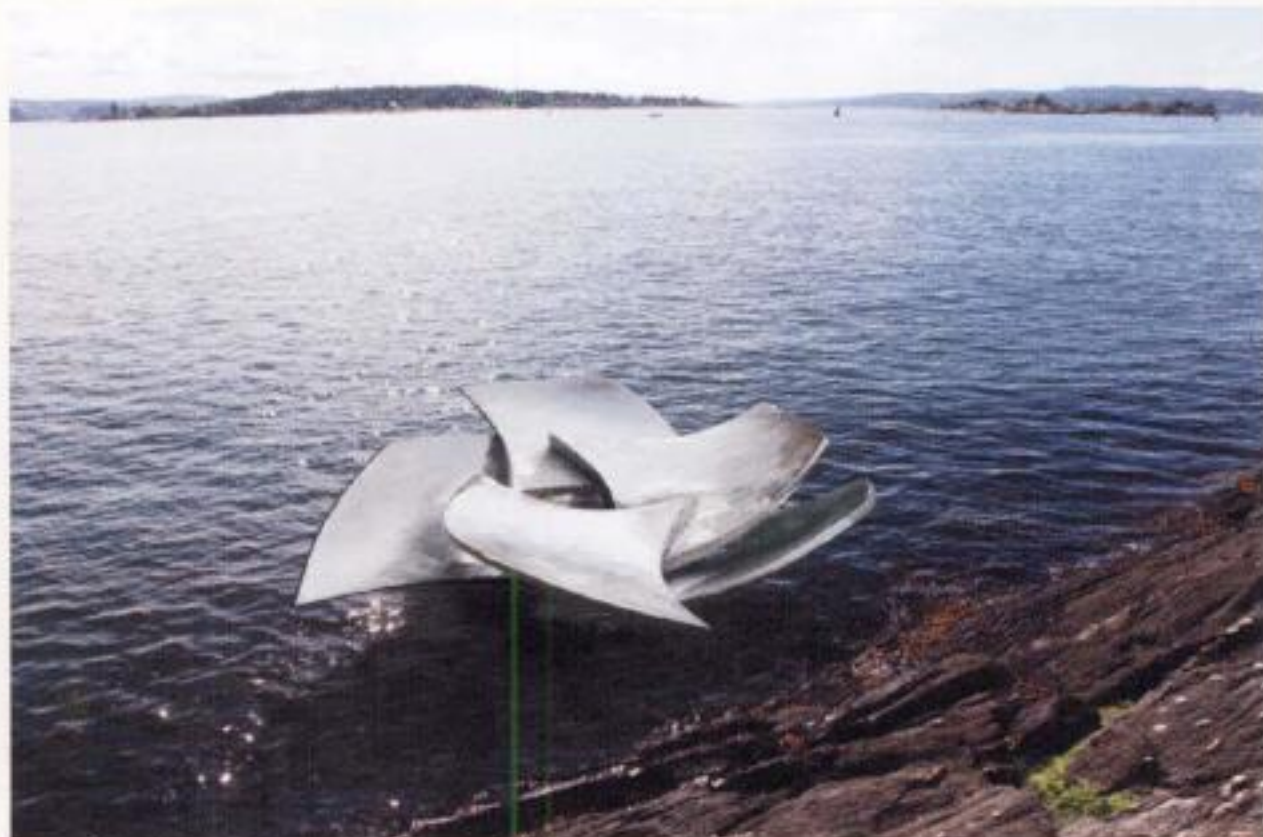

søndag 02. oktober 2011

Publisert , av Eyvind Bagle

Foto: Beate Kjørslevik/NMM

Link: Norsk maritimt Museum

Mandag 26. september ble det klart at det var kunstneren Thor Sandborg som har vunnet konkurransen om å utforme minnesmerket for vietnamesiske båtflyktninger.

Det ble ialt innsendt 18 forslag fra 16 kunstnere i konkurransen, og utkastene vil være utstilt for publikum i helt frem til lørdag 6. oktober. Utstillingen er montert i museets Sentralhall, rett etter inngangen.

Thor Sandborg (f. 1942) vant med utkastet under mottoet "Sjøblomst". I følge juryen har utkastet en enkel, men tydelig symbolikk. Blomsten viser til tradisjonen med å kaste blomster på vannet til minne om de omkomne. Utkastets fem seilformer viser til de som ble "seilt" videre til Norge med hjelp fra innsatsvillige norske sjøfolk.

Juryens hele begrunnelse, samt omtale av utkastene som vant 2. og 3. premier, kan du laste ned her:

Jurybegrunnelser.docx(34kb) : http://cdn.idium.net/filestore/cdn/GFX/icons/flavour/file_docx.png

Bakgrunn/Norsk Maritimt Museum har vedtatt å avgi tomt til prosjektet Vietnamesiske flyktningers minnesmerke. Et viktig formål med minnesmerket er å takke norske sjøfolk for å ha reddet båtflyktningene på havet. Minnesmerket skal hedre humanismen og menneskets streben mot et bedre liv.

For Norsk Maritimt Museum var det naturlig å bidra med tomt til minnesmerket, da vi ble spurt om det. Takket være norske sjøfolk, rederier og myndigheter har norsk skipsfart en tradisjon for redde flyktninger i havsnød. Museet ønsker å bidra med å hedre denne innsatsen.

Vi mener at Bygdøyenes, med sitt maritime miljø, er en passende plassering for minnesmerket. Plasseringen understreker at båtflyktningenes flukt og skjebne er en del av

norsk maritim historie.

Videre håper museet at minnesmerket kan være med på å rette oppmerksomheten mot alle som risikerer livet på flukt over havet og nødvendigheten av å ivareta menneskeverdet til alle i havsnød, uavhengig av statsborgerskap og økonomisk situasjon.

Prosjektet Vietnamesiske flyktningers minnesmerke er finansiert av midler samlet inn blant vietnamesiske flyktninger og deres familier i Norge.

Konkurranse for kunstnere om utforming av minnesmerke ble utlyst våren 2011. Vinneren vil bli utropt mandag 26. september kl. 13 på Norsk Maritimt Museum. Presse er velkommen til arrangementet.

Kontaktperson for Vietnamesiske flyktningers minnesmerke er: Duc H. Nguyen, tel: 916 29 657.

ÔNG THOR SANDBORG VÀ TÁC PHẨM HOA BIỂN

Đến giờ này, Ban Tổ chức trân trọng giới thiệu điều khắc gia trúnng giải trước tràng pháo tay vui mừng của cả phòng hội. Trước khi trao tặng UBXDĐTĐ các bức tranh chụp Hoa Biển, điều khắc gia tác giả Thor Sandborg bày tỏ với lời mở: "Từ khi bắt tay vào công tác này tôi nhận ra ngay mình phải thật trân trọng cái ý nghĩa mà tượng đài sẽ khắc ghi. Từ tấn bi kịch đã đưa tới những thảm cảnh hãi hùng trên biển cả, bao nhiêu người chết, tới lòng dũng cảm mà người tỵ nạn chứng tỏ, đến biểu lộ của một thủy thủ đoàn Na Uy hào hiệp, cũng như nỗ lực thành công của những người còn sống sót được đưa tới Na Uy để xây dựng một đời sống tốt đẹp trong xã hội này... Tất cả những yếu tố nói trên thật là quá lớn để gom lại thành đề tài trong một tác phẩm điêu khắc...".

Với tuổi đời 69 điều khắc gia nổi tiếng Thor Sandborg tiếp lời: "... Khuynh hướng tự nhiên là chú tâm vào bi kịch tính. Nhưng bị kịch này đứng riêng có thể dễ dàng tạo ra những liên tưởng và kỷ niệm đau buồn và tiêu cực. Do đó, dần dần tôi nghĩ ra tôi phải làm một bức tượng có thể gọi lên những cảm nghiệm tích cực và một kỷ niệm đẹp đẽ, đồng thời tượng phải mang một nét ngầm liên kết với tấn bi kịch kia...".

Chưa dứt lời ở đây, ông Thor Sandborg chậm rãi: "... Tác phẩm này do đó được sáng tác như một lời tuyên dương cao quý tới các thuyền nhân Việt Nam và gia đình họ về lòng can trường và nỗ lực; cũng như

các thủy thủ Na Uy đã biểu lộ tinh thần hào hiệp của những người đi biển...".

Để không hổ danh với tác phẩm của mình, ông Thor Sandborg diễn tả thêm về ý nghĩa của Hoa Biển: "... Đó là ý tưởng tôi cố gắng thực hiện khi làm một điều khắc phẩm có hình giống bông hoa nằm trên mặt nước, nơi mà tấn thảm kịch đã diễn ra. Nhưng cánh hoa có hình cánh buồm tượng trưng tính cơ động trong hoàn cảnh này. Mặt trên của bông hoa được mài nhẵn và xử liệu để nó toát ra mỗi lúc những quang ảnh đẹp, ánh sáng của không gian xung quanh sẽ phản chiếu như những cạnh kim cương sống động từ bông hoa, tùy vị trí người nhìn và nguồn sáng...".

Cuối bài phát biểu, điều khắc gia Thor Sandborg biểu lộ sự cảm động sâu xa: "... Với hết lòng kính cẩn và cảm động tôi có thể nói tôi rất vui mừng được dịp thực hiện đề án của tôi cho tượng đài. Công việc này rất hấp dẫn nhưng không phải là ít thử thách, vì vậy tôi hăng say ngay từ khi bắt đầu. Sau cùng tôi xin cảm ơn UBXDĐTĐ, Ban Giám Khảo và nhất là quý vị đã đóng góp vào Quỹ Tượng Đài, đã cho tôi cơ hội thực hiện điều khắc phẩm này". Đặc san kỷ niệm 20 năm thành lập Hội Cao Niên qua chủ đề Hành Trình Người Việt Tỵ Nạn Đến Vương Quốc Na Uy được ông Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh trao tặng ông Thor Sandborg ngay sau đó.

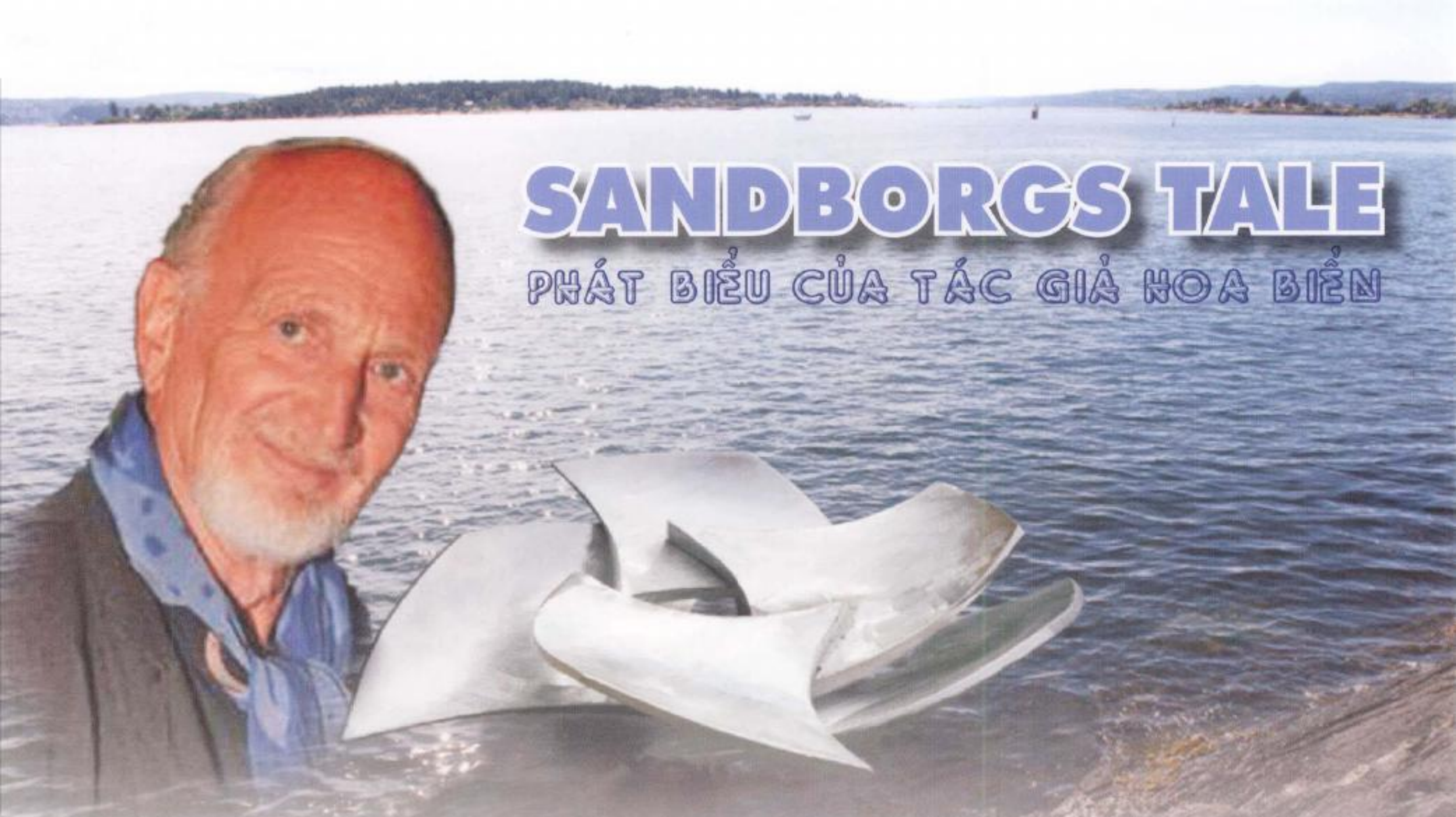
Được biết, điều khắc gia nổi tiếng Thor Sandborg sinh năm 1942 tại Oslo, từng tạc các mô hình đặt ở các công viên

tại nhiều tỉnh, thành ở Na Uy. Ông tốt nghiệp điêu khắc tại các trường Homsey College of Art, Luân Đôn từ 1967 - 1968; Statens Håndverks- og Kunstindustriskole tại Oslo từ 1963 - 1967. Các mô hình của ông được đặt hoặc triển lãm rải rác tại: Kunstnerforbundet, Oslo (2003, 1998, 1988, 1979, 1976, 1972, 1968); Bergen Kunstforening (1998, 1995, 1982); Henie-Onstad Kunstsenter, Høvikodden (1994); Tvedestrand Rådhus (1992); Galleri BKF, Stavanger (1990). Kunstnernes Hus, Oslo (1984, 1977); Galleri Tanum, Oslo (1981); Galleri Bergfjerdings, Oslo (1966), v.v...

Và ông cũng phối hợp cùng các điều khắc gia khác để dựng hoặc triển lãm các mô hình: "En hyllest til Ibsen". Ibsenhuset, Skien (2003). Kontraskjaeret, Oslo (1996, 1989). Tegnerforbundet, Oslo (1996). Ål i Hallingdal (1993). Århus Kunstforening, Danmark (1992); Universitetet i Mexico City (1990); Oslo Kunstforening (1989); Stockholms Kulturhus (1989); "Norske Bilder". Aker Brygge, Oslo (1989); "Norsk Skulptur i Göteborg". Utendørsutstilling (1987); Vandrestilling, Bergen, Trondheim (1980) v.v...

Một điều đáng nói ở đây, là trong khi Ban Giám Khảo tuyển chọn và chấm giải các mô hình, thì tên các tác gia điêu khắc được giữ kín hoàn toàn. Ban Giám Khảo chỉ được biết đến sau khi việc chấm giải đã kết thúc. Tưởng cũng cần nói thêm, theo nguyên tắc UBXDĐTĐ phải trả thù lao cho Ban Giám Khảo, số tiền phải trả được trích ra từ Quỹ Xây Dựng Tượng Đài. Nhưng ở đây chỉ có Kiến trúc sư Nguyễn Minh Tuấn không chịu nhận thù lao trong suốt thời gian 4 ngày làm việc trong Ban Giám Khảo. Một tràng pháo tay ca ngợi sự hy sinh vô vụ lợi từ toàn thể cử tọa đối với nghĩa cử thật cao đẹp này.

Được hỏi khi nào mô hình Hoa Biển hoàn tất? Điều khắc gia Thor Sandborg cho biết sớm nhất là mùa Xuân 2013. Như thế sau thời điểm này Tượng Đài mới có thể được dựng lên. Nhân lúc này anh Nguyễn Đức Hóa nêu lên thắc mắc là UBXDĐTĐ thời gian hoạt động chỉ 2 năm, đến tháng 5 năm 2012 UBXDĐTĐ theo nguyên tắc phải giải tán. Nhưng vì nhu cầu chờ đợi mô hình Tượng Đài hoàn thành anh Hóa vì trách nhiệm của một vị Trưởng ban nên sốt sắng đề nghị cho UBXDĐTĐ gia hạn đến năm 2013. Lời đề nghị trên được tất cả đồng hương hiện diện vỗ tay tán thành.

SANDBORGS TALE

PHÁT BIỂU CỦA TÁC GIẢ HOA BIỂN

Etter hvert som jeg satte meg inn i denne oppgaven ble jeg fort fylt med stor respekt for hva skulpturen skulle gi et minne om.

Med bakgrunn i all dramatikken som førte til de grufulle hendelsene på sjøen, alle som omkom, det mot som flyktingene viste og en demonstrasjon av godt norsk sjømannskap samt de overlevendes vellykkede streben etter å etablere et godt liv i det norske samfunn etter at de var brakt hit, dette var svært mye å ta tak i som tema for en skulptur.

Det er nærliggende å feste seg ved det dramatiske. Men denne dramatikken alene kan fort skape negative og vonde assosiasjoner og minner.

Jeg fant etter hvert ut at jeg ville at skulpturen skulle gi positive opplevelser og et vakkert minne samtidig som den må ha en undertone knyttet til dramaet og en dynamikk knyttet til de påfølgende handlinger

Skulpturen er derfor laget som en vakker hyllest til de vietnamesiske båtflyktingene og deres familier for deres mot og innsats, og til de norske sjøfolkene som viste sitt gode sjømannskap.

Dette har jeg prøvd å gjøre ved å lage en blomsterlignende skulptur som er plassert på vannflaten der hvor dramatikken foregikk. Blomsterbladene er formet som seil for å antyde dynamikken i situasjonen. Skulpturens overflate blir slipt og behandlet slik at den vil få en vakker utstråling til en hver tid ved at lyset fra omgivelsene vil reflekteres som levende fasetter fra skulpturen etter hvert som man beveger seg i forhold til den og lyskilden.

Det er med stor respekt og udmykhet at jeg kan si jeg er glad for å få mulighet til å realisere mitt forslag til minnesmerke. Oppgaven er spennende og ikke lite krevende, så jeg ivrer allerede etter å komme i gang.

Jeg vil til slutt takke komiteen, juryen og ikke minst alle bidragsytere for at jeg har fått anledning til å realisere denne skulpturen som minnesmerke.

Thor Sandborg

Foto: Beate Kjorslevik/NMM
Lenk Norsk Maritimt Museum:
Thor Sandborg vant konkurranse

Từ khi bắt tay vào công tác này tôi nhận ngay ra mình phải thật trân trọng cái ý nghĩa mà tượng đài sẽ khắc ghi.

Từ tấn bi kịch đã đưa tới những thảm cảnh hãi hùng trên biển cả, bao nhiêu người chết, tôi lòng dưng cảm mà người tỵ nạn chúng tôi, đến biểu lộ của một thủy thủ đoàn Na-uy tốt đẹp, cũng như nỗ lực thành công của những người sống sót được đưa tới Na-uy để xây dựng một đời sống tốt đẹp trong xã hội này... tất cả những yếu tố nói trên thật là quá lớn để gom thành đề tài trong một tác phẩm điêu khắc.

Khuynh hướng tự nhiên là chú tâm vào bi kịch tính. Nhưng bi kịch này đứng riêng có thể dễ dàng tạo ra những liên tưởng và kỷ niệm đau buồn và tiêu cực. Do đó dần dần tôi nghĩ ra tôi phải làm một bức tượng có thể gợi những cảm nghiệm tích cực và một kỷ niệm đẹp đẽ, đồng thời tượng phải mang một nét ngầm liên kết với tấn bi kịch kia và một tiềm lực dẫn tới những hành vi, việc làm tiếp theo.

Tác phẩm này do đó được sáng tác như một lời tuyên dương cao quý tới các thuyền nhân Việt Nam và gia đình họ về lòng can trường và nỗ lực; cũng như các thủy thủ Na-uy đã biểu lộ tinh thần hào hiệp của những người đi biển.

Đó là ý tưởng tôi cố gắng thực hiện khi làm một điêu khắc phẩm có hình giống bông hoa nằm trên mặt nước nơi mà tấn thảm kịch đã diễn ra. Những cánh hoa có hình cánh buồm tượng trưng tính cơ động trong hoàn cảnh này. Mặt trên của bông hoa được mài nhẵn và xử liệu để nó toát ra mỗi lúc những quang ảnh đẹp, ánh sáng của không gian xung quanh sẽ phản chiếu như những cạnh kim cương sống động từ bông hoa, tùy vị trí người nhìn và nguồn sáng.

Với hết lòng kính cẩn và cảm động tôi có thể nói tôi rất vui mừng được dịp thực hiện đề án của tôi cho tượng đài. Công việc này rất hấp dẫn nhưng không phải là ít thử thách, vì vậy tôi hăng say ngay từ khi bắt đầu.

Sau cùng tôi xin cảm ơn UBXDTD, Ban Giám khảo và nhất là quý vị đã đóng góp vào Quỹ Tượng đài, đã cho tôi cơ hội thực hiện điêu khắc phẩm này.

Thor Sandborg

CẢM NGHĨ TƯỢNG ĐÀI HOA BIỂN

1. Về ý nghĩa của tượng đài

- Thuyền nhân không chỉ bao gồm toàn những người tỵ nạn chính trị. Khi tàu Nauy thấy chiếc thuyền tỵ nạn sắp gặp nguy hiểm, họ không cần tìm hiểu xem quan điểm chính trị của chúng ta như thế nào rồi mới vớt. Lúc đó, ông sĩ quan và anh chài lưới đều được đối xử như nhau, ai cũng được cứu cả.

- Có rất nhiều người chỉ đơn thuần vượt biên vì sợ phải đi nghĩa vụ. Có gia đình bị ép hiến đất trồng cafe cho nhà nước mà phải viết giấy cam đoan là tình nguyện hiến tặng. Con cái họ bị "đi" hoài không ngóc lên được, nên liều ra đi. Nhiều gia đình giàu có chỉ sống bằng buôn bán hoặc thu hoạch từ vườn tược đất đai, không quan tâm tới chính trị, họ sợ lại bị dòm ngó và đánh tư sản nên bỏ tiền ra đóng tàu đi, v.v. Thậm chí có mấy anh kể lại, một buổi chiều họ vác cây đàn guitar ra ngồi chơi ngoài bờ biển. Bỗng đâu gặp nhóm người vượt biên ngang qua. Vì sợ bị lộ nên họ bắt mấy anh theo lên tàu luôn. Và như vậy tất cả họ đều cũng là thuyền nhân, và hôm nay cùng đóng góp tiền xây tượng đài, để cảm ơn, thế thôi. Nếu khi đi quyền góp, mà người đi quyền nói rằng, tượng đài của chúng ta sẽ là một bằng chứng tố cáo tội ác CS, hay là pháo đài chống cộng gì gì đó, thì họ cũng không interessert cho lắm.

- Mục đích chính của việc xây tượng đài nên là và phải là "cảm ơn". Phần đông, khi ra nước ngoài rồi, bà con chúng ta mới

có cái nhìn rõ ràng và toàn diện về tình hình ở quê nhà. Những thông tin mà họ có được đã giúp cho họ thấu hiểu những điều bị bưng bít trước đây. Bấy giờ họ mới bắt đầu quan tâm tới chính trị và tham gia các sinh hoạt cộng đồng.

- Trang sử bi hùng về thuyền nhân "Boat People" chỉ là một giai đoạn trong lịch sử dài nhiều đau thương của người dân miền Nam sau tháng 4-75. Còn biết bao nhiêu người chết trong tù hoặc nơi rừng sâu trên đường vượt thoát không ai hay biết, không mộ phần. Còn biết bao nhiêu thương phế binh kẹt lại giờ đang lê lét sống tủi nhục, đói khát. Họ mới chính là bằng chứng sống động về cái xã hội và chính thể mà họ đang sống.

- Vì vậy, tóm lại, tượng đài thuyền nhân không nhất thiết phải kiến trúc như thế nào để đập vào mắt mọi người như dấu tích của người tỵ nạn chính trị nói riêng.

2. Về mặt nghệ thuật:

A. HOA BIỂN - MỘT KẾT HỢP KHÉO LÉO GIỮA LỊCH SỬ VÀ NGHỆ THUẬT

- Có nhiều cách để diễn đạt những biến cố trong lịch sử cũng như trong đời sống. Sức cảm nhận và rung động trước 1 tác phẩm nghệ thuật của mỗi người khác nhau. Giả dụ như ở Nauy có 2 tượng đài, một tượng diễn tả trực tiếp thảm kịch vượt biển nhằm gợi nỗi đau và lòng căm thù cho cả thế giới biết. Còn cái kia chỉ nhẹ nhàng hồi tưởng, như nỗi buồn len lén

vào tim. Người thăm viếng sẽ tùy vào tâm trạng mình ra sao mà chọn lựa nơi thăm viếng.

- Thế hệ thuyền nhân nay đã 50-60 tuổi trở lên. Về lâu về dài thì đối tượng thăm viếng chính, là lớp trẻ. Mục đích của chúng ta cũng là để lại di tích cho lớp trẻ hiểu về nguồn cội của chúng, tại sao chúng có mặt ở Nauy. Mà với lớp trẻ thì có lẽ cái đẹp và nhẹ nhàng nhưng thấm sâu sẽ dễ thu hút hơn. Ví dụ, một kinh nghiệm thật, khi học bài lịch sử "Hội nghị Diên Hồng", học sinh chỉ nhớ nhất chi tiết Trần Quốc Toản bóp nát trái cam trong tay vì tức giận, chứ không mấy em nhớ mục đích và nội dung của hội nghị Diên hồng. (Một ví dụ khác, cây thông được xem là biểu tượng của mùa Giáng sinh, trong khi chính máng cỏ mới là nơi xảy ra sự kiện Chúa Giêsu sinh ra.)

- Hoa để cảm ơn, hoa cũng để tưởng niệm. Cánh hoa lênh đênh trên mặt biển làm chúng ta liên tưởng tới những phụ nữ tay yếu chân mềm bị bạo lực khống chế. Họ là những nạn nhân xấu số đáng thương. Họ là những chị gái, em gái, người vợ, người mẹ vốn đã chịu quá nhiều đau khổ trong hoàn cảnh trước và sau 75.

- Biển: không có biển thì không có cuộc vượt biển và cũng không có thuyền nhân. Nhưng tác giả - một người Nauy vốn là dân tộc yêu chuộng hoà bình, ông mong muốn mang đến cho chúng ta một sự bình an nội tâm sau những hoài niệm u buồn trong quá khứ.

- Hoa biển đẹp và thanh thoát gợi lên một cách nhìn tích cực về cuộc sống: được và mất, hiện hữu và hư không.

B. MỘT SÁNG TẠO MANG TÍNH ĐỘT PHÁ

Có thể nhiều người đã và đang trông chờ một tượng đài thuyền nhân uy nghi, "hiên ngang sừng sững giữa trời mây", hoặc là một "tượng đá tro gan cùng tuế nguyệt". Có thể nhiều người hơi ngỡ ngàng, vì mô hình hoa biển mang tính thi ca nhiều hơn mang tính lịch sử. Thoạt đầu, tôi cũng chưa thể tiếp nhận ngay rằng, tượng đài thuyền nhân sẽ là một bông hoa trôi lênh đênh trên mặt nước.

Nhưng sau khi nghe bài phát biểu của điêu khắc gia là tác giả của Hoa Biển, thì tôi mới biết là mình thật còn suy nông

nghĩ cạn. Có lẽ chúng ta còn thói quen rập khuôn, có khuynh hướng đi theo lối mòn cũ. Chúng ta ít khi dễ dàng đón nhận ngay những ý tưởng mới, những trường phái mới hoặc những sáng tạo mang tính đột phá. Ông Thor Sandborg đã sắp tới tuổi "thất thập cổ lai hy" rồi mà còn sáng tạo như thế, thật khâm phục. Đối với riêng tôi, ông không những có tài mà còn có tâm. Tôi nghĩ, chính cái tâm mà ông đặt vào tác phẩm đã thuyết phục được BGK và mọi người có mặt trong buổi công bố kết quả.

Điều may mắn là chúng ta được phép xử dụng phần đất lẫn phần nước để đặt tượng đài tri ân và tưởng niệm Hoa Biển. Do hoàn cảnh địa lý khác biệt ở mỗi quốc gia, hầu hết các tượng đài tưởng niệm thuyền nhân của cộng đồng người Việt trên thế giới đều được đặt ở khu công viên (đất liền). Tác phẩm điêu khắc Hoa biển nằm trên mặt nước là một sự sáng tạo tài tình, độc đáo, và có thể trở thành một kỳ quan thu hút du khách gần xa.

Vậy là một lần nữa, cộng đồng NVTN lại mang ơn người dân và chính phủ Na-uy đã cho chúng ta cơ hội để lại một di tích vô giá cho thế hệ sau.

PXL

Ân nhân VS:

Chân thành cảm ơn quý Độc giả và Hội viên HNVTN ủng hộ tài chánh cho Vượt Sóng:

Bà Võ Tịnh: 500 kr
Bà Trần Thị Xuân Lan: 300 kr
Nguyễn Văn Hùng: 500 kr
Lê Dân: 1000 kr
Phan Thiện Toàn 200 kr

BBT VS

H

O

A

B

I

Ể

N

Hoa nào đưa tiễn em tôi
Hoa nào than khóc con cô mẹ già.
Biển khơi chìm nổi phong ba
Vì đâu ta phải lìa xa cội nguồn
Một đời mơ ước bình thường
Sống yên vui, sống yêu thương chan hòa
Nhân quyền có lúc sinh ra
Ai ban ai tước, lựa là "xin- cho"?
Sống mà chẳng được tự do
Liều thân chẳng thiết mong cho thân mình

Giữa khi thần chết rập rình
Cánh buồm hào hiệp cứu mình thoát nguy.
Người Âu, ta Á nghĩa chi?
Mà tình nhân ái khác gì anh em!
Quê người ta nhận trú thân
Cứu mang, tri ngộ, ân cần, quý thay!
Ba mươi năm lẻ vụt bay
Quá ngắn để sống, quá dài để cảm ơn.
Tổ tường đạo lý nghĩa nhân
Làm gương con cháu xa gần mai sau.

Hoa Biển: tình ý dạt dào
Tri ân, tưởng niệm thể nào phai pha
Cánh buồm hình giống cánh hoa
Đưa ta đến với bao la tình người
Cánh hoa thay biết bao lời
Tấm lòng nhân hậu, ngàn đời không quên.
Dù đời đổi trắng thay đen
Vẫn luôn còn đó trong tim mỗi người
Hoa yêu thương nở muôn đời...

Xuân Lan

CẢNH HOA SÔNG GỢN

Cánh hoa sông gợn mong manh
Như thuyền tí nạn chòng chành đại dương....
Ngày xưa muối mặt ra đi
Gian truân biển lớn cũng vì "tự do"
Lênh đênh không chút đắn đo
Thoát cùm cọng đỏ, lo chìm biển xanh

Chiếc thuyền nhỏ bé mong manh
Cũng như hoa nhỏ lìa cành trên sông
Dạt trôi biển lớn mệnh mông
Cánh hoa sông gợn trên sông dạt dào

Đại dương với sóng ba đào
Cầu xin phù hộ thuyền nào vượt lên
Thế rồi ta hết lênh đênh
Thế rồi ta đến bến bờ tự do

Nga Uly đời sống ấm no
Ơn này sao thể đem so sánh bằng
Tượng đài xin khắc tấm lòng
Tựa ơn tái tạo, xin dâng đất người...
KL 25092011

MỘT KIỀU DÂN PHẠM PHÁP KHÔNG CHỈ GÂY HẬU QUẢ CHO RIÊNG MÌNH

Lời BBT: Tựa đề trên là do BBT trang nhà tự đặt, căn cứ vào lời Lm Huỳnh Tấn Hải phát biểu ngày 14.8.2011 với hàng ngàn giáo dân Công giáo Vùng Đông Na-uy. Sau cơn xúc động, hoang mang và tiếp tục đau đớn từ vụ khủng bố Tòa nhà Chính phủ và Trại hè Utøya, Lm Tuyền úy HTH là "kiều dân" đầu tiên nói tiếng nói mình triết. Tiếng nói đặt chúng ta vào vị trí người trong cuộc, chứ không phải kẻ bàng quan. Nhận thấy bài huấn từ của Ngài không chỉ thích hợp cho giáo dân, một giáo dân đã ghi lại và chúng tôi xin phép phổ biến rộng rãi để mọi người cùng suy nghĩ.

Na uy đang trong những ngày tang chế. Trước các tòa nhà chính phủ vẫn còn treo cờ rủ. Chúng ta đang trải qua những ngày hãi hùng sau biến cố 22 tháng 07.

Hành động khủng bố man rợ của Anders Behring Breivik đã gây tang tóc cho nhiều gia đình và cả quốc gia Na uy, đã để lại trong ký ức mỗi người chúng ta một ấn tượng sợ hãi và hoang mang. Hành động đó không chỉ bị kết án nhưng nó còn đưa đến cho mọi người, đặc biệt kiều dân đang sống tại đất nước này, những dằn vặt trăn trở và những vấn nạn cần phải tìm câu trả lời.

Không có một lý do nào có thể biện minh cho hành động của Breivik, nhưng dấu sao trước hết Breivik cũng là nạn nhân của nỗi bất hạnh từ gia đình và xã hội. Chào đời trong một gia đình trung lưu, nhưng khi Breivik vừa lên 1 tuổi cha mẹ li dị và trải qua tuổi thơ thiếu tình thương. Sống với mẹ và chị nên Breivik mang nhiều nữ tính. Vào giữa thập niên 90, Breivik bước vào tuổi niên thiếu, tại môi trường Oslo xuất hiện nhiều băng đảng, đa số là thuộc thanh thiếu niên ngoại kiều.

Vì sợ bị đe dọa và bạo hành nên Breivik phải tìm cách làm bạn với những thiếu niên Pakistan. Rất tiếc, thay vì tìm được sự an toàn và tình bạn, Breivik lại bị những người bạn ngoại quốc này đe dọa và hành hung. Kinh nghiệm đau đớn này phải chăng đã dẫn đưa Breivik đi quá xa và phải chăng Breivik không phải là nạn nhân độc nhất.

Trong những tham luận trên trang web dokument.no cũng như trong bản tuyên ngôn dài 1500 trang, với tựa đề: "2083: bản tuyên ngôn Âu châu độc lập" (2083: A European Declaration of Independence) Breivik bày tỏ 1 quan điểm quốc gia cực đoan. Kẻ thù chính của Breivik là chủ thuyết đa văn hoá. Âu châu đã bị chủ nghĩa Mác xít, chủ nghĩa Đức quốc xã làm băng hoại và hiện nay bị chủ nghĩa Hồi giáo xâm lăng. Hành động của Breivik là muốn bắn phát súng đầu tiên khởi đầu cho cuộc chiến bảo vệ Europa khỏi biến thành Eurabia, nghĩa là Âu châu khỏi bị biến thành một lục địa Hồi giáo. Breivik muốn chặn đứng một

“Một kiều dân phạm pháp không chỉ gây hậu quả cho riêng mình nhưng là cầm súng bắn vào tập thể đồng hương của mình”

quốc gia Na uy cũng như một lục địa Âu châu đa văn hoá. Theo Breivik, cuộc chiến kéo dài 70 năm. Chủ nghĩa quốc gia độc tôn sẽ chiến thắng vào năm 2083. Na uy nói riêng và Âu châu nói chung bấy giờ sẽ biết ơn Breivik.

Trong nỗi hoang mang và sợ hãi, trong những ngày này, khắp thế giới nói chung và tại Na uy nói riêng liên tục bàn tán về biến cố này. Mọi người đều kết án hành động của Breivik và đồng thời công kích chủ nghĩa cực hữu, đề cao khuynh hướng xã hội cởi mở, đa văn hoá. Tuy nhiên cũng có những người công khai ủng hộ quan điểm của Breivik.

Ông Jacques Coutela, thuộc đảng Mặt trận quốc gia (National Front) của Pháp coi Breivik là *"mẫu người lý tưởng của những người bảo vệ rất quan trọng của Âu châu"*. Ông Mario Borghezio, thuộc đảng Lega Nord của Ý, là thành viên Quốc hội Âu châu, ca ngợi nhiều điểm trong bản tuyên ngôn của Breivik. Ông Erik Hellsborm, thuộc đảng dân chủ tại Thụy-điển cũng tán đồng một số điểm của Breivik. Ngay tại Na-uy, những người tranh đấu thuộc nhóm mệnh danh nhóm Stiklestad không chấp nhận hành động của Breivik nhưng cũng tán đồng một phần quan điểm với tuyên ngôn của Breivik.

Đây chỉ là một vài phản ứng lẻ tẻ sau biến cố 22 tháng 07. Thực ra, một số tư tưởng của Breivik cũng gặp thấy nơi quan điểm của một vài đảng chính trị tại quốc gia này. Nhất là trong những năm vừa qua, khuynh hướng bài ngoại đã lan rộng trong nhiều quốc gia Âu châu. Bà Angela Merkel, thủ tướng Đức, ông Sarkozy, tổng thống Pháp và David Cameron, thủ tướng Anh, đều tuyên bố một cách tương tự: *xã hội đa văn hoá đã thất bại*. Họ quên rằng đa văn hoá là tiến trình tất yếu của xã hội con người ngày nay.

Cả vụ đặt bom ở khu toà nhà chính phủ cũng như vụ tàn sát trên đảo Utøya, Breivik muốn cảnh cáo đảng Lao động đang cầm quyền và tiêu diệt những nhà chính trị tương lai của đảng này, mà theo Breivik là nguyên do dung dưỡng Hồi giáo bành trướng.

Chúng ta không thể quên được, tại Na uy này, trong những năm vừa qua, không một kỳ bầu cử nào mà đề tài chống kiều dân không được đưa ra tranh cãi. Cũng tại đất nước này, chúng ta không thể quên được, phong trào nhân dân chống nhập cư và đảng Cấp tiến đã nêu lên 3 lý do rõ ràng, không có gì úp mở, để chống ngoại kiều:

1. Người ngoại quốc tạo khó khăn kinh tế. Na uy dành một ngân sách quá lớn cho kiều dân, lớn hơn ngân sách của Cao ủy tị nạn Liên Hiệp quốc dành lo cho người tị nạn trên thế giới. Người ngoại quốc sống bám vào guồng máy an sinh xã hội và chính quyền đã ưu đãi người ngoại quốc hơn người dân Na uy.

2. Đa số thành phần bất hảo của xã hội là người ngoại quốc. Việc cho người ngoại quốc vào sống tại Na uy chỉ tạo gia tăng nạn buôn lậu ma túy, sử dụng dao búa và phạm pháp.

3. Nơi có người ngoại quốc ở thì dân địa phương phải chịu sự ồn ào và hôi hám.

Trong những ngày sau vụ khủng bố của Breivik, các nhà lãnh đạo tại Na uy cố bày tỏ thiện cảm với cộng đồng người Hồi giáo và đề tài chống ngoại kiều lắng dịu hơn trước kỳ bầu cử sắp tới. Thiện cảm và sự lắng dịu này có lẽ chỉ là phản ứng nhất thời và tạm thời. Chúng ta ước mong thiện cảm và sự lắng dịu này sẽ lâu dài. Nhưng điều này tùy thuộc ở phía kiều dân.

Có lẽ không một người Na uy nào khác dám hành động một cách dã man như Breivik, nhưng không phải là không có những người có lối suy nghĩ như Breivik. Chúng ta không thể tránh né một sự thật đau lòng, tại đất nước này cũng như tại nhiều quốc gia Âu châu, càng ngày càng có nhiều người hiểu ngoại kiều đồng nghĩa với phạm pháp. Không chỉ chính các kiều dân đang sống tại Na uy phạm pháp nhưng chính quyền Na uy cũng như chính quyền của nhiều quốc gia Âu châu còn cho biết, tình trạng phạm pháp của các kiều dân có sự tiếp tay của nhà cầm quyền của họ, qua hoạt động của toà đại sứ của các kiều dân.

Đã có nhiều lúc, là những kiều dân, chúng ta cảm thấy bức tức khó chịu vì bị "quơ đũa cả nắm". Một người ngoại quốc phạm pháp là cả tập thể sắc dân của người phạm pháp đó bị vạ lây. Với tai biến do Breivik gây ra, chúng ta hiểu rõ hành động riêng rẽ của một người, tác hại đến nhiều người.

Đã đến lúc chúng ta không thể tiếp tục lập luận: ai làm nấy chịu. Đã đến lúc không một kiều dân nào có thể tiếp tục giả vờ không biết những hành vi phạm pháp của mình. Một người kiều dân phạm pháp không chỉ gây hậu quả cho riêng mình nhưng là cầm súng bắn vào tập thể đồng hương của mình.

Quả bom đã nổ tung tại khu toà nhà chính phủ, nhưng có lẽ có những quả bom nổ chậm khác đã và đang gài bên cạnh nhà hay ngay trong nhà các kiều dân.

Làn đạn không chút xót thương của Breivik đã bắn xối xả vào giới trẻ tại đảo Utøya, nhưng cũng có những nòng súng của những Breivik khác đang chĩa thẳng vào chúng ta, các kiều dân đang sống tại đất nước này.

Đại đa số dân Na uy đang đứng sát bên nhau quay lưng lại với Breivik, quay lưng lại với chủ nghĩa cực hữu độc tôn như là sự dữ đang tàn phá xã hội Na uy. Họ cũng đang hướng về tập thể kiều dân, họ muốn nhìn thấy nơi tập thể này những con người lương thiện, liêm khiết, biết tôn trọng luật pháp, đang góp phần làm nên một xã hội Na uy đa văn hóa, một xã hội nhân bản, cởi mở và tự do. Họ chờ đợi câu trả lời của chúng ta. Đây là trách nhiệm của mỗi một kiều dân, trách nhiệm này cũng quyết định cho sự sống còn và hiện diện của chúng ta và con cháu chúng ta trên đất nước này. /.

THẮC MẮC & GIẢI ĐÁP

TRÒ CHUYỆN VỚI ANH NGUYỄN MINH TUẤN, NGƯỜI QUẢN GIA NHÀ VIỆT NAM (VIETNAMHUSET)

Hà Ngọc Anh - Hội viên HNVTN Oslo thực hiện

- Hỏi: Trong năm 2011 này, Hội người việt tị nạn tại Na Uy được chính phủ tài trợ bao nhiêu?

- Đáp: khoảng 275.000Kkr.

- Hỏi: Mỗi năm làm 4 tờ báo Vượt Sóng, tốn bao nhiêu tiền?

- Đáp: Ấn phí khoảng 18.000 kr và 2500 kr tiền cước phí. Mấy năm qua, Hội chỉ ấn hành 3 số mỗi năm vào dịp Tết Nguyên Đán, Quốc Hận 30.04 và Trung Thu.

- Hỏi: Hằng năm, tổ chức Trung Thu và Tết Nguyên Đán, tiền mượn hội trường và chi phí tổ chức, tốn bao nhiêu?

- Đáp: Tết Nguyên Đán 2011 tại Kolben, cả chuyên viên âm thanh và ánh sáng: 14.000kr + 3000kr (mượn nhà bếp).

Trung Thu 2011 chi phí lồng đèn, quà cáp cho các em thiếu nhi và mượn hội trường khoảng 15.000kr

Chương trình Quốc hận thường tổ chức đơn sơ, nên không tốn kém nhiều.

Hội Người Việt tị nạn hỗ trợ 15.000 kr cho 3 Chi hội mà đã gửi báo cáo hàng năm (årsrapport - đạt yêu cầu của cơ quan tài trợ)

Chưa kể công tác môn linh tinh khác:

Tổng cộng chi: 115.000kr

Ngoài ra phải kể 3 tháng tiền depositum = 84.000kr.

- Hỏi: Chi phí thuê lokale cho Nhà Việt Nam 30.000 kr mỗi tháng?

- Đáp: Mỗi tháng, 28.000 kr tiền thuê nhà bao gồm chi phí chung như hệ thống hơi, sưởi; ngoài ra cộng thêm phụ chi khác vào khoảng 2.000 kr cho điện, nước, modem/internet, bảo hiểm.

Ngoài ra, để được có một nơi sinh hoạt tương đối khang trang chúng ta cần thiết kế phòng ốc, mua sắm bàn ghế, dụng cụ sinh hoạt, v.v. tốn kém cũng cả trăm ngàn kroner. Phần tài chánh chi

- Hình ảnh sinh hoạt tại Nhà Việt Nam
Hai bộ lão đang độ sức cao thấp nước cờ.

Khóa khiêu vũ Salsa (trên) và gitar (dưới) mỗi chiều thứ hai

Dưới: phòng đa chức năng: hội thảo, trening, văn nghệ...

tiêu phần này nhờ vào lòng hảo tâm của bà con mình.

Trong năm 2011, trừ chi phí báo Vượt Sóng và tổ chức lễ truyền thống, còn lại là chi phí thuê nhà từ tháng 8 đến 12 chừng 135.000 kr. Rất may là đa số các anh chị trong những khóa học đều không đòi thù lao, tiền xăng, "bomvei", đậu xe...

- *Hỏi: Làm sao để trang trải, nhất là qua năm tới 2012?*

- *Đáp:* Với số tiền tài trợ hiện nay thì NVN chỉ có thể trả được một nửa. Số còn lại mong đợi từ sáng kiến thu lợi đoản kỳ. Trước mắt mỗi ngày cần thêm 500kr. Khoản tiền phụ trội từ các khóa học giải quyết được chi phí văn phòng phẩm sách vở linh tinh khác. Vì vậy đây là một thử thách rất lớn đối với chúng tôi. Nhân đây cũng xin trả lời những nghi ngờ về khoản tiền dư (overskudd) sẽ đi về đâu. Nói thế là chưa hiểu tình trạng tài chánh của NVN hoặc thiếu sự tin tưởng đến chúng tôi. Thâm hụt trước mắt chưa giải quyết được thì khoan nói đến chuyện dư. Mà nếu dư thì việc đầu tiên là chia sẻ tiền xăng, chỗ đậu xe đến các thiện nguyện viên giúp NVN để họ khỏi thiệt thòi. Những ai đã từng hy sinh cho cộng đồng mới thấy là phần đông họ vừa bỏ công sức, bỏ thời gian và còn bỏ tiền của gia đình để hoạt động. Như thế sẽ không bền.

Số tiền niên liễm khoảng 50.000kr năm nay được đắp vào phần thiếu hụt chi phí Nhà Việt Nam, gởi đầu chi phí đến tháng 01 năm tới tong khi chờ kết quả tài trợ 2012. Sang năm 2012 hy vọng tiền trợ cấp nhiều hơn nhờ con số bà con hưởng ứng đóng niên liễm cao, có nơi chốn sinh hoạt và chương trình hoạt động cụ thể.

- *Hỏi: Nếu số tài trợ hằng năm không đủ, thì chúng ta phải làm gì để số tiền này được tăng lên?*

- *Đáp:* Nói đến vấn đề xin tài trợ thì thật phức tạp. Chúng tôi xin mở ngoặc ở đây để nói thêm là cơ quan tài trợ quy định các hội đoàn phải nộp danh sách hội viên có ngày tháng năm sinh để tránh hội viên "ma" và chỉ hội đủ điều kiện khi hội viên đó thể hiện "nghĩa vụ" đóng niên liễm và được kiểm chứng qua kiểm toán viên (autorisert revisor). Đây là cách kiểm soát chặt chẽ hầu tránh trường hợp tổ chức giả mạo khai lấy tiền nhà nước.

Riêng đối với hội viên thì việc kêu gọi đóng tiền cũng vô cùng tế nhị. Bên ngoài xin tiền đã khó, có khi ran cả chữ nghĩa để kêu gọi bên trong. Đối với nhiều người 100-200kr chẳng đáng kể, nhưng làm cách nào để có thể chia sẻ thông cảm với những thiện nguyện viên, cho bỏ công sức và thời giờ mà họ dành cho cộng đồng? Theo chúng tôi thì hội viên tích cực đóng niên liễm còn là một hỗ trợ tinh thần rất cần thiết. Đó là cách tiếp tay cụ thể cho Hội.

- *Hỏi: Tham gia và đóng niên liễm quan trọng ra sao?*

- *Đáp:* Thành thật mà nói rằng nếu bà con hội viên không tha thiết, chia sẻ nữa, điều này chứng tỏ là Hội không còn là một nhu cầu cấp thiết. Chúng tôi hoạt động cho ai và để làm gì? Một khi nhân lực trở ngại thì sự sống còn của Hội cũng bị đe dọa.

Dù số hội viên đóng niên liễm năm nay nhiều hơn năm ngoái tuy nhiên vẫn còn nhiều hội viên ghi danh, nhưng quên đóng. Việc đóng niên liễm giúp xác định con số hội viên để hồ sơ xin tài trợ có kết quả tốt hơn. Những ai quan tâm đến CĐ thì đều mong muốn Hội được tài trợ nhiều. Tài chánh là huyết mạch cho tổ chức.

Hội thảo tại NVN - Hình dưới: Lớp data cho người lớn tuổi

Khóa Yoga (dưới) mỗi trưa thứ tư

Khóa tỉa hoa bằng củ trái cây (dưới) mỗi chiều thứ tư

- Hỏi: Làm thế nào để gây quỹ cho Nhà Việt Nam?

- Đáp: Làm thế nào để gây quỹ cho NVN? Câu hỏi này cũng xin dành cho những ai quan tâm. Nếu không giải quyết được thì chúng ta dọn đến một nơi xa hoặc một chỗ thấp bé. Giải pháp sau cùng là đóng cửa. Chúng tôi cũng chuẩn bị cả trường hợp phải dời qua một nơi khác ít tiền chi phí để khỏi bận tâm trí nếu số tiền tài trợ 2012 không được lạc quan..

Chúng ta cũng hy vọng cơ quan tài trợ thấy sự năng động và sinh hoạt đều đặn để qua đó cấp cho dồi dào hơn. Hãy sử dụng và tham gia sinh hoạt NVN. Không khí sinh động làm cho mọi người vui thích và năng lực tới, qua đó tạo cho NVN có cơ hội kiếm thêm những khoản tiền phụ trợ. Ngay cả việc thuê mượn, tổ chức tư nhân được hoan nghênh đến NVN.

Chúng tôi mong ý kiến tích cực cho căn nhà chung. Có như thế mới hy vọng tồn tại.

- Hỏi: Nhưng khi chọn địa điểm này làm Nhà Việt Nam chắc Hội cũng đã cân nhắc?

- Đáp: Thứ nhất việc thuê mượn một nơi vừa trung tâm vừa có mặt phẳng rộng đủ để phù hợp nhiều sinh hoạt khác nhau và lại rẻ nữa thì chắc chắn khó tìm được. Kế đến là với số tiền được tài trợ hiện nay nếu không sử dụng thì trả lại, mà trả rồi thì xin lại càng khó.

Địa điểm ở trung tâm là điều thuận tiện hơn cả. Ở xa giá thuê rẻ nhưng không ai đến thì uổng phí. Các địa điểm cho thuê thường dành cho văn phòng hay cơ sở thương mại. Những tiêu chuẩn kỹ thuật như hệ thống hơi hạn chế. Có những sinh hoạt đòi hỏi trần nhà cao thoáng. Mặt bằng có thể linh động thay đổi, sử dụng nhiều loại sinh hoạt; như lớp học, trening, hội họp, tiệc tùng... Điều kiện của sinh hoạt hội đòi hỏi đã là khó mà những chủ nhân bằng lòng cho thuê còn khó hơn. Thường là tâm lý chủ nhân rất sợ sinh hoạt ồn ào, phòng ốc dễ hư hỏng và nguy cơ tài chánh bất thường do vì hội đoàn dựa vào nguồn trợ cấp bấp bênh.

Sau nhiều tháng tìm chúng tôi chọn địa điểm ở Møllergata vì giá tiền xấp xỉ nơi khác mà chi phí sưởi và hệ thống hơi bao gồm. Nơi đây gần trung tâm. Gần khu chợ Việt, gần thư viện và trường học, tiện đôi bề. Nói chung nơi đây giải quyết được mặt sinh hoạt nhưng số tiền tài trợ không đáp ứng. Việc giải quyết cấp bách là cần có một nơi, lúc đó mới có giao kèo, thì kê khai ngân sách xin tài trợ mới thực tiễn. Và nếu tài trợ không dồi dào thì chúng ta có thời gian thông thả tìm một nơi khác phù hợp với túi tiền. Cái may mắn là chúng ta có thể hủy bỏ giao kèo trong vòng ba tháng, một điều kiện ít khi các chủ nhân bằng lòng vì không lợi cho họ.

- Một câu hỏi chốt. Tại sao Hội lại chọn tên là Nhà Việt Nam mà không là hội quán hay trung tâm sinh hoạt?

- Đáp: Nhà thì nó gần gũi thân thiết hơn là trung tâm sinh hoạt hay hội quán. Trung tâm thì nghe to lớn không hợp với kích thước của ngôi nhà nơi đây. Quán thì chúng ta đến rồi đi, nhưng là Nhà thì chúng ta lại về. Đi đâu thì đi cũng lại trở về nhà của mình mới thấy thoải mái... Ao nhà dù trong dù đục vẫn hơn là vậy.

Nhân đây thay mặt Ban điều hành Nhà Việt Nam xin gửi đến lời cảm ơn chân thành đến những đóng góp của quý ân nhân để hình thành ngôi nhà chung này, và không thể quên mọi đóng góp tích cực của quý anh chị các khóa học và cô bác giúp trông nom Nhà Việt Nam.

- Cảm ơn anh!

Hà Ngọc Anh - Hội viên HNVTN, Oslo, thực hiện

Lớp Việt ngữ tại NVN và lớp Việt ngữ tại trường Møllergata

tốc ánh sáng = 300.000km một giây).

Bortgang er bare et midlertidig fravær eller en overgang til neste liv. Da Buddha ble opplyst, sa han: «Jeg har levd myriade av liv. Men takket være at jeg har søkt dypt inne inn i meg selv, fant jeg Veien.»

Egentlig er det ikke bare Buddha som har levd utallige liv, men alle mennesker lever også i evighet, og hele menneskeheten er på en endeløs reise. Vi reiser og opplever alle planetene i hele det makrokosmoset som består av milliarder av galakser. Hver galakse består av milliarder av stjerner, og hver stjerne (eller sol) har flere planeter rundt seg. Universet er virkelig grenseløst, men det er Du som er sentrum av det grenseløse universet.

Dersom man kan lage en romferge som går like raskt som lysets hastighet, har man aldri nok tid til å reise fra galakse til galakse. Det er fordi det tar millioner av år for lyset å dekke et mellomrom mellom galakser. Likevel tar det få minutter for chikung-eksperter, zen-mastre, eller yoga-guruer i en meditatív tilstand, å foreta en astral reise rundt den makrokosmiske banen. Virkeligheten er at universet, som kvantefysikere har fortalt oss, vokser frem fra tanker, og at hele universet bare er en illusjon. Dessuten har den store fysikeren Albert Einstein fortalt oss at tiden også bare er en illusjon. Buddha sa: «Alt det vi er, er et resultat av det vi har tenkt.»

Når det gjelder Himmelriket har Jesus lært at man må be for at Himmelriket skal komme, som det står skrevet i Matt 6,9:

Fader vår, du som er i himmelen!

La ditt navn holdes hellig.

La ditt rike komme.

La din vilje skje på jorden som i himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

Fem hundre år før Kristus, forlot Buddha kongehuset sitt for å sitte under et banyantre og tigge for sitt daglige brød. Hvor tror du Nirvana befinner seg, i det kongelige palasset eller ved banyantreet?

Siden tankekraften er så mektig så bør man være forsiktig med den. Likevel kan du ikke skade andre med tankene dine, du skader bare deg selv. Gjør de siste tankene du har før du sovner til gode tanker.

Từ trần chỉ là sự tạm biệt cõi trần và là giai đoạn chuyển tiếp từ kiếp này sang kiếp khác.

Khi đã đắc đạo, Đức Phật Thích Ca phán: "Ta từ vô lượng kiếp, nhờ nhìn sâu vào tâm mà tầm ra được Đạo."

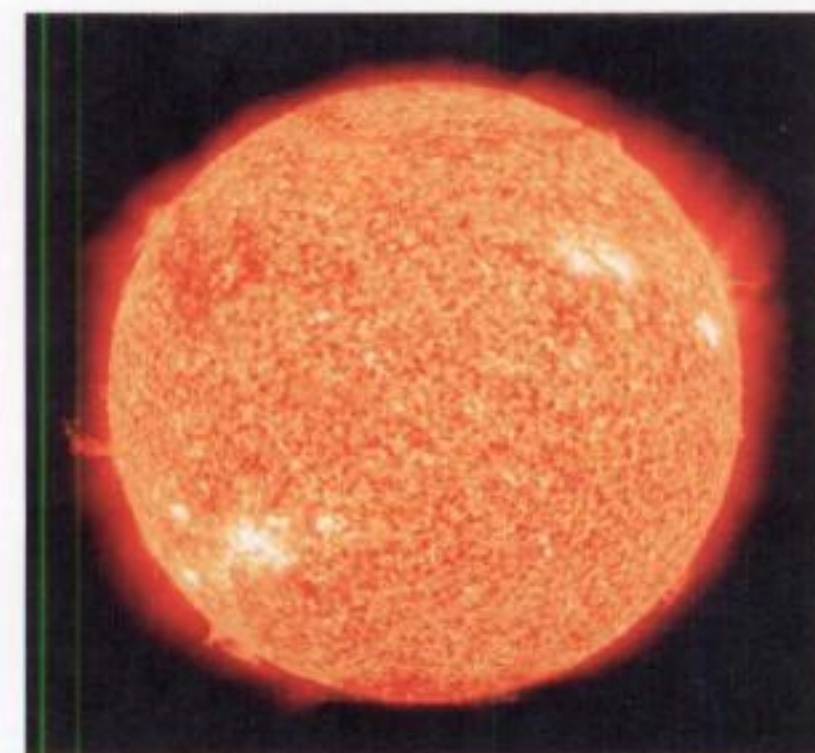
Sự thật, không riêng gì Đức Phật Thích Ca có vô lượng kiếp, tất cả chúng sinh cũng đều có vô số kiếp, và đang đi trên một hành trình dài vô tận! Địa Cầu này chỉ là một trạm dừng chân ngắn ngủi của chúng ta trong hằng hà sa số trạm hay hành tinh khác của Vũ Trụ. Trên những hằng hà sa số hành tinh khác cũng có đủ mọi sinh linh, có cả những sinh vật thượng đẳng, văn minh hơn loài người trên mặt đất này. Mặc dù ở cách xa Thái Dương Hệ của chúng ta hằng ngàn, hằng vạn hay hằng triệu năm ánh sáng, họ vẫn tới lui hành tinh của chúng ta thường xuyên - Đề tài viết về các sinh vật thượng đẳng từ các hành tinh khác, tác giả sẽ trình bày đầy đủ hơn trong một số "Vượt Sóng" sau này, vì đó cũng là một đề tài trong loạt bài Vén Màn Bí Mật - Bây giờ chúng ta trở lại đề tài 1, Tất cả chúng sinh đều trường tồn vĩnh viễn!

Thái Dương Hệ gồm có Địa Cầu và tất cả các thiên thể chạy quanh Mặt Trời (The Solar System includes the Earth and all the other objects that orbit the Sun). Khoảng cách giữa Địa Cầu với Mặt Trời bằng 8 phút 19 giây vận tốc ánh sáng (vận

Mặt Trời là một trong những ngôi sao trong Thiên Hà (Galaxy) có dải Ngân Hà (the Milky Way) ở giữa. Tính chung, Mặt Trời chiếm 99,86% của toàn thể khối lượng trong Thái Dương Hệ. Diện tích của Mặt Trời bằng 6.0877×10¹² km²[5], rộng hơn diện tích Địa Cầu đến 11,990 lần. Đường kính của Mặt Trời bằng 1,392,000 km, dài hơn đường kính của Địa Cầu khoảng 109 lần. Trọng lượng của Mặt Trời bằng 2×10³⁰ kilograms, nặng hơn trọng lượng của Địa Cầu đến 330,000 lần. Ba phần tư (3/4) khối lượng Mặt Trời gồm có khí hydrogen, trong khi phần lớn còn lại là khí helium. Chỉ có 2% trong 1/4 phần còn lại đó là oxygen, carbon, neon và sắt.

Theo định nghĩa của khoa học, Mặt Trời là một ngôi sao, và có những ngôi sao lớn hơn Mặt Trời của chúng ta gấp bội! Sao hay Mặt Trời là những quả cầu lửa cực kỳ lớn về thể tích, cháy liên tục, phát ra ánh sáng và tồn tại nhiều tỷ năm trong không gian. Có những ngôi sao cách xa Địa Cầu nhiều ngàn năm ánh sáng, đã tắt ngụi hoặc nổ tung mất rồi, nhưng chúng ta vẫn còn nhìn thấy được ánh sáng le lói của chúng ngay tại vị trí cũ trên nền trời. Giả dụ có những ngôi sao cách Thái Dương Hệ của chúng ta hai ngàn năm ánh sáng, tắt ngụi hoặc nổ tung, tan biến mất dạng đâm một ngàn năm rồi, nhưng hiện nay loài người trên Địa Cầu này vẫn còn trông thấy chúng, và sẽ tiếp tục trông thấy chúng thêm một ngàn năm nữa!

Vào những đêm trời trong, sao tỏ, dù chúng ta đứng ở Bắc bán cầu hay Nam bán cầu cũng đều nhìn thấy sao lấp lánh khắp bốn phương tám hướng. Hầu hết những ngôi sao mà chúng ta có thể nhìn thấy bằng mắt trần đều nằm trong Thiên Hà của chúng ta. Thiên Hà của chúng ta có tên là Thiên Hà Ngân Hà (the Milky Way Galaxy) vì có Ngân Hà ở giữa trung tâm của nó. Thiên Hà Ngân Hà gồm có khoảng hai trăm tỷ ngôi sao. Nhờ quan sát bằng những viễn vọng kính tối tân, các đài thiên văn học đã nhìn thấy và tính được trong Đại Vũ Trụ (Macrocosm) có trên 170 tỷ Thiên Hà. Tuy nhiên, người

tìm hiểu

ta vẫn chưa tính được bên ngoài tầm nhìn của viễn vọng kính còn bao nhiêu Thiên Hà nữa. Những Thiên Hà tí hon chỉ có khoảng vài tỷ ngôi sao. Những Thiên Hà lớn có đến trăm ngàn tỷ ngôi sao. Giữa các Thiên Hà luôn luôn có khoảng trống cách xa nhau bằng nhiều triệu năm vận tốc ánh sáng. Sao của Thiên Hà nào cũng đều chạy cùng chiều quanh trung tâm của Thiên Hà nấy. Mặt Trời và Thái Dương Hệ của chúng ta cũng chạy quanh trung tâm Thiên Hà. Nhưng nhờ Thái Dương Hệ chạy đồng loạt, cùng vận tốc với tất cả các ngôi sao khác ở chung quanh, cho nên hàng ngàn năm qua khoa chiêm tinh học không bị sai lệch mấy.

"Sao sa" cũng như "sao băng" thực ra chẳng phải là sao, không phải là những Mặt Trời, mà là vẩn thạch. Đúng ra, chúng chỉ là những hạt cát, viên sỏi nhỏ, bay lung tung trong không gian với vận tốc 72km một giây - Trong khi vận tốc của viên đạn chỉ có 11km một giây - Khi cọ xát với khí quyển của Địa Cầu, lập tức vẩn thạch bốc cháy, tiêu tan trước khi chạm tới mặt đất. thỉnh thoảng có những vẩn thạch lớn đến độ khi rơi xuống đất mà chưa kịp cháy hết. Người Việt Nam chúng ta gọi nôm na những tảng vẩn thạch lớn đã rơi xuống đất đó là lưỡi tầm sét - Mặt trăng vì không có khí quyển che chở như Địa Cầu, cho nên thường bị những tảng vẩn thạch lớn phóng thẳng vào với vận tốc nhanh hơn đầu đạn. Đó là lý do khắp mặt chị Hằng Nga bị rỗ chằng!

Tất cả các ngôi sao (đồng nghĩa với Mặt Trời) đều có một số hành tinh chạy quanh chúng nó. Như vậy, số lượng hành tinh tất nhiên phải nhiều hơn sao. Nhờ bởi hành tinh không cháy nóng như sao, vận vật mới có thể sống được trên các thế giới đó.

Mỗi chúng sinh đều đã, đang và sẽ sống qua khắp các thế giới khác nhau trong Đại Vũ Trụ bao la, vô cùng, vô tận! Có những sinh linh còn lưu luyến mãi, tái sinh nhiều kiếp tại mỗi thế giới! Thậm chí có những

vong hồn u mê, mà người Na Uy gọi là "utilregnelige sjeler", không siêu thoát, cứ mãi quanh đi quẩn lại đời đời kiếp kiếp ở cõi trần này! Nhưng dù khôn hay dại, tất cả các vong hồn đều trường tồn vĩnh cửu. Nói tóm lại, phần hồn, không gian và thời gian thì vô cùng, vô tận.

Vũ Trụ như nói trên, quả thực bao la, không đầu, không cuối. Nhưng trung tâm Vũ Trụ ở đâu? Câu trả lời là chính thân thể vật chất của bạn là trung tâm Vũ Trụ! Còn ngoài ra, tất cả đều là ảo ảnh. Đức Phật Thích Ca đã giảng: "Không tức là sắc; Sắc tức là không." Có người dịch câu này là "Không không sắc sắc; Sắc sắc không không." Nhưng thời gian thì sao? Đối với nhà vật lý học đại tài của nhân loại, Albert Einstein, thời gian cũng chỉ là ảo giác! Theo Phật học, cõi Thượng Giới gồm có 30 tầng Trời. Một ngày đêm ở tầng Trời thấp nhất bằng năm mươi năm ở cõi trần, và trên mỗi tầng trời cao hơn thì thời gian càng tăng lên nhiều lần. Lên đến tầng Trời thứ ba mươi, một ngày đêm dài bằng tám chục ngàn đại kiếp. Mỗi đại kiếp gồm có một tỷ ba trăm bốn mươi ba triệu tám trăm bốn mươi ngàn năm.

Mai sau dù có bao giờ khoa học kỹ thuật trên Địa Cầu này tiến đến mức độ có thể chế tạo được phi thuyền di chuyển nhanh bằng vận tốc của ánh sáng, thì thân thể vật chất của con người vẫn không thể đi giáp vòng Vũ Trụ được. Tuy nhiên, các nhà khí công học, các thiền sư và các guru của môn yoga có thể ngồi tĩnh tọa, toàn thân thư giãn, tập trung tư tưởng, vận công, chuyển luồng khí lực theo Đại mạch Nhâm, Đốc, trong chốc lát là giáp vòng quanh Đại Vũ Trụ - Thuật ngữ trong khí công học gọi chu vi Đại Vũ Trụ là Vòng Đại Chu Thiên (the Macrocosmic Orbit).

Nói chung, toàn thể Vũ Trụ là ảo ảnh, từ những ý nghĩ mà thành tựu. Cho nên thân thể vật chất của loài người không thể đi khắp Vũ Trụ. Vũ Trụ đã được tạo ra bằng những ý nghĩ vô hình, thì chỉ có cái vô hình tức là phần linh hồn mới có thể chu du khắp Vũ Trụ được.

Sách Sáng Thế Ký trong phần Cựu Ước Kinh của Thiên Chúa Giáo ghi chép lại quá trình tạo thiên lập địa, hề Đức Chúa Trời phán thế nào thì mọi vật hóa ra như thế nấy. Đức Chúa Trời không dùng tay nắn nót ra muôn vật, muôn loài cho cõi trần. Các nhà vật lý lượng tử học cho biết toàn thể Vũ Trụ đã xuất hiện ra từ những tư tưởng của loài người! (Quantum

physicists tell us that the entire Universe emerged from thoughts!).

Câu hỏi thứ nhì trong bài viết này: Thiên Đàng ở đâu? Câu trả lời là Thiên Đàng không ở một chỗ. Thiên Đàng đến với ai mong muốn hoặc cầu xin, như lời Chúa dạy trong Kinh Lạy Cha:

Fadervår:

Fader vår, du som er i himmelen!

La ditt navn holdes hellig.

La ditt rike komme.

La din vilje skje på jorden som i himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

Nước cha (ditt rike) trong câu kinh này có nghĩa là Thiên Đàng.

Năm trăm năm trước Thiên Chúa, Đức Phật Thích Ca rời bỏ ngôi thái tử, vợ đẹp, con khôn, cung vàng, điện ngọc để đi tu, ngày ngày ngồi cạnh gốc cây bồ đề, đi khát thực, chỉ xin cho đủ ăn từng bữa. Trong trường hợp đó, ai dám quả quyết Thiên Đàng ở trong hoàng cung hay ở bên cạnh gốc cây bồ đề?

- All that we are is a result of what we have thought. (Hiện tại của chúng sinh là hậu quả từ ý nghĩ của chúng sinh mà ra) Đức Phật Thích Ca

- You can not harm another with your thoughts, you only harm you. (Ý nghĩ của bạn không làm hại được ai, mà là gây ô nhiễm lòng ông)

- Make your last thoughts before going to sleep good thoughts. (Hãy nghĩ đến những điều lành khi sắp sửa ngủ)

Tuy nhiên, không có gì tuyệt đối. Điều gì cũng có ngoại lệ. Ngoại lệ là một số vong hồn không được tồn tại mãi:

"Gian tà, hỗn phách cũng tiêu. Thảm thương bá tánh chín chiều ruột đau..." Giáo chủ Đạo PGHH

Để tài kế tiếp, tác giả chỉ dành riêng cho Vượt Sóng: "Ý Lực, Sức Mạnh của Tư Tưởng" (The Power of Thoughts).

I'm not talking to you from the point of view of wishful thinking or imaginary craziness. I'm talking to you from a deeper, basic understanding. Quantum physics really begins to point to this discovery. It says that you can't have a Universe without mind entering into it, and that the mind is actually shaping the very thing that is being perceived.

(Nhà vật lý lượng tử học Dr. Fred Alan Wolf)

TRANG THIẾU NHI

Các em thiếu nhi thương mến!

Có bao giờ các em hỏi: Quê Hương là gì, ở đâu? Có bao giờ các em hỏi: tại sao mình lại có mặt ở Na Uy này? Có bao giờ các em hỏi: tại sao mình phải nói tiếng Việt Nam, học viết và đọc tiếng Việt Nam? Và có bao giờ các em hỏi về nguồn gốc của tổ tiên ông bà?...

Hôm nay, trên trang Vượt Sóng này, chúng ta có một mảnh vườn, mình hãy gọi là Vườn Hồng nhé, vì nơi đây sẽ đón chào những nụ hoa xinh xắn là các em. Hãy kể cho nhau những câu chuyện mà các em từng yêu thích, hay chia sẻ với nhau những nỗi băn khoăn, lo lắng, những mơ ước hoặc dự tính tương lai...

Tất cả những gì các em muốn đem tới trong Vườn Hồng, hãy gửi về hộp thư vuonhongvuotsong@gmail.com

Nếu là thư dán tem, các em có thể gửi tới địa chỉ của tòa soạn, nằm ở trang đầu tiên nhé. Các em hãy cùng chị, chung tay chăm sóc cho Vườn Hồng của chúng mình, để mỗi ngày thêm xinh tươi khởi sắc nhé. - Chị Nguyệt Minh -

Các em thiếu nhi thương mến!

Có bao giờ các em hỏi: Quê Hương là gì? Ở đâu? Có bao giờ các em hỏi: Tại sao mình có mặt ở Na Uy này? Có bao giờ các em hỏi: Tại sao mình phải nói tiếng Việt Nam, học viết và đọc tiếng Việt Nam? Và có bao giờ các em hỏi về nguồn gốc của tổ tiên ông bà?...

Hôm nay, trên trang Vượt Sóng này, chúng ta có một mảnh vườn, mình gọi là Vườn Hồng, vì nơi đây sẽ đón chào những nụ hoa xinh xắn là các em. Hãy kể cho nhau những câu chuyện mà các em từng yêu thích, hay chia sẻ với nhau những nỗi băn khoăn, lo lắng, những mơ ước hoặc dự tính tương lai...

Vườn hồng của chúng mình sẽ mở rộng cửa để đón những tranh vẽ, những bài thơ nho nhỏ, những bài viết của các em. Các em còn chờ gì nữa mà không thử tài của mình nào.

Các em có thể vẽ và viết về bất cứ đề tài nào. Câu trả lời cho mục đích vui, tranh vẽ và bài viết các em hãy gửi cho chị về địa chỉ: vuonhong.vuotsong@gmail.com nhé. Nhớ ghi rõ tên, tuổi và địa chỉ nữa nhen. Sẽ có thưởng cho những em nào trả lời đúng và nhanh nhất các câu đố vui. Các em có tranh và bài được đăng cũng được tặng một món quà kỷ niệm. Nếu là thư dán tem, các em có thể gửi tới địa chỉ của tòa soạn, nằm ở trang đầu tiên nhé.

Các em hãy cùng chị, chung tay chăm sóc cho Vườn Hồng của chúng mình, để mỗi ngày thêm xinh tươi khởi sắc nhé.

Chị Nguyệt Minh

THƯ RIÊNG CHO CÁC EM THIẾU NHI THÂN THƯƠNG CỦA CHỊ,

Các em ơi, trong mấy tháng chị em mình chưa kịp chuyện trò với nhau đã có biết bao nhiêu chuyện xảy ra phải không các em? Chắc là các em có rất nhiều điều để chị em mình cùng chia sẻ nè, các em chắc cũng có thật là nhiều kỷ niệm đẹp của mùa hè trong những ngày nghỉ nè. Nhưng trong số kỷ niệm chị em mình mang theo trong thời gian qua có một kỷ niệm rất buồn mà chị nghĩ các em đều được biết đến qua cha mẹ, thầy cô, bạn bè. Đó là ngày 22. Juli. Ngày mà tòa nhà của chính phủ bị đánh bom và cũng là ngày mà rất nhiều thanh thiếu niên tham dự trại hè tại Utøya bị thảm sát.

Các em biết không, lúc chị hoà mình trong dòng người đông đúc đang cầm những đóa hoa hồng trên tay ở

khắp mọi ngả của thủ đô Oslo, chị thấy thấp thoáng bóng dáng các em đó. Chị thấy có em cầm tay mẹ, có em ngồi vắt vẻo trên cổ cha, tay cầm những bông hồng giơ cao. Chị thấy có em mang gấu bông, hình vẽ nhẹ nhàng đặt xuống biển hoa trước Oslo Domkirke, có em im lặng thấp ngọn nến nhỏ,... còn nhiều hình ảnh nữa mà các em gieo vào lòng chị những ấn tượng thật đẹp của tình yêu thương, chia sẻ.

Các em thấy không, cho dù bạo lực có hung hãn đến mức nào, tàn ác đến mức nào vẫn không thể ngăn cản được tình người. Nghĩa cử yêu thương vẫn vượt lên làm rung động cả thế giới.

Đất nước Na Uy chị em mình đang sống đẹp lắm phải không các em? Vậy thì chị em mình hãy chung tay gìn giữ bằng cách bày tỏ những nghĩa cử yêu thương nhiều hơn nữa các em nhé. Các em hãy học thật giỏi, thật chăm ngoan, biết nghe lời thầy cô, cha mẹ. Làm được những điều đó là các em đã giúp ích rất nhiều cho xã hội rồi đó.

Chị gửi đến các em lời của một bài hát dễ thương sau đây nhé. Bài hát này chị nghĩ là đã an ủi được rất nhiều người trong những ngày sau biến cố 22.Juli. "Mitt lille land" được Ole Christian Paus sáng tác năm 1994. Qua giọng hát truyền cảm của Maria Mena êm ả đi vào lòng người như áng thơ.

Hy vọng các em của chị ngày càng thêm yêu mến quê hương mình đang sống, các em nhé.

Mến chào các em
Chị Nguyệt Minh

Tranh vẽ :
"yêu thương" của Thảo My, 9 tuổi.

MITT LILLE LAND

-Ole Christian Paus-

Mitt lille land

Et lite sted, en håndfull fred slengt ut
blant vidder og fjord

Mitt lille land

Der høye fjell står plantet mellom hus og
mennesker og jord

Og der stillhet og drømmer groor
som et ekko i karrig jord

Mitt lille land

Der havet stryker mildt og mykt som
kjært tegn fra kyst til kyst

Mitt lille land

Der stjerner glir forbi og blir et landskap
når det blir lyst

mens natten står blek og tyst

ĐẤT NƯỚC NHỎ BÉ CỦA TÔI

Đất nước nhỏ bé của tôi

Một nơi nhỏ bé
Với chút bình yên vươn đến cả cao
nguyên và vịnh hẹp.

Đất nước nhỏ bé của tôi
Nơi núi cao xen lẫn những ngôi nhà,
con người và mặt đất

Nơi sự thanh lặng và những giấc mơ
vươn lên
Như tiếng vang vọng từ lòng đất khô
cằn.

Đất nước nhỏ bé của tôi

Nơi biển vỗ khẽ khàng và êm dịu
Như đang nhẹ nhàng vuốt ve từng bờ
bến

Đất nước nhỏ bé của tôi

Nơi có những vì sao lướt qua,
và loé sáng để lại cảnh quan tuyệt
diệu.

khi màn đêm đang bao phủ
ảm đạm và im lìm,

VUI VUI

Đi đi nhanh nhất

Một ngày hè, châu chấu, ốc sên và
rết tụ tập ở nhà châu chấu uống bia.
Nửa chùng bia hết.

Ốc sên lên tiếng: Tớ muốn đi mua
lắm nhưng mà tớ là loài chậm chạp.
Thêm nữa đây là địa phận nhà châu
chấu, bạn ấy quen đường hơn cả.

Châu chấu tiếp lời: Tớ cũng không
ngại đi, nhưng bay nhanh quá sẽ làm
bia bị xóc. Rồi thì các chai bia sẽ chỉ
còn toàn bọt là bọt.

Cuối cùng rết nhận lời đi mua bia.
Châu chấu chỉ rết đường gần nhất. Sau

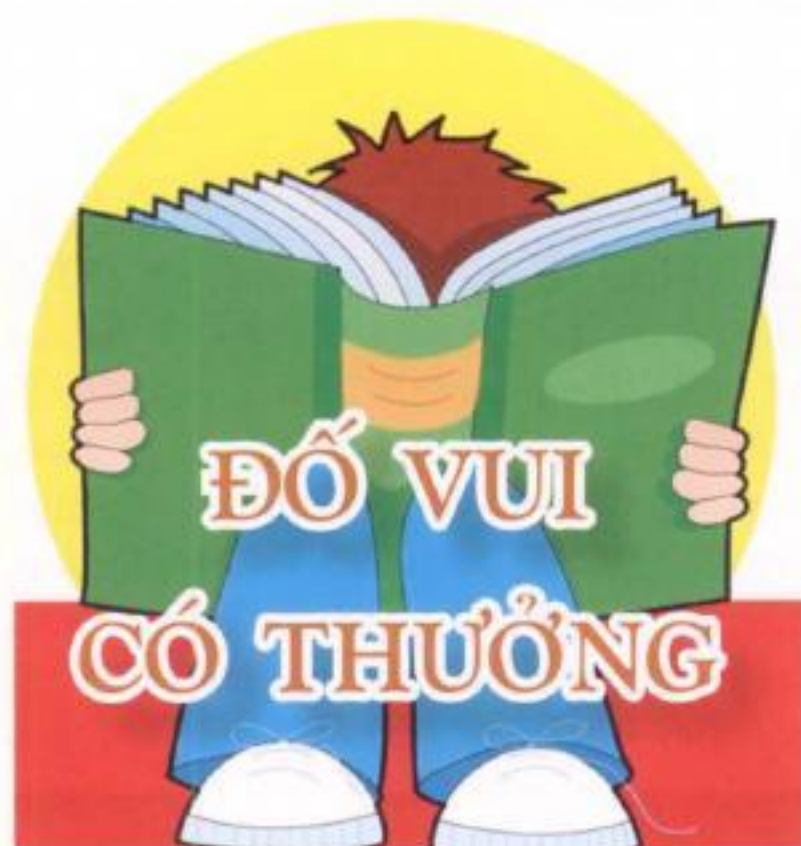
hơn một tiếng đồng hồ vẫn chưa thấy
rết về, châu chấu và ốc sên nóng ruột
đi tìm. Vừa ra khỏi cửa chúng đã thấy
rết ngồi đó và đang cầm cúi... đi giày.

Vị thành niên

Tommy rất sung sướng khi cậu vừa
tròn 18 tuổi. Ở nơi cậu sống bất kỳ
thanh thiếu niên nào dưới 18 tuổi đều
không được ở ngoài đường sau 11 giờ
đêm. Tommy nói với bố: «thật là thích
bố ạ, bây giờ con có thể đi chơi đến
tận 2 giờ sáng nếu con muốn».

«Đúng, con có thể ở ngoài đường
khuya chừng nào cũng được nhưng xe
máy bố mua cho con vẫn dưới 18 tuổi
và nó phải ở trong nhà trước 11 giờ
đêm!»-bố cậu trả lời

(St)

Các em ơi, qua những số Vượt Sóng vừa qua, chị nhận thấy các em của chị còn khá rụt rè, e dè nên chưa dám tham gia giải đố nhiều. Chị hy vọng là kỳ này với hai câu đố rất dễ đoán dưới đây, các em sẽ mạnh dạn hơn để gửi thư về Vườn Hồng. Chị mong thư của các em lắm đó. Các em còn chờ gì nữa cùng chị đọc câu đố nhé:

1. Mặt gì tròn trịa trên cao
Tỏa ra những ánh nắng đào đẹp xinh?
2. Mặt gì soi bóng lung linh
Ngày đêm qua lại xập xình tàu ghe?
3. Mặt gì dẫu bóng đêm che
Dịu dàng ánh sáng, Cuội nghe mình cười?

Mikkel Molbo tar toget

Mikkel Molbo kom med toget fra byen..
Kona stod på stasjonen og ventet på ham.

Mannen var helt grønn i ansiktet.

- Er du sykt? spurte hun.

- Ja, du skjønner, jeg måtte kjøre baklengs hele veien. Derfor ble jeg så kvalm

- Men kunne du ikke bytte plass med noen andre i toget da?

- Det var ingen å bytte med. Jeg var helt alene i vogna, svarte Mikkel.

Avisen i kjøleskapet

Mamma: Hvorfor la du avisen i kjøleskapet?

Ole: For pappa ville ha ferske nyheter.

Vann

- Mamma kan jeg få litt mer vann?

- Men du har fått masse vann!

- Ja, men det brenner fortsatt på soverommet mitt.

Giải đáp đố vui có thưởng vừa qua:

Câu trả lời: Ngôi sao

Chúc mừng em Kiên Thuận Nguyễn, 8 tuổi đã trả lời đúng và gửi về Vườn Hồng sớm nhất.

Quà thưởng đã được gửi về địa chỉ của em.

ĐỐ EM TẠI SAO?

Các em ơi, các em còn nhớ những lý giải về chuồn chuồn bay cao bay thấp, về ếch kêu khi trời mưa mà chị lý giải với các em kỳ rồi không? chị tin chắc là các em của chị vẫn còn tò mò nhiều thứ lắm.

Kỳ này chị gửi đến các em vài bí mật nho nhỏ về một vài động vật và côn trùng nữa nhé. Đặc biệt em nào có thắc mắc riêng thì cứ mạnh dạn viết mail hay gửi thư về cho chị, để xem chị có thể giải đáp cho các em trong các số tới không hén.

Các em đã nhìn thấy con sao biển bao giờ chưa? Nếu chưa thì các em siêng đi tắm biển một chút, sẽ có ngày các em nhìn thấy con gì mềm mềm, có năm cánh như ngôi sao giạt vào bờ, đó là con sao biển đó các em. Nếu các em may mắn sẽ bắt gặp các con sao biển có màu sắc khác nhau như đỏ tía, đỏ nhạt, màu vàng, màu cam...Các em biết không con sao biển còn được gọi

là «con bánh xe» đó. Chị đố các em biết tại sao nè? Đó là vì năm cánh của nó nhìn rất giống nan hoa trên bánh xe. Có dịp các em thử nhìn xem nhé.

Khi chị cầm con sao biển trên tay chị rất thắc mắc không biết nó ăn thế nào nhỉ, và làm cách nào nó tìm được thức ăn. Chắc các em cũng vậy. Khi tìm hiểu chị mới biết thì ra khi sao biển bò, nó có thể thò một cánh ra trước để thăm dò động tĩnh. Hễ phát hiện con sò hay ốc, hến món ăn khoái khẩu của nó, là nó sẽ dùng năm cánh tay ôm trọn con mồi và dùng rất nhiều giác bám trên mỗi cánh cố sức mở vỏ sò, ốc, hến ra thành một khe hở. Lạ nhất là sau đó, dạ dày nó từ trong miệng sẽ lộn trái và chui ra ngoài, sao biển nhét dạ dày vào khe hở của vỏ sò, hến. Lúc này hai cánh vỏ sò, hến mở rộng ra, thịt sò hến trong vỏ sẽ bị dạ dày sao biển bao lấy và đem ngược vào trong cơ thể của mình qua đường miệng để tiêu hoá. Các em thấy sao biển có cách tìm thức ăn lạ đời hén.

Nước mắt cá sấu

Có bao giờ các em nghe câu thành ngữ "nước mắt cá sấu" không? Hồi nhỏ lúc chị còn đi học, hễ ai mà hay khóc, dễ ướt nước mắt là thường bị ghẹo "nước mắt cá sấu". Các em biết tại sao không? Hồng lẽ cá sấu hung dữ vậy mà cũng biết khóc?

Có đó các em. Mà cá sấu lại thường khóc khi nó ăn con mồi mới lạ chứ.

Các em thấy đó, cá sấu rất hung hãn. Thân cá sấu sần xù, đầy vẩy cứng, miệng thì to ơi là to, răng sắc nhọn và hình dáng nhìn đúng y cái tên...hơi bị xấu. Cá xấu không chỉ bắt tôm cá dưới nước mà còn trườn cả lên bờ bắt những động vật trên cạn và còn tấn công cả người bơi lội trong nước. Vào mùa sinh nở cá sấu lại càng hung dữ hơn. Nhưng mỗi khi cá sấu nuốt con vật sẵn được, chúng đều chảy hai hàng nước mắt. Thực ra đây không phải chúng khóc thương cho các nạn nhân của chúng mà nước mắt chảy ra chẳng qua là để bài tiết bớt lượng muối dư thừa trong cơ thể của chúng mà thôi.

Cho nên khi các em của chị đừng đụng đầu khóc đó nhen, hông thôi lại bị cho là "nước mắt cá sấu" đó.

Các em đã từng bị muỗi chích chưa nè? Nếu bị các em sẽ thấy rất khó chịu, chỗ bị chích sưng lên chút chút hoặc sưng to (tùy máu mỗi em) và gây ngứa. Không những thế muỗi còn lây truyền nhiều thứ bệnh dịch nguy hiểm khi hút máu người hay động vật. Muỗi đúng là dễ ghét các em nhỉ.

Nhưng mà chị đỡ các em nhen, muỗi cái hay muỗi đực dễ ghét nhiều hơn nào?

Hì hì, chắc là các em của chị chịu thua rồi. Để chị giải thích xong có thể các em sẽ thấy con nào dễ ghét hơn nhen:

Muỗi hút máu là muỗi cái, còn muỗi đực thì lại không hút máu được vì không có kim châm đốt đó các em. Trong lúc muỗi cái dùng cái kim dài trên miệng và mấy cái kim châm khác nhâm nhi hút máu thì muỗi đực chỉ có thể ăn mật hoa hoặc chất nhựa thực vật.

Lần tới ba má hay bạn bè có hỏi muỗi nào dễ thương hơn thì chị biết chắc các em của chị có thể trả lời cái rộp liền.

giải bóng đá cho học sinh do NFA (Norsk Fotballakademi) Oslo và Bærum tổ chức đầu năm 2011. Sinh ngày 21.01.2000, Đức năm nay 11 tuổi. Em đang học lớp 6 tại trường Haslum. Hiện nay ngoài giờ đá banh cho đội Haslum, Đức chăm chỉ theo học chương trình huấn luyện đá banh tại trường NFA sau giờ học mỗi tuần 2 lần với huấn luyện viên gốc Pháp. Và tập quanh năm bất kể mùa hè hay mùa đông.

Không chỉ dừng lại với danh hiệu cầu thủ xuất sắc trong giải bóng đá đầu năm, Đức là một cây trụ cột của hàng tấn công trong đội và thường xuyên làm rung lưới đối phương với những cú sút ghi bàn thắng đầy kỹ thuật của mình.

Ngày 19.06.2011 Phóng viên Arild Sandven từ báo Aftenposten đến sân Sandvika để theo dõi trận đấu giữa Haslum 11-åringar (đội của Đức) và Bærum 12-åringar i 99-serie. Sau một trận đấu đầy hồi hộp với tỉ số Haslum thắng 9-5. Aftenposten đã viết: "Haslums 11-åringar spiller litt som Barcelona" và "de viste Aftenposten den fineste fotballen vi har sett på norske baner i år". (trích từ bài báo: «11-åringar har forbud mot å mæle ballen» fra Aftenposten 19.06.2011 av Arild Sandven). Và trong bài báo hôm đó có hình cầu thủ Frans Đào Quang Đức với gương mặt đầy mồ hôi nhưng rất rạng rỡ sau trận đấu như ý.

Trong số 9 cầu thủ của Haslum 11-åringar thì có đến 5 em đã theo học tại NFA và 4 em trong đó có Đức vẫn đang theo học tại đó. Có lẽ nhờ phương pháp huấn luyện khác hẳn của huấn luyện viên Thierry Kopp og Terje Lübeck (NFA) và năng khiếu sẵn có nên dù vóc dáng mảnh khảnh và nhẹ cân hơn những cầu thủ cùng lứa tuổi nhưng nhờ kỹ thuật khá, sự bình tĩnh hiếm có nên mọi người cảm thấy rất thú vị khi xem Đức trên sân banh. Và có thể chính vì vậy mà Đào Quang Đức vẫn thường được «mượn» đi đá cho các đội khác, có khi với lứa tuổi lớn hơn em.

Đức cho biết em mới bắt đầu học đá banh với NFA trong vòng hơn ba năm. Khi còn ở vườn trẻ em cũng có tập tành đá banh với bạn bè và lớp 1 em cũng đá cho Haslum nhưng phải

NHỮNG TÀI NĂNG TRẺ

Các em thương mến, để vườn hồng của chị em mình ngày thêm nhiều màu sắc, kể từ số này chị sẽ giới thiệu đến các em cũng như quý ông bà cô chú bác những bông hoa tài năng rất dễ thương của cộng đồng mình. Để làm được việc này chị rất cần sự giúp đỡ của các em và của người lớn nữa đó. Các em hãy giúp chị bằng cách viết thư cho chị nếu các em thấy mình có năng khiếu về mặt nào đó, hay giới thiệu cho chị những bạn bè mà các em biết có talenter các em nhé. Chị sẽ liên lạc lại với các em để tìm hiểu và giới thiệu các em trong mục này. Nếu các em ngại thì cũng có thể nhờ ba mẹ liên lạc với chị nhé.

Mong rằng quý ông bà cô chú bác biết được tài năng nhỏ tuổi nào hãy vui lòng giới thiệu đến Vườn Hồng.

Hy vọng rằng các em thiếu nhi của chị sẽ qua những gương mặt nhỏ này tìm được năng khiếu của chính mình và phát triển nó để các em cũng trở thành những bông hoa tài năng nở rộ các em nhé.

Và sau đây chị xin giới thiệu đến các em hai gương mặt còn rất trẻ nhưng đã bộc lộ năng khiếu của mình rất sớm:

CẬU BÉ VIỆT NAM VÀ DANH HIỆU CẦU THỦ XUẤT SẮC

Các cầu thủ nhí của NFA trong giải Dana Cup 2011. Đức mang áo đỏ, hàng giữa, thứ ba từ trái qua.

Với dáng người mảnh khảnh và gương mặt dễ mến, ít ai nghĩ đến đây là một chân sút đáng nể trên sân cỏ. Vậy mà Frans Đào Quang Đức đã từng được chọn là cầu thủ xuất sắc nhất

đến lớp ba Đức mới chính thức vào trường dạy đá banh.

Khi được hỏi vì sao em thích đá banh thì em trả lời rất dễ thương: "Vì đá banh rất vui". Em cũng thổ lộ ước mơ của mình là được trở thành một cầu thủ của đội bóng em yêu thích nhất: Barcelona.

Chỉ mến chúc Đức đạt được ước mơ của mình và hy vọng niềm vui bóng đá của em sẽ truyền đến nhiều bạn nhỏ của Vườn Hồng. Cảm ơn Đức nhé.

CHẤP CÁNH ƯỚC MƠ

Phạm Quỳnh Mai

Đến Granskole, Furuset hỏi Quỳnh Mai không mấy ai là không biết kể cả thầy cô giáo và học sinh cùng khoá. Với nụ cười dễ thương, vóc dáng mảnh mai và tính tình hoạt bát, cô bé người Việt Nam này có khả năng chiếm cảm tình của người đối diện nhanh chóng. Em lại rất tích cực trong các hoạt động của lớp, trường nên trở nên «nổi tiếng» lúc nào không hay.

Năm nay Phạm Quỳnh Mai 14 tuổi. Cách đây hai năm vào tháng 1 năm 2009 em bắt đầu tham gia vào nhóm múa «Abdis Angels» sau này đổi tên thành Q-Pid. Từ đó đôi chân em di chuyển «như múa» mọi nơi, mọi lúc. «free stiler» là mục tiêu của đội múa Q-pid nên em kể các em múa rất nhiều phong cách, từ kiểu lai Ấn Độ, tây phương đến Châu Á, Afrika.

Mỗi thứ 4 hàng tuần em đều dành hai tiếng đồng hồ để tập múa với các bạn. Cùng với các bạn trong nhóm, em đã đi trình diễn nhiều nơi như Ukm (Ungdommens kulturmonstring), các senter, trung tâm sinh hoạt,... Tại các nơi này thường thì đội múa của em được trả một số thù lao. Quỳnh Mai cho biết nguyên nhóm sẽ để dành số tiền này, đến khi đủ sẽ qua London để học thêm về nghệ thuật múa.

Nhóm múa Q-pid

Đặc biệt nhất ngày 11 tháng 11 năm nay Quỳnh Mai và Q-Pid sẽ trình diễn trong chương trình của NRK. Em tự hào nói nhóm được giao màn trình diễn cuối cùng trước khi chương trình chấm dứt.

Khi được hỏi vậy tương lai em thích làm gì thì Quỳnh Mai vui vẻ đáp: «con muốn trở thành bác sĩ nhi khoa». Vậy còn sở thích múa của em thì sao? Mai phân vân trả lời có thể em sẽ sử dụng để góp vui cho các bệnh nhân nhí tương lai tuy nhiên điều em biết chắc là em sẽ tiếp tục học múa, vũ vì đó là niềm yêu thích của em.

LÒNG BIẾT ƠN

-MT-

Thời tiết cuối tháng năm vẫn còn se se lạnh. Bầu trời chiều chủ nhật 29/5 vẫn như còn đọng chút hơi mưa sót lại. Tôi bước

nhANH hơn về hướng Oslo Konsert Hus với tâm trạng tò mò không biết buổi trình diễn đang chờ mình ra sao. Anh rẽ mới hỏi sáng gọi phone bảo có vé mời đi coi ca múa nhạc cổ truyền của Hàn Quốc, gia đình em đi cho vui không. Nghe cũng tò mò vì được biết đoàn trình diễn đi vòng quanh thế giới nên xin anh để dành ba chỗ.

Chỉ đến khi cầm tờ giấy giới thiệu về buổi konsert lúc vào cổng tôi mới thật sự biết ý nghĩa của buổi trình diễn và không khỏi ngạc nhiên. Đây là buổi biểu diễn của «Little Angels Children's Folk Ballet of Korea» trong chuyến lưu diễn cảm ơn những quốc gia đã giúp đỡ Hàn Quốc trong thời kỳ chiến tranh trong đó có Na Uy.

«Những thiên thần nhỏ». Quả đúng như tên gọi các em gái nhỏ từ 13, 14 tuổi đổ xuống trong những tà áo thướt tha truyền thống rực rỡ sắc màu của Hàn Quốc đưa người xem từ ngạc nhiên đến bất ngờ thú vị với những phong thái khoan thai, nhí nhảnh, hài hước đầy thông minh, đến sự điêu luyện trong từng điệu vũ, lời ca, tay trống. Thật khó hình dung được các em đã phải tập luyện trong bao lâu nhưng khi coi tôi có cảm giác không thể tin vào mắt mình, tai mình khi nhìn các em trình diễn.

Với nụ cười luôn nở trên môi các em truyền đạt sứ mệnh của cả dân tộc mình: Lòng biết ơn.

Có lẽ khi cung cấp thuốc men và xây cất bệnh viện cứu trợ trong thời kỳ chiến tranh, Na Uy cũng không hề nghĩ đến ngày mình được trả ơn dù cách này hay cách khác nhưng như người đại diện cho đoàn biểu diễn phát biểu, rằng Hàn Quốc sẽ không tồn tại ngày hôm nay nếu không có sự hy sinh cao quý của các cựu chiến binh của Liên Hợp Quốc và sự giúp đỡ, ủng hộ của các quốc gia khác. Người dân Hàn Quốc không muốn mất đi cơ hội để bày tỏ lòng biết ơn chân thành của họ với những người lính và gia đình họ, cũng như những quốc gia đã giúp đỡ về nhiều mặt khác. Vì vậy mà «Những Thiên Thần Nhỏ» ra đời. các em như những cánh chim hoà bình thay cả dân tộc để truyền đạt lòng biết ơn và chia sẻ nền văn hóa độc đáo của Hàn Quốc với thế giới.

Ngạc nhiên hơn nữa là khi các em nghiêm trang cất cao lời hát “ja, jeg elsker dette landet...”, toàn bộ bài quốc kỳ Na Uy được các em trình bày không sai cách phát âm một chữ. Và thật cảm động khi những chính khách đã từng giúp đỡ Hàn Quốc trong chiến tranh được mời lên để các em trao hoa và huy chương lưu niệm đã được từng em ôm hôn lên má rất trù mến.

Buổi trình diễn không quá dài, không quá ngắn nhưng sao để lại trong lòng tôi nhiều bồi hồi. Những nghĩa cử đẹp bao giờ cũng chạm đến trái tim người ta dễ dàng như lòng biết ơn sâu sắc của một dân tộc đã từng trải qua khó khăn, đã từng đau khổ nhưng nay đã phát triển rất mạnh và có đầy đủ mọi thứ. Tuy nhiên họ không quên những bàn tay đã chia ra trong lúc hoạn nạn. Những bàn tay đã góp phần cho họ có được ngày hôm nay.

Chợt nghĩ đến thân phận nước Việt mình, cũng trôi nổi không kém và thiếu may mắn hơn họ. Tuy nhiên lòng biết ơn lẽ nào mình kém hơn sao. Mai này khi tượng đài tri ân hoàn thành chúng ta cũng không còn phải hổ thẹn mình chưa hề làm điều gì để đền ơn đáp nghĩa... Và điều đẹp hơn hết là chúng ta đã truyền lại cho thế hệ tương lai đức tính đánh quý của dân tộc: biết ơn.

Oslo một ngày thu.

BÍ QUYẾT CỦA BÀ NGOẠI

Kính thưa Ông Bà Chú Bác Cô Di Anh Chị,

Không viết thư này thì con sợ Bà Ngoại con giận con không giữ lời hứa; viết thì ngại không biết có nói đúng ý Bà Ngoại con không. Bà mất mùa thu năm ngoái, bây giờ có gì thắc mắc hay nghi ngờ con không hỏi lại được, viết ra sai kỳ lắm. Thôi, con cứ viết những gì Bà con dạy. Kính thưa Bác Tư, Bác là người đã hỏi Bà con “Gia đình bà có hai cháu làm bác sĩ, một cháu rể bác sĩ, một cháu dâu nha sĩ, một cháu dâu khác được sĩ, một cháu nữa kỹ sư, hai cháu đang học năm chót đại học cũng sắp thành sĩ. Bí quyết nào mà thành đạt như vậy?” Để trả lời cho Bác, Bà Ngoại con chỉ mỉm cười nói “*Trời cho ai người nấy hưởng. Nói mình có bí quyết là ngao mạn với người, là phụ lòng Trời.*” Con biết trên đời Bà sợ nhất cái ngao mạn và phụ lòng người khác.

Nói ngắn ngủi như vậy Bà con cảm thấy áy náy sao đó, nên trước khi chết bảo con viết thư này cho Bác (nhưng con nghĩ ngầm nhắc nhở con). Hôm nay con viết cho Bác Tư và mọi người đọc, để thông cảm gia đình con coi vậy mà có nhiều khó khăn lắm, nhưng luôn luôn hạnh phúc nhờ “bí quyết” này: *sống biết ơn, sống hạnh phúc.*

Gia đình con luôn luôn thực hành những điều nhỏ nhất sau:

Dù đã định cư tại Na-uy 30 năm, mỗi ngày chúng con đều tạ ơn Trời Phật đã mở ra cho chúng ta con đường sống trên bước đường cùng. Con tin rằng không

phải tình cờ, mà chính Trời Phật đã điều dắt chúng con ra khỏi Việt Nam, qua biển cả sóng dữ, thoát tay hải tặc, tới bến bờ bình an. Ông Bà Cô Bác chắc không ngoại lệ. Những sự thật Phật Bà Quan Âm hiển linh trên biển cứu độ con thuyền sắp chìm, sự thật Đức Mẹ Maria chỉ đường cho gia đình tránh lối công an biên phòng... ngày xưa người ta khóc kể lại, bây giờ người ta ít kể ra ngoài miệng, nhưng con tin không ai quên trong lòng.

Nói đâu xa, mỗi một ngày sống an vui ở Na-uy là một phép lạ Bề Trên ban cho con. Con thích mỗi sáng chấp tay cảm tạ Ông Trên về một ngày mới. Ngày nào con làm như vậy ngày ấy nhẹ nhàng và con hạnh phúc.

Tạ ơn những người lính Cộng hòa. Ba Mẹ con dạy: Nếu không có người lính Cộng hòa, không có Miền Nam Tự Do. Nếu không có Miền Nam Tự Do, không có làn sóng tị nạn. Các anh chiến sĩ đã nằm gai nếm mật suốt 21 năm để chúng ta an cư lạc nghiệp. Cuối cùng khi nước mất nhà tan, các anh là người lãnh những viên đạn cuối cùng hoặc chỗ tù đầu tiên. Còn sống hay đã chết, các anh hứng nhận những nhục mạ dai dẳng của kẻ chiến thắng. Các anh để lại một sự nghiệp dang dở – lý tưởng Tự Do. Người thắng trận giành lấy phần phải về mình, gọi những anh hùng của chúng ta là quỷ. Còn chúng ta dành lòng tôn kính và biết ơn các anh. Chỉ riêng vụ Hoàng Sa Trường Sa đã chứng tỏ ai là kẻ bán nước ai là người bảo quốc an dân.

Tạ ơn các vị thuyền trưởng và thủy

thủ tàu Na Uy. Ghe gia đình con được cứu ngay trước một cơn bão lớn. Bình an trên tàu lớn rồi, con dòm qua cửa sổ nhìn những con sóng cao bằng con đê xô rầm rầm vào thành tàu, mà lạnh người. Nếu ông thuyền trưởng do dự và các thủy thủ chần chờ vài phút thôi, mấy chục người lớn bé chúng con đã chết hết. Hành trình trốn chạy của người khác có thể gay cấn hay suông sẻ hơn con, nhưng số phận của tất cả chúng ta lệ thuộc vào một cái phao chung: **tình người**. Có ngược đời không, khi ta khó tìm thấy tình người trên quê hương, mà lại tìm thấy nó nơi một dân tộc xa lạ?

Mỗi một ngày hôm nay đều bắt đầu từ cái ngày chúng ta đặt chân lên tàu Na-uy.

Tạ ơn đất nước Na-uy. Nếu ở lại Việt Nam, gia đình con chỉ làm khát sĩ, chứ không có mấy thứ sĩ khác. Bà Ngoại con thường nói vậy. Ngẫm nghĩ kỹ, con thấy sinh ra con là Cha Mẹ, tái sinh con là con tàu Na-uy, cho con cuộc sống đàng hoàng là xã hội Na-uy. Đó là ba ơn lớn nhất.

Con có một đồng nghiệp (không phải Việt Nam) luôn luôn bất mãn với Na-uy, khi anh ta đòi 100 mà Na-uy cho anh 99 thì anh ta bảo Na-uy ăn cắp của anh ta 1. Kết quả: hiếm khi thấy anh ta cười hạnh phúc. Gặp anh ta, con hỏi anh đi đâu, là được trả lời tôi đi kiện Na-uy. Con ít lương hơn anh ta, nhưng lúc nào cũng toe toét cười; còn anh ta lúc nào cũng nhăn nhó cái mặt thấy tội nghiệp. Anh ta bị tảo bón thường xuyên. Vô ơn đi đôi với bất mãn. Bất mãn kinh niên thì làm sao hạnh phúc được?

Phần con luôn thấy đã nhận của Na-uy nhiều hơn đóng góp. Mỗi lần đứng trước một cửa khẩu quốc tế, cầm sổ thông hành đỏ có chữ Norge trong tay, con có một cảm giác rất lạ, “mình may mắn”! Từ một kẻ trôi sông lạc chợ, khi không lọt vào làm công dân một vương quốc nhỏ bé nhưng đứng hàng đầu thế giới về phương diện đáng sống! Cứ như một phép lạ. Nhưng phép lạ này không phải do thần tiên làm; mà do nhiều thế hệ người Na-uy đã đổ mồ hôi, nước mắt và xương máu để xây dựng nên. Con chỉ mang danh tị nạn nhảy vào hưởng nhờ. Quyền công dân, chế độ an sinh, nền giáo dục và y tế hoàn bị, công ăn việc làm bảo đảm, và một đất nước tươi đẹp thanh bình, là những món quà vô giá mà Na-uy đã tặng không cho gia đình con.

Đất nước Na-uy gồm những con người Na-uy. Nhiều người sẵn sàng “biết ơn” đất nước Na-uy trù tượng, nhưng luôn luôn cà khịa với con người Na-uy bằng xương bằng thịt. Vậy là mâu thuẫn.

Con có người bạn gái hay bất mãn và động một tí là chỉ trích người Na-uy. Một tí cũng gán cho người ta kỳ thị. Một hôm cô nằm bệnh viện, bấm chuông, cô y tá tới chậm 5 phút mà cô ta mắng người ta là kỳ thị. Con tức thay cho cô y tá, và con cho nó biết nếu ở lại Việt Nam, y tá có thể cho nó uống thuốc giả nếu nó không dứt lót tiền bạc, chứ đừng hòng mắng người ta. Hơn nữa cô y tá Na-uy đến trễ biết đâu vì cô bận chăm sóc một bệnh nhân khác – bệnh nhân ấy dù là Na-uy, cũng là người vậy. “Cái gì cũng gán hai chữ kỳ thị vào, là mày kỳ thị trước,” con nói với bạn vậy. May, bạn con cũng còn đủ sáng suốt, từ đó bớt vô lý đi. Tự nhiên những ngày sau cô hay mỉm cười và ai cũng vui vẻ với cô ta hơn. Con mừng nhất là năm sau nó sanh con đầu lòng, đâm ra đổi tính. Nó nói, “Những điều người Na-uy làm cho mình giống như rừng. Những điều một số người Na-uy vô tình làm buồn lòng mình giống như rác. Trước đây tao cứ lấy cọng rác che trước mắt.”

Biết ơn là một tiêu chuẩn phân biệt tị nạn kinh tế với tị nạn chính trị. Bà Ngoại con nói người tị nạn kinh tế đi tìm vật chất, nên thường bất mãn, không bao giờ họ cảm thấy được đãi ngộ xứng đáng ở Na-uy (dù họ vừa khai là ở Việt Nam họ khổ nên trốn đi), hiếm khi nghe họ nói cảm ơn. Ngược lại, người tị nạn chính trị, hoặc đoàn tụ với người tị nạn chính trị, thường dễ thỏa mãn, Na-uy cho cái gì họ cũng cảm ơn rồi rít. Người tị nạn chính trị dùng quà tặng của Na-uy như cái cần câu; người tị nạn kinh tế chú trọng tới con cá to cá nhỏ.

Ba con giải thích người tị nạn chính trị đi tìm tự do và an ninh, có được hai tặng phẩm này, các thứ khác chỉ là bonus.

Chuyện này do Ba con kể: Ba con làm chung với một chú Việt Nam khác. Chú này giỏi lắm, nhưng cũng có tật nhạy cảm. Nhạy cảm tới độ chú nói tiếng Na-uy mà người ta không hiểu chú cũng cho rằng “chúng nó kỳ thị”.

Bà xếp có lần nói riêng với Ba con, “Tôi nghi rằng ông N. chạy trốn khỏi Việt Nam vì đồng nghiệp quên chào buổi sáng, chứ không phải vì bị kỳ thị hay đàn áp chi cả.”

Biết ơn là văn hóa Việt Nam. Uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây, là những giá trị tinh thần, Việt Nam. Hơn nữa nó là một động lực rất mạnh giúp tiến lên.

Con có nhiều kinh nghiệm bản thân, xin kể một: lần đó con ngồi trong phòng thi, gặp câu hỏi khó, con không hiểu, con cuống lên, càng cuống càng bí. Bỗng con nhớ lời Bà Ngoại “Đừng phụ lòng ai cả”, con nghĩ nếu con không bình tĩnh lại, bài xấu, không đủ điểm, Bà Ngoại và Cha Mẹ con buồn, con phụ lòng Thầy Cô giáo. Nếu con ở lại lớp con làm tốn phí tiền bạc cho xã hội. “Bình tĩnh, tỉnh táo lại đi!” con tự nhủ. Thế là năm phút sau con hiểu câu hỏi.

Từ đó con khám phá ra bí quyết thành công của Bà Ngoại quá đơn giản: *biết ơn nảy sinh ra ơn mới*. Biết ơn là một động lực rất lớn của thành công. Nhưng...

Thế nào là thành công? Cuối cùng con xin tiết lộ một bí mật trong gia đình con: người ngoài tưởng gia đình con hạnh phúc là do nhiều sĩ. Nhưng thật ra niềm hạnh phúc bất ngờ là chúng con có một người Mẹ quanh năm đau yếu và anh Ba con tàn tật. Hai đời sống mong manh, hai con người gần như bất lực ấy lúc nào cũng vui vẻ, thương yêu, biết ơn đời, đã là hai nguồn vui cho cả nhà. Con cho đó mới là sự thành công lớn nhất trong gia đình con.

Con kính chào và chúc Ông Bà Chú Bác Cô Di Anh Chị hạnh phúc.

Anne-Marie Ngô

HỘI ÁI HỮU QUÂN CÁN CHÍNH V.N.C.H. VÀ HẬU DUỆ tại NA UY

Åslandhellingsa 29 1274 Oslo
tel: 21642847 Mob: 91852577

THƯ THÔNG BÁO

Trân trọng kính thông báo đến quý Hội Đoàn, cùng toàn thể quý vi thuộc thành phần Quân Cán Chính VNCH và Hậu Duệ tại Na Uy được rõ:

Trong phiên họp Đại Hội Hội Viên của Hội AH/CQN/QLVNCH tại hội trường Jerikov 99c 1052 Oslo ngày 08.05.2011 nhằm tu chỉnh một vài điều khoản trong Bản Điều Lệ Hội cho phù hợp với nhu cầu nhân sự hiện tại.

Hội đã quyết định thay đổi danh xưng mới là **HỘI ÁI HỮU QUÂN CÁN CHÍNH VNCH và HẬU DUỆ tại NA UY.**

Vậy kể từ thông báo này xin quý Hội Đoàn liên lạc với Hội chúng tôi bằng danh xưng mới như đã nêu trên. Với danh xưng mới này hy vọng rằng, thành phần tham gia sinh hoạt sẽ rộng rãi hơn, không còn bị hạn chế như danh xưng cũ. Con em của chúng ta thế hệ thứ hai, có cơ hội dần thân, tiếp bước con đường của cha anh đã theo đuổi và hy sinh.

Trân trọng kính chào đoàn kết.

Oslo ngày 02 tháng 7 năm 2011

TM/Ban Chấp Hành
Hội Ái Hữu Quân Cán Chính VNCH
và Hậu Duệ tại Na Uy
Hội Trưởng
Đoàn Đôn

Nơi nhận:

- Hội NVTN tại Na Uy
 - Các Hội Đoàn tại Na Uy
- Để kính tường
- Các thành viên của Hội
- Để tường

Nguyễn Hữu Nhật

1.
đá ở dưới lòng sông nước chảy chẳng mòn,
sóng bao đời nay vẫn vật vờ
trên giong Hát giang
thương tiếc Hai Bà chân yếu tay mềm,
trầm mình, trôi theo vận nước
nước mất, nhà tan, người phải chết
chết mà những nét chân mày cong vút
còn dựng ngược thêm lên, hỏi trời
có thấu chăng cái ác của quân nghịch tặc,
song hai tay buông xuôi
nên lưới kiếm hết còn ngang dọc
2.
ngọn kiếm ấy, người đời sau dựng lại,
ánh thép xanh bay múa đẹp bao vòng,
hạt mưa sa không lọt,
chưa đủ cho người đem lòng tin cậy,
quan tể tướng nhà Trần,
Trần Thủ Độ, tên người thay cho một lời nhắc nhở,
triều Trần hãy nhớ mà giữ lấy cái đầu,
ông chỏ vào một nơi biết suy nghĩ
rời cất lời, với tất cả tấm lòng,
theo lẽ sống còn của nhà Phật,
dạy đời vô-úy, đừng sợ mất nước,
chỉ sợ mất những cái đầu yêu nước;
vô-úy bởi thương dân, ông sợ cái trong đầu nhà vua,
chiếc đầu của cả nước,
ý chí chẳng bền lâu, liễu cất tiếng:
“đầu thần đã rơi xuống đất đầu mà bệ hạ phải sợ!”

Bài NÓI SAO ĐỂ THÔNG CẢM

sẽ đăng tiếp vào số báo Xuân 2012

Thành thật cáo lỗi cùng quý độc giả - VS

3.

mọi con sông từ nguồn riêng cùng chảy ra biển,
giòng Hát giang hòa với nước sông Bạch đằng,
thấm mồ hôi, nước mắt và máu
bao người thay phiên nhau dựng nước
kể từ đây biển càng mặn,
đá Hoàng sa nằm nẻ toác dưới chân người,
đi đất, về phương Nam mở cõi sống đời
đất vẫn vậy, nhưng sau lưng người đông quá, sinh ra chật,
đá gọi sương đêm cùng mọc sớm
mưa chiều ông óng lệ trông như đổ mồ hôi
chim hải âu bay trắng xóa,
những miếng trời thiên thanh dưới cánh rộng,
cũng hóa ngọc trong mắt cười

4.

đem hình ảnh đẹp, đuôi con mắt nheo,
ra làm mẫu may cờ, cờ đuôi nheo
theo gió Đại nam, thời nào cũng chỉ chờ
quất vào mặt quân phương Bắc
người lính thú đất Cao bằng xưa ăn măng trúc,
lòng ngay thẳng các bậc quân tử
trong dân gian, không biết chữ nhất
ngang hay dọc, vẫn ngắm tận hồn lẽ sống,
tìm thấy niềm vui trong nỗi khổ,
nói cho đúng biết cùng ai mà phàn nàn

5.

người lính trận miền Nam đi giữ đảo
mỗi sợi mì gói, thay cơm, như một giòng lệ
nhớ nhà, xa, Hoàng sa ôi Hoàng sa, Trường sa,
Trường sa, cát thay con, đá thay vợ...:
mắc vòng dù nằm ca vọng cổ,
đôi khi khóc như ông sáu Lầu đã khóc,
xót thương cho những người yêu nước
đêm xuống thuyền đi đây,
giặc đánh trống dong đoàn tù ra đảo vắng
khuya một đời, bao người vợ "vọng cổ hoài lang",
hể nghe thấy tiếng trống lại nhớ chồng,
sáu câu, vì thế dầu mùi,
tình thơm hoa bưởi trẻ trung
đến già cũng cứ buồn rười rượi
ngóng trông...

6.

bóng ma những người tù trở về,
dưới mái nhà xưa, thấy ảnh thờ mình
trên bàn sương khói ảo, hồn không biết
thế giới nào, mình từng sống dọc ngang,
lòng thương nhớ của người thân
theo năm tháng mòn dần,
dầu chỉ còn nhỏ như đốm lửa cây nhang,
nhưng không gì dập tắt nổi,
nhang tàn lại thấp!
hồn ma những người lính miền Nam
chết trận ngoài đảo, không trở về,
nhập vào miếu cô hồn xóm Giếng ở Hoàng sa,
cát vàng, nắng cũng vàng
gió thổi, cát va vào cát, chìm trong nắng,
vàng đập vào vàng...

7.

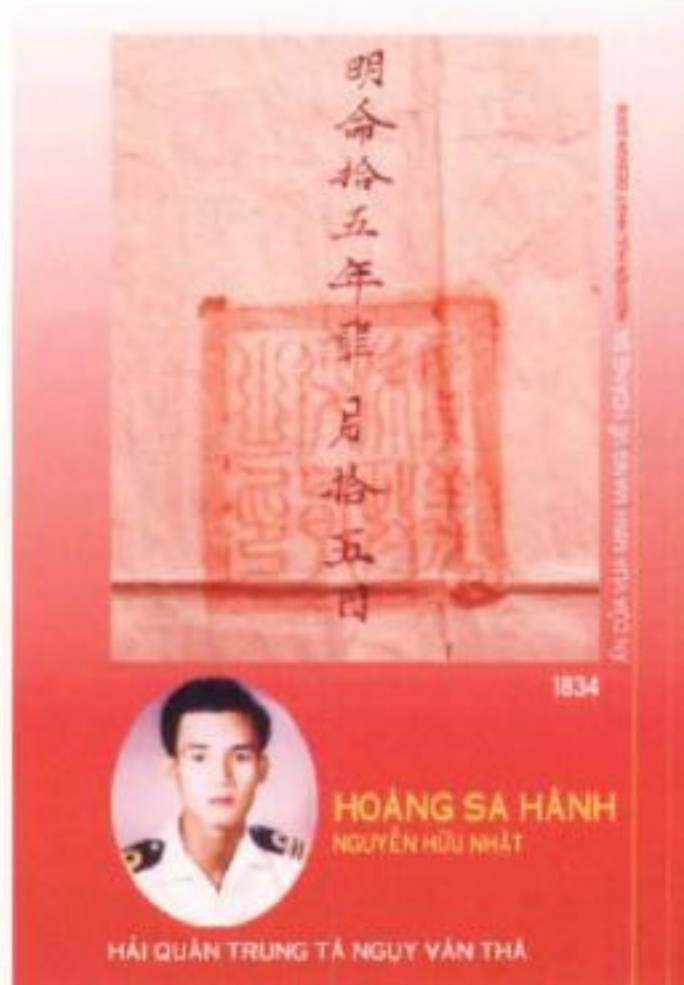
gió vang lời rền rĩ,
giặc cướp nước hôm nay,
lại là những người cùng chí hướng,
đồng chí, với một số "anh chị em" trong nhà,
dòi từ trong xương dòi ra,
cửa toang cánh cửa, hỏi lấy gì ngăn gió chướng*
đạn phá tung bao cát, xuyên nát bờ máu vãi,
cát vàng và máu đỏ cùng nhuộm bóng chiều tà
ngả sang sắc da cam, tai tái màu cà-rốt phơi
sống đập vào ghềnh đá, bật ra, dội vào,
giao khắp mười phương cánh hoa bọt trắng
đường cùng, không lối thoát,
ba người một gốc dừa,
đầu lưng nhau lại, biển với người
cùng đánh giặc, thứ giặc biển-người
mất tất cả nụ cười lẫn tiếng khóc...

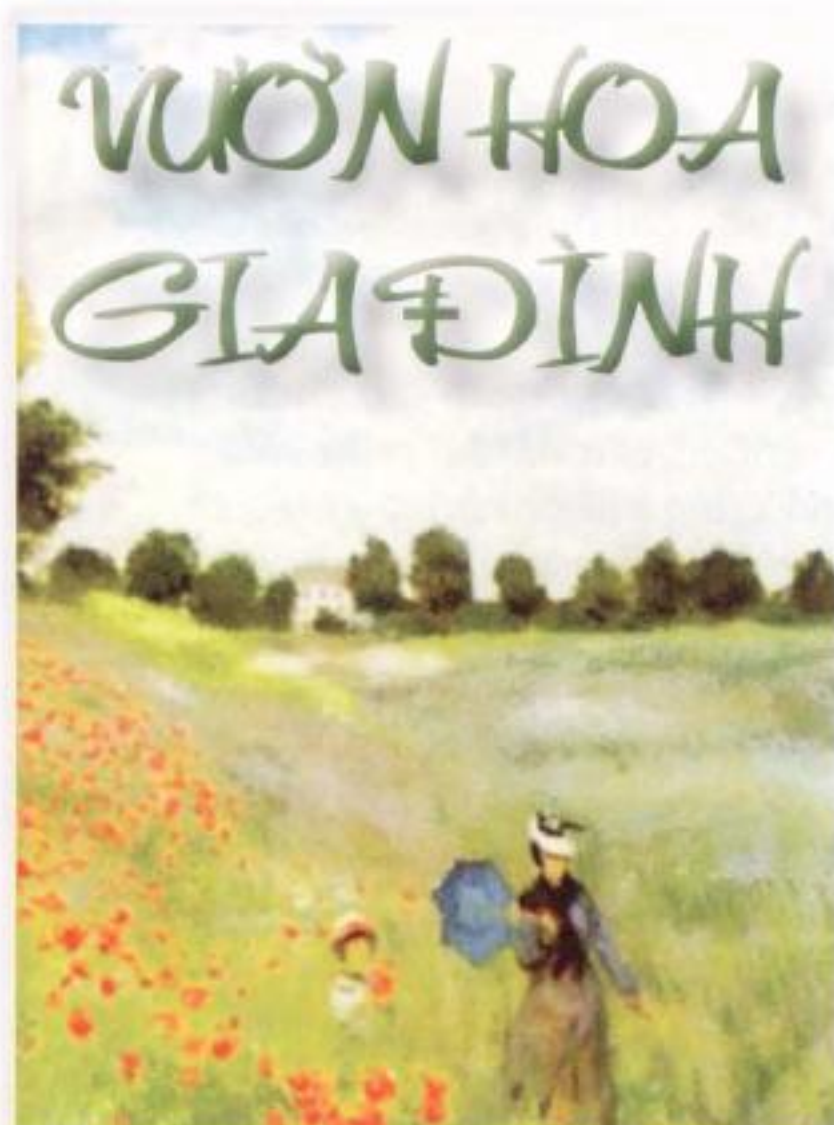
8.

tiếng súng nửa đêm về sáng,
thay cho tiếng trống,
vợ ngóng chồng đi lính thú thời này,
mòn con mắt đôi mong ngày hòa bình,
buồn biết ngóng phương nao?
vẫn phải sống, nuôi con đến ngày khôn lớn,
làm người tử tế, lòng không đành hóa đá
chiếc bóng đời, âm thầm, lặng lẽ,
góp phần chung, cùng giữ nước
nâng mình lên cao...

9.

đêm mưa rơi trên đảo Hoàng sa
trong vườn Đầu lâu, quân phương Bắc gọi là bãi Sọ ngựa,
những người lính trận miền Nam,
các tấm bia thịt sống, đỡ đạn pháo thuyền Tàu đỏ,
vì nước quên mình, chết đứng không hề nhắm mắt!
sáng hôm sau, vào một năm nào đó,
đẩy vơi nước mắt, hốc sọ sâu thẳm ngó nhìn trời
chim hải âu vẫn thành thơ đời thú vật

Xin mến chào tất cả các anh chị và các bạn đã đến với Vườn Hoa Gia Đình. Trong mục này, chúng tôi sẽ cố gắng thu thập thật nhiều bài vở để làm đẹp thêm cho Gia Đình chúng ta. Nếu anh chị và các bạn nào có những bài viết hay về hạnh phúc gia đình, đời sống lứa đôi, hoặc dạy con ở thời đại mới này, hoặc những ý kiến đóng góp cho VHGD, xin vui lòng gửi về email: vuonhoagiadinh@gmail.com.

Cám ơn quý vị rất nhiều.

**NGƯỜI GIỮ VƯỜN
THỊ HẠNH**

BẠN RỘN?

Các bà mẹ, nhất là các bà mẹ ở những quốc gia tây phương này thường xuyên bận rộn. Một bà mẹ trẻ tâm sự:

Từ khi có con, ngày như ngắn lại. Và ai cũng thán uớc: Phải chi có thêm ít thời gian nữa nhỉ cho cái thời khóa biểu bận rộn của mình -thời gian dành cho con, thời gian ngồi tán gẫu bên tách cà phê với bạn bè, thời gian đi shopping, và thời gian cho chính chúng ta để có thể relax trong bồn tắm thêm vài phút trước khi đến giờ đi con ngủ.

Thật ra, chẳng có phép mầu nào giúp chúng ta có được thêm vài giờ trong một ngày, nhưng những bí quyết nhỏ sau đây có thể giúp bạn tận dụng được những khoảng trống bị phung phí trong hai mươi tư giờ thường nhật.

1. Sắp xếp các vật dụng hàng ngày. Để tránh phải chạy quanh tìm chìa khoá xe, điện thoại, cặp kiếng, những chiếc vớ, hay những chiếc remote, hãy để mỗi thứ ở một nơi cố định. Bạn mất hơn 10 phút cho việc tìm chìa khoá? Nếu vậy, hãy làm một cái móc treo chìa khoá ở gần cửa, và sử dụng nó. Bạn luôn quên mua vài thứ khi đi siêu thị? Hãy dán một danh sách nơi tủ lạnh, mỗi khi nhà hết thứ gì đó, ghi ngay nó vào danh sách.

2. Viết những ghi chú cần thiết. Đó là một thói quen tốt. Luôn giữ bên mình

một cuốn sổ tay nhỏ hay notepad (tập giấy dùng để ghi chép). Khi nghĩ ra việc gì cần làm, hãy ghi lại ngay. Nó sẽ giúp bạn tiết kiệm vô số thời gian để lục lại trí óc xem mình đang định làm việc gì. Mỗi tối trước khi đi ngủ, để ra khoảng nửa giờ đọc lại các ghi chép, thư từ và tạp chí hay flyers mà bạn muốn đọc.

3. Có một cuốn lịch hẹn. Đã bao nhiêu lần bạn ghi chú vào một mảnh giấy gói kẹo và sau đó làm mất nó? Giữ một cuốn sổ ghi chép hay tập notepad ngay bên điện thoại. Để ghi chú các cuộc hẹn, địa chỉ, số điện thoại, những lời nhắn gửi. Gom thông tin vào một chỗ, bạn sẽ không mất thời gian lục lọi khi cần.

4. Có kế hoạch cho những việc cần làm. Chẳng hạn, chiều thứ sáu mỗi tuần để dành cho việc mua sắm thực phẩm và đồ gia dụng. Thứ bảy dọn dẹp nhà cửa... Sau khi hoàn thành một việc, bạn hãy quên việc đó đi trong suốt thời gian còn lại của tuần. Bí quyết là phải làm từng việc một. Để tồn trữ quá nhiều việc chưa hoàn tất sẽ khiến bạn rơi vào lo lắng và bối rối. Chẳng mấy chốc bạn sẽ trở nên quá tải.

5. Mua với số lượng nhiều những đồ dùng cần thiết vào những dịp on sale. Nếu có thể, hãy mua gấp đôi hoặc gấp ba số bột giặt, kem đánh răng, nước rửa chén, giấy vệ sinh, napkins... để tiết kiệm một lần đi mua sắm. Như vậy, bạn sẽ được giá rẻ và tiết kiệm thì giờ

6. Hộp lưu trữ giấy tờ. Mua một chiếc hộp và bìa hồ sơ để lưu trữ các loại chứng

từ khai sinh, hoá đơn, chứng từ ngân hàng, giấy tờ bảo hiểm, phiếu bảo hành, thư từ và bất cứ giấy tờ quan trọng cần thiết khác. Xếp chúng theo loại, bỏ vào hộp và cất nơi chắc chắn.

7. Cân đối thời gian. Cho dù nằm thư giãn để xem những chương trình truyền hình là rất dễ chịu thì cũng đừng mê mải quá. Nếu bạn xem phim Đại Hàn khoảng 3-4 giờ/ngày thì nên xem xét lại, một nửa thời gian đó nên để dành cho việc khác có lẽ tốt hơn.

8. Giao việc cho con. Dạy con cách xếp rau vào đĩa, bỏ đồ vào máy giặt, dọn chén bát, quét nhà, xếp đồ, lau sàn... Tuỳ theo độ tuổi mà hướng dẫn chúng cách làm và giao việc. Vừa giúp con tự lập, vừa thêm thời gian cho chính mình.

TRUYỆN RẤT NGẮN SUY LUẬN TRẺ CON

Ở xứ tôi, hằng năm người lớn hay họp nhau để tổ chức Tết Trung Thu cho các em thiếu nhi. Sống trên xứ Người, Tết Trung Thu cũng đơn tẻ hơn vì ngày tổ chức thường vào một ngày cuối tuần nào đó thích hợp, nên đôi lúc mừng Trung Thu mà không có ông trăng sáng to tròn trên bầu trời cao. Cũng có khi đêm Trung Thu rơi vào cuối tuần nên được tổ chức đúng ngày, nhưng trời lại mưa, hay nhiều mây quá nên không ai thấy ông trăng đâu cả. Năm nay, chúng tôi tổ chức Trung Thu sớm hơn một tuần, và nhiệm vụ của tôi, trước tiên, là kể truyện cho các em thiếu nhi nghe. Tôi bắt đầu bằng câu truyện Chú Cuội Cây Đa. Tôi đã sưu tầm và in ra những bức tranh vẽ minh họa cho câu truyện cổ tích dân gian này, để các em có thể vừa nghe vừa ngắm nhìn những bức tranh đó. Sau khi kể xong, tôi để những bức tranh ấy trên bàn, và tiếp tục loay hoay với những sinh hoạt khác như trang trí lồng đèn trung thu.

Không cố tình để ý, nhưng tôi vẫn thấy thằng bé đứng mãi bên cạnh chiếc bàn, nơi tôi để những bức tranh Chú Cuội. Nó xem đi xem lại những bức tranh ấy và nói với tôi bằng tiếng Nauy rằng:

- Tội nghiệp chú Cuội quá mẹ nhỉ, ở

trên cung trăng thì đâu có cái gì mà ăn.

Tôi ừ hử cho qua chuyện rồi vội đi lấy một ly nước uống cho đỡ khát, và vài miếng bánh nhâm nhi.

Cuối ngày, khi rước đèn Trung Thu xong thì tất cả mọi người đều dọn dẹp ra về. Trời mưa như nước đổ. Tưởng câu chuyện tôi kể đã trôi vào lãng quên sau tất cả những trò chơi và quà thưởng, nhưng trên đường về, thằng bé lại hỏi tôi:

- Mẹ ơi, tại sao chú Cuội lại bám theo cây đa làm chi để mà phải bị bay lên trời vậy mẹ?

Tôi giải thích:

- Chú Cuội đâu có muốn bay lên trời đâu con. Chú ấy chỉ muốn giữ cây đa lại cho cây đa khỏi bay lên trời mà thôi.

- Nhưng tại sao chú ấy lại phải giữ cây đa lại vậy mẹ?

- Thì tại vì cây đó tốt lắm, có thể chữa lành người bệnh và có thể làm cho chú Cuội trở nên giàu có hơn.

- Nhưng sao cây đa lại bay lên vậy mẹ?

Biết rằng trả lời thắc mắc của trẻ con thì sẽ không bao giờ vừa, nhưng tôi vẫn kiên nhẫn:

- Tại vì vợ chú Cuội đem nước dơ bẩn đổ vào gốc cây đa, mà cây đa thì không thích "uống" nước dơ bẩn.

- Vậy là cây đa giận nên bay đi hở mẹ?

- Ừ.

- Nhưng tại sao vợ chú Cuội lại tưới cây bằng nước dơ vậy mẹ?

- Chắc có lẽ vì chú ấy đã làm vợ buồn nên vợ chú ấy giận đó con.

Tôi thấy thằng bé im lặng, không hỏi gì thêm nữa. Bánh xe vẫn lăn đều. Tiếng mưa vỗ vào mặt kính nghe lớp lớp. Một lúc sau, dường như đã suy nghĩ cạn kiệt, thằng bé nhìn tôi nói với cái giọng lơ lớ tiếng Việt:

- Mẹ ơi, mai mốt con lớn, con sẽ không làm cho vợ buồn.

Thi Hạnh

Từ khi chưa lên net, tôi đã không mấy hoan nghênh những chuyện tình trên... đất ảo, vì qua kinh nghiệm của... người khác, chuyện tình ảo thường hay kết thúc bằng nỗi đau thật và thường gây ra cho người trong cuộc những cảnh dở khóc dở cười. Đâu có ngờ đến một ngày kia, chính tôi cũng phiêu lưu vào trong thế giới của ảo giác đó, thế giới mà khi chưa bước vào, tôi mạnh dạn lắc đầu từ chối, nhưng khi đã bước vào rồi, tôi như mất hết phương hướng, cứ tiếp tục dần thân như lạc trong... mê hồn trận.

Giữa lúc hăng xướng cất người rần rần, hăng tôi vẫn làm ăn khấm khá cho nên không khí làm việc đối với tôi thật thoải mái. Tôi cũng đã quen với công việc cho nên sửa chữa hay viết thêm một vài modules của lập trình software đối với tôi không còn là một vấn đề. Ngoài thì giờ viết software, ngoài thì giờ ở trong phòng lab để chạy thử software, tôi còn có khối thì giờ để lang thang đây đó. Tôi có được cái link vào một website tiếng Việt từ một người bạn, thế là từ đó tôi bắt đầu những bước tập tành lên... net - mới lạ, bổ ngữ và thú vị. Thật ra, mục đích lên net của tôi là làm thơ hay viết truyện ngắn. Không ao ước được làm nhà văn, nhà thơ nhưng tôi có thể dùng văn thơ để giải trí, để có thêm bè bạn. Nghịch ngợm, tôi chọn cho mình cái nick Xoài Sống, cái nick mà ngay cả chính tôi khi nhớ tới cũng còn thiếu điều... chảy nước miếng nữa, nói chi ai.

Những mẩu chuyện nho nhỏ mà tôi viết đã làm nên cố sự, đã làm nên nhịp cầu cho tôi bắt đầu những bước phiêu lưu, mạo hiểm trên một đoạn đường đời. Buổi sáng như thường lệ, login vào, tôi bất ngờ nhận được nhắn tin riêng của một cái nick lạ hoắc, Mộc Vi, với hàng chữ ngắn

"Cô bé viết khá hay đấy, hãy tiếp tục, tôi sẽ luôn luôn làm một độc giả trung thành của cô bé.

Chào và chúc vui, nhé!
Mộc Vi".

Trước hết, cái nick Mộc Vi khiến tôi phì cười, khi đang hộp ngum cà phê, thiếu điều muốn sặc. Cái nick làm tôi liên tưởng đến những tay nắm mèo khô quéo, cong queo, đen... thúi lúi mà người ta thường dùng để nấu chè hay trộn trong nhân khổ qua. Tôi đã chơi... sang, lấy nick Xoài Sống, tưởng chỉ có mỗi một mình mình là nghịch, ai dè có kẻ còn... dám nghịch hơn cả tôi. Không chừng "cha nội" này còn tự nhận là có bà con hay là hậu duệ của Mộc Quế Anh đây... Nhưng xem ra, "cha nội" cũng biết cách nói chuyện đấy chứ, khen tôi viết khá hay này, đòi làm độc giả trung thành của tôi này (người viết thì dĩ nhiên cần người đọc, chứ chỉ có mỗi mình mình đọc thì còn thấy... thú vị gì nữa). Và còn nữa, chao ôi, "cha nội" gọi tôi là "cô bé" nghe mới... dễ thương và êm tai làm sao. Đã gần ba mươi tuổi đầu và đã có gia đình, vậy mà vẫn có người kêu mình bằng... "cô

bé" khiến tôi cảm thấy thích thú nhớ lại cái thuở mười lăm, mười sáu, cái thuở hay cột tóc đuôi gà và bắt đầu mơ mộng vấn vợ, cái thuở băng khuâng vì bài thơ "Đừng Gọi Anh Bằng Chú" của một tác giả nào đó mà tôi chưa từng biết hay chưa từng nhớ... tên. Bánh ít đi, bánh quy lại, tôi đáp lễ người... có nhĩa ý (khen tôi) cũng bằng một dòng ngắn ngủi

"Cám ơn Năm Mèo nhiều nhưng đừng khen tôi kéo không tôi sẽ... kiêu căng đấy! Xoài Sống"

Tôi vừa gõ chữ "Năm Mèo", vừa khúc khích cười một mình. Tưởng như vậy rồi thôi, net... ai nấy đi. Buổi trưa, trong giờ ăn tôi lại nhận được một nhắn tin khác

"Kiêu căng cũng không sao. Những người có tài thường hay có... tật, nhưng sao cô bé tự nhiên gọi... người ta là Năm Mèo? Bộ cô bé thích ăn... năm mèo lắm hử?"

Thấy trò chuyện một cách vô thưởng vô phạt nhưng khá vui vẻ nên tôi cũng... chịu khó trả lời (lời nói không mất tiền mua, tôi có gì mà... ngại!)

"Mộc Nhĩ không phải là... năm mèo chứ là cái nữa, thưa Ông?"

Chỉ một lúc sau, tôi nhận được một nhắn tin khác, dài hơn

"Tên tôi là Mộc Vi, là hậu duệ đời thứ... tám của một... võ sĩ đạo bên... xứ sở mặt trời mọc đấy cô bé ạ. Mộc Vi chứ có phải mộc nhĩ đâu mà cô bé lại dịch ra là... năm mèo? Còn nữa, tôi tuy già nhưng chưa để... râu, đừng gọi tôi là ông chỉ trừ khi cô bé muốn làm... cháu. À, cũng còn nữa, đừng chỉ cười nick của tôi, bộ hết nick rồi sao cô bé lại lấy nick Xoài Sống, khiến tôi ăn bao nhiêu cơm vẫn thấy còn... xót ruột như thường?"

Lần này, tôi đọc cái nhắn tin thấy vừa mắc cười lại cũng vừa... tưng tức, nghĩ "Thôi đi cha nội, cầm cây... đuổi ruồi không biết ruồi có chịu bay đi không, nói chi là hậu duệ tám đời của võ sĩ đạo bên xứ sở mặt trời mọc. Nổ quá coi chừng văng... miếng tùm lum. Lại còn dám cả gan dòm ngó, thắc mắc cái nick của tôi nữa. Đúng là cái đồ... cái đồ... năm mèo. Đã như vậy, tôi làm thinh không trả lời luôn cho biết".

Thế là chiến tranh lạnh giữa Xoài và... năm xảy ra. Nó còn lạnh hơn cả chiến

tranh giữa Liên Xô và Mỹ hồi thập niên 80 nữa. Thật ra cả hai là người dưng khác họ, trò chuyện hay không trò chuyện tôi cũng chẳng thấy nao núng gì. Nghĩ thế, nhưng chốc chốc tôi lại vào mailbox coi thử... có ai gởi cái gì cho mình không. Mãi đến chiều trước khi tắt máy đi về, tôi nhận thêm một nhắn tin nữa, dĩ nhiên cũng là của... Năm Mèo

"Đùa chút thôi, giận à? Nếu quả thật cô bé giận, cho tôi xin lỗi! Rảnh, vào yahoo trò chuyện thêm với tôi. Tôi không đến đổi "khó ưa" như cô bé nghĩ đâu.

Tôi cũng vừa created cái nick Năm Mèo trong yahoo messenger đấy.

Chúc cô bé tối nay ngủ ngon và mộng đẹp!

Năm Mèo"

Những dòng chữ của kẻ xa lạ chưa biết mặt nhưng có vẻ... năn nỉ và... xuống nước làm tôi bối hồi, nghe sóng mắt cay cay. Chồng tôi tuy rất yêu thương tôi nhưng không thường nói với tôi những tiếng "xin lỗi" nhẹ nhàng và... chân thành đến thế cho dù đó là lỗi của anh hay của... tôi cũng vậy. Mỗi khi vợ chồng giận nhau, anh chỉ lặng lẽ làm lành bằng... hành động, mua cho tôi cái này, mua cho tôi cái kia và chịu chuộng tôi hơn nhưng chẳng bao giờ anh nhận là mình có lỗi, bởi, anh là con một trong gia đình được mọi người cưng chiều, chưa ai nói với anh là anh "sai" cả, mà "không sai" thì làm gì có lỗi để "xin". Tôi ghét cái ý nghĩ đó trong đầu anh nhưng nó vốn đã... ăn sâu vào cội rễ rồi, trong một sớm một chiều tôi khó lòng thay đổi được. Ai biểu tôi hỏi đó lâu tấu, lấy... con một làm chi?

Năm Mèo, một người xa lạ nhưng lại sẵn sàng xin lỗi tôi chỉ vì sợ tôi buồn, tôi giận!

Năm Mèo, ông là ai? Nhưng cho dù ông là ai thì mình cũng là... người dưng. Không muốn "người ta" nghĩ rằng mình giận đến... sáng đêm, tôi trả lời

"Tôi dĩ nhiên là... không giận, ai lại đi giận người dưng, phải không? Okie, nếu rảnh ngày mai tôi sẽ vào yahoo tìm cái nick Năm Mèo. Tạm biệt.

Xoài Sống"

Chiều hôm ấy, một buổi chiều đầu Xuân. Những tia nắng rải xuống nhẹ nhàng và gió mát băng khuâng... Gió băng khuâng hay là tôi băng khuâng nào ai có rõ...

oOo

Hai hôm sau, có lẽ đợi mãi mà không thấy tôi... réo ngoài yahoo, Năm Mèo gởi thêm một nhắn tin nữa, cách viết cũng ngộ nghĩnh và cũng lạ lùng hơn của người ta

"Nếu hôm nào ra đường, cô bé gặp người có cái tướng giống như hươu cao cổ, thì kẻ đó chính là tôi"

Tôi cười khì, login yahoo và bắt đầu... chat:

- Hello Năm Mèo...

Liền sau đó, tôi nhận được câu trả lời:

- Chào cô bé! Không nỡ để tôi đợi nữa ư?

- Ông chưa biết tôi là ai mà vẫn tình bơ gọi... cô bé cho... tiện chắc! Với ai, ông cũng "cô bé" hết, ai tự thấy mình... còn bé thì cứ nghĩ rằng ông dành cái danh xưng đó cho họ, nhờ vậy, ông đỡ gặp rắc rối, phải không?

- Ha ha... cô bé đa nghi như Tào Tháo. Tôi mới created cái nick Năm Mèo và cái nick này chỉ có một mình cô bé biết thì thử hỏi còn ai khác hơn cái người thích làm... cháu chứ?

- Ê, ông nói gì vậy? Ai là... cháu của ông?

- Chứ sao cô cứ một "ông", hai "ông" với tôi?

- Thì tại ông là... đàn ông, tôi mới gọi ông là "ông". Chưa biết ông nhỏ hơn tôi mấy tuổi, tôi đường đột kêu ông bằng em, xưng chị thấy cũng... kỳ lắm...

- Đường như mỗi câu của cô bé đều có gấn cái... móc câu thì phải. Thích... chọc ghẹo tôi lắm hử? Chọc tôi, tôi chọc lại thì đừng có khóc à!

- Hử, còn lâu...

Bắt đầu từ những mẩu chuyện không đâu vào đâu như thế mà tôi và Năm Mèo... quen nhau. Yahoo messenger trở nên không gian chuyên chở mối liên lạc giữa chúng tôi. Dù không nói ra nhưng tôi thầm phục Năm Mèo ở cái kiến thức tiếng Việt khá dồi dào. Từ đó, anh là người sửa chính tả cho những câu chuyện tôi viết. Anh ghẹo:

- Nói thiệt với tôi đi. Hỏi nhỏ, cô bé có học hành đang hoàng không hay cứ trốn học đi coi xi nê với... bồ?

- Ý ông muốn gì? Định chê tôi? À há, bây giờ mới biết, lúc đầu thì ông ráng nịnh "Cô bé viết khá đấy" chỉ để được... quen với tôi, bây giờ chắc ông nghĩ đã quen được tôi rồi thì tha hồ mà chê...

- Tôi khen cô bé viết khá, tôi có chối bao giờ đâu, nhưng nếu có học hành đang hoàng, không cúp cua, tại sao lại viết sai chính tả một rừng vậy?

Tôi bật cười:

- Cái này thì ông phải hỏi... mấy con nhỏ bạn tôi...

- Tại sao phải hỏi bạn cô bé?

- Thì tại hỏi đó giờ chính tả, cô giáo bảo đứa này đối tập với đứa kia để chấm điểm cho nhau, tôi viết thế nào tụi nó cũng cho là đúng hết và ngược lại tôi cũng cho tụi nó đúng trăm phần trăm để cả bọn đều được điểm mười, hiểu chưa? Nhờ vậy mà...

- Nhờ vậy mà cô bé không bao giờ viết đúng chính tả phải không?

- Ông nói quá thì thôi, có những chữ thiên hạ sai mà tôi đúng thì cũng phải có những chữ thiên hạ đúng mà tôi sai chứ... Không lẽ thiên hạ có ba bề chữ, tôi lại lấy hết cả ba bề? Hơn nữa, đây là... Mỹ quốc, ông làm thế nào mà bắt người ta phải viết đúng một trăm phần trăm tiếng Việt chứ?

- Cô bé này, nếu xem tôi là bạn, cho tôi góp ý nghiêm chỉnh một chút được không?

- Được, ông nói đi, cùng lắm lại là những... lời chê nữa chứ gì?

- Không phải chê nhưng tôi hỏi thật, khi nào cô bé đọc truyện hay đọc sách báo mà thấy người ta viết sai chính tả, cô bé có thấy khó chịu không?

Tôi nói thật:

- O... thì cũng có chút chút, rồi sao?

- Thì những người khác đọc thơ hay văn của cô bé cũng vậy, cho dù là cô bé viết hay và có nhiều ý mà không giữ đúng chính tả sẽ làm mất giá trị bài viết của mình và gây cho người đọc cái cảm giác khó chịu...

- Tôi viết giải trí thôi, lại viết theo kiểu mĩ ăn liền, nghĩ tới đâu viết tới đó, không... cần bản thảo, chứ có phải nhà văn nhà thơ gì mà phải lo... Nhưng bây giờ đã có ông nhận sửa chính tả cho tôi rồi, sao tôi còn thắc mắc làm chi?

- Cô bé... hư ghê, nói hoài không nghe, cứ cãi bướng. Sửa chính tả hay làm bất cứ việc gì cho cô bé tôi đều không từ chối miễn là cô bé vui, nhưng cô bé cũng phải biết tự học hỏi và sửa chữa cho mình nữa, mai này không có tôi thì sao?

- Hừ, ông đi đâu mà không có? Hay ông

mắc bận với... "cô bé" khác?

Nói xong câu đó tôi tự nhiên thấy giận dữ nhưng sau đó chợt vui khi đọc thấy câu trả lời:

- Còn cô bé nào nữa đâu, một mình cô bé thôi tôi đã bị đi đến ngất ngư rồi...

Ngoài chuyện chính tả, chính... hữu, tôi còn học hỏi được ở Năm Mèo nhiều thứ khác. Anh sống nhiều nên kiến thức cũng nhiều. Lắm khi tôi đem chuyện gia đình của mình kể cho Năm Mèo nghe để được anh góp ý. Người ta bảo "Ở lâu sinh tình", tôi với Năm Mèo... chat nhiều thì sinh... mến, có đôi lúc tôi quên mất đi rằng... tôi là một người đàn bà đã có gia đình và từ bao giờ đã chẳng còn là... cô bé nữa. Vậy mà, tôi cứ thân nhiên chấp nhận cái tiếng gọi "cô bé" của Năm Mèo...

Năm Mèo ly dị vợ và sống đời sống của một người đàn ông độc thân nên khá tự do và... hoang đường (theo cách... mai mĩ, chàm chọc của tôi, còn anh thì tự cho rằng mình là người có "số đào hoa"). Chẳng hề gì, tôi có... là bồ của Năm Mèo đâu mà ghen hay tức. Từ lâu chúng tôi đã ngầm hiểu rằng sự quen biết của chúng tôi chỉ gói ghém trên... net, còn ngoài đời thì không ai đá động tới chuyện... đời tư của ai. Tôi thích Năm Mèo ở cách trò chuyện tự nhiên, thoải mái và biết pha trò, biết chọc tôi cười những lúc tôi không vui.

Một lần, tôi cùng ông xã đi vacation cả hơn hai tuần lễ mà không báo cho Năm Mèo biết. Xa cách (có nghĩa là không chat) tạo cho tôi cái cảm giác ray rứt, gần như là nhớ nhung. Lúc tôi trở về, Năm Mèo trách:

- Cô bé đi đâu mà mất tích vậy? Có biết tôi lo đến thế nào không? Có đi đâu, thì cũng làm ơn báo cho tôi biết một tiếng chứ?

Tôi làm bộ tỉnh:

- Ông làm gì mà dữ vậy? Tôi có phải là gì của ông đâu mà báo với cáo. Thấy vắng là biết tôi... không có ở nhà rồi.

Năm Mèo có vẻ giận:

- Nói vậy thì thôi còn gì để nói nữa. Cũng tại tôi hay... nhiều chuyện. Xin lỗi, từ nay chuyện của ai, tôi không lo tới nữa.

Tôi cũng đâu có vừa nên cãi:

- Không lo thì không lo, có gì phải hăm dọa. Cứ làm như là... cái gì của người ta không bằng...

Sau câu đó của tôi, màn... chat đứng im bất động, không có câu trả lời nào nữa. Đợi một lúc tôi giận dữ logout rồi tiếp tục làm việc trong khi đầu óc để tẹt tẹt... chắc là ở bên kia đâu... chat.

Những ngày sau tôi... có ý chờ nhưng Năm Mèo không xuất hiện. Mỗi ngày trôi qua tôi thấy nặng nề nhưng lại trống không, rỗng toát. Dường như tôi đã quen với cái tên Năm Mèo, với người đàn ông chưa lần biết mặt và lớn hơn tôi rất nhiều tuổi. Lúc bấy giờ tôi mới hiểu được cảm giác của Năm Mèo như thế nào trong những ngày tôi xa vắng. Tôi làm sao vậy, tôi có còn là tôi nữa hay không?

oOo

Sau lần đó và cứ thế, bằng một chút giận dữ, một chút trách móc (ai bảo đàn ông con trai không biết giận hờn là... sai bét) Năm Mèo "từng bước, từng bước thăm" đi sâu vào đời sống tâm tư, tình cảm của tôi lúc nào tôi cũng không hay. Cái lần anh muốn thay đổi cách xưng hô cũng không ngoại lệ:

- Tôi đã hạ quyết tâm rồi.

Tôi tò mò:

- Hở? Hạ quyết tâm gì? Không lẽ ông định đi qua Thái Lan để trở về làm một người... đàn bà đẹp?

- Cô bé chỉ giỏi tài nói bậy. Tôi hạ quyết tâm là từ nay... không xưng tôi với cô bé nữa.

- Không lẽ ông thiệt muốn xưng... em với tôi?

Năm Mèo đáp tỉnh bơ, gọn lỏn:

- Xưng anh!

- Anh? Anh gì?

- Anh là anh chứ còn anh gì, cô bé có nhiệm vụ phải kêu anh bằng "anh" xưng "em" nghe chưa?

- Hở? Ông tưởng ông là ai? Bất quá... bất quá ông chỉ là một cây... năm mèo thôi, xưng hô thế nào lại chả được?

- Nhiều khi anh tức lắm. Tại sao em có thể xưng em và kêu anh với người khác mà không thể với anh? Không lẽ đối với em, anh chẳng là gì cả?

- Nhưng tôi đã quen miệng xưng hô như vậy rồi, làm sao sửa được?

- Sao không được, em hãy thử đi...

Tôi ngăn ngữ:

- Thử hở? Ừ... thì... thì... "anh" đó, chịu chưa?

- Em...

Tiếng gọi "Em" thân thương của Năm Mèo đã khuấy động trong tim tôi những... lần sóng nhỏ khiến tâm tình tôi... lảo đảo, có một chút gì đó như... say.

Tôi vẫn tự... bào chữa "Chỉ là net thôi. Khi tắt máy là... hết, chẳng có điều gì phải... luyến lưu. Tôi đâu đã làm gì để gọi là có lỗi với chồng". Sự thật không phải thế, những hôm giận dỗi Năm Mèo vô hình chung gia đình bé nhỏ của tôi... lạnh đũ. Tôi đem giận hờn đó trút lên mình... ông xã tôi. Tội nghiệp chàng, chàng cứ vô tư mà cứng chiu cô vợ trẻ, còn tôi cứ vô tâm mà suy nghĩ đến... người khác.

Tôi tin lắm và cảm động lắm khi nghe Năm Mèo bảo "Cô bé có biết không, em đã mang lại cho anh cái cảm giác của một... tình yêu đầu đời. Cho nên anh biết anh thương em nhiều lắm. Vẫn biết em là một người có gia đình và anh không có quyền đòi hỏi gì hơn ngoài những giờ phút chuyện trò, nhưng có đôi khi anh... ghen với ông xã em đấy. Anh cứ nghĩ tại sao "người đó" hên quá, được ở bên cạnh em một cách đàng hoàng chính thức cả ngày lẫn đêm, còn anh thì không. Sự thật, nếu đem so ra, chưa biết giữa anh và ông ấy ai thương em nhiều hơn!"

Những lời than thở như vậy gặp nước... đá cũng chảy ra nữa huống hồ chỉ là trái tim đã có sẵn máu nóng của tôi... Tôi thấy ngậm ngùi quá, cảm thương quá và thì thầm dỗ dành Năm Mèo:

- Anh đừng có buồn, ai biểu anh đến muộn làm chi?

Rồi mỗi lần nghe... Mạnh Đình ngân nga "ván kia bây giờ đóng thuyền rồi, có còn gì đâu nữa thôi đành hẹn trong mơ..." tôi bồi hồi muốn khóc. Tôi đã đem thế giới ảo làm thật, trong khi những gì thật, đang có sẵn trong tay, đã bị tôi... cố tình hồ hững, muốn... đánh rơi.

oOo

Ông xã tôi đi công tác xa. Ngoài thì giờ thỏa thuê chit chat, phone phieć với Năm Mèo, tôi nghe cô đơn, trống vắng lạ. Gọi cho nhỏ bạn, than buồn, nó cho tôi cái địa chỉ website mới tên bonphuongtroi, bảo:

- Bà vô đó đọc thơ, nghe nhạc hay coi người ta trò chuyện cũng vui lắm. Dữ hôn, ông xã đi mới có mấy ngày mà làm gì dữ vậy? Thấy hai vợ chồng bà ái ân đậm đà tui cũng mắc ham... Chồng tui đó hả, lạnh lùng như nước đá, được cái nếu đem làm

đá... chanh giữa trưa trời nắng thì cũng không đến nỗi nào.

Tôi cảm thấy hơi... xấu hổ, không trả lời. Nhỏ bạn làm sao biết trong trái tim tôi bây giờ không hẳn chỉ có hình bóng của chồng, mà còn có một... ảo ảnh khác nữa là ảo ảnh nhưng nó lại cho tôi cảm giác thật, thế mới... chết người. Hình như tôi đã bắt đầu ngán... đá chanh mà thích say sưa, be bét với Remy Martin và Heineken...

Gác máy chào tạm biệt nhỏ bạn, tôi nghe lời nó, lò dò vào bonphuongtroi. Cũng như những websites VN khác, cũng diễn đàn, cũng chit chat nhưng... ơ kìa, tôi vừa nhìn thấy cái nick Mộc Vĩ, cái nick làm trái tim tôi bật lên một tiếng kêu bất ngờ. Anh cũng có mặt ở trong đây mà không bao giờ nói cho tôi biết.

Tôi click vào cái topic có tên anh thấy anh trò chuyện rất tự nhiên, rất thân mật và vui vẻ với một cô... nhóc. Tôi là "cô bé", người ở đây là "cô nhóc", ở những websites khác mà anh năng lui tới chắc còn có "cô... ca" (coca cola) hay "cô... cô nút" (coconut). Tôi nghe máu nóng dồn lên mặt khi đọc thấy bài thơ của anh đối họa nhịp nhàng với "cô nhóc"

*Cho anh xin một góc trái tim em
Để anh đặt tình vẹn nguyên trong đó
Cho anh xin làn môi em bé nhỏ
Nụ hôn dài trời đất có ghen không?
Cho anh xin ánh mắt sáng như lòng
Từng xao xuyến tạo thành dòng nham thạch
Dây nũ lừa ngủ vui trong lòng đất
Bồng vờ òa bằng chất ngọt đam mê
Đợi đêm sang, anh bảo "Ngại đường về"
Đủ có cơ được cận kề đáng ngọc
Đêm oằn mình đỡ nâng khung đính ước
Em oằn mình, ta say khướt trong nhau*

Và còn, còn nhiều nữa, đều là những dòng ước ất và... sexy đến như vậy đó.

Tôi dù có dụi mắt thêm trăm lần, có tự... nhéo mình 1 triệu cái (cho tỉnh) cũng không dám tin rằng đó chính là... Năm Mèo, người tôi đã từng quen, người tôi đã từng nghe... thú tội

*"Những ngọt ngào xin dành hết cho em
Cả thế giới bỗng trở nên vô nghĩa
Không có em, đời còn gì đáng kể
Anh, tên khờ, sống chỉ để yêu em."*

Nếu những dòng thơ anh dành cho tôi là thật, thì những dòng thơ anh dành cho

"cô nhóc" có giả không? Hay, trong anh có quá nhiều... sự thật khác nhau? Một phần trái tim tôi dành cho anh đau xé, nó đau sang luôn cả phần tim tôi... dành cho chồng. Có phải tôi đang đi trên con đường băng hoại và đang dần tan loãng ra chính trong những cái hư vô mà mình tự tạo?

oOo

Sợ trong lúc tức giận rồi có những lời lẽ hay những thái độ không hay, sáng hôm sau tôi vào hăng, không login yahoo, chỉ lặng lẽ nhâm nhi từng ngụm cà phê nóng. Dường như là cà phê đắng hơn mọi khi dù tôi đã cố tình bỏ thêm mấy muỗng đường. Tôi cần một chút ngọt để cân bằng trạng thái cay đắng đang trào dâng trong lòng mình. Tôi cần một chút thì giờ để suy nghĩ, để... đối phó với... Năm Mèo khiến cho... bên địch bị đánh tả tôi không còn manh giáp, trong khi bên ta lực lượng vẫn bảo toàn. Còn kịp cho tôi làm điều đó chẳng, hay tôi đã thua... sát ván ngay từ phút đầu rồi? Làm sao tôi có thể tin và có thể đòi hỏi một người đàn ông có đời sống (thực) tự do như Năm Mèo chỉ... chung tình với duy nhất một người trên net và người ấy là... tôi? Tôi ngây thơ hay Năm Mèo khéo giả vờ? Tôi đáng thương hay Năm Mèo đáng trách? Tôi nên oán hận Năm Mèo hay về lại tự thương lấy bản thân mình?

Mãi suy nghĩ vẫn vơ, tôi chưa tập trung tinh thần vào làm việc được thì nhỏ Tiffany từ đâu ào tới như cơn lốc, giọng nức nở:

- Cindy, mày có nghe gì không?

Tôi hốt hoảng:

- Nghe gì là nghe... cái gì? Tại sao mày khóc? Hồng lệ bị boss giũa? Xưa giờ mày đâu có mau nước mắt vậy đâu. Bình tĩnh, hãy bình tĩnh và nói cho tao nghe coi chuyện gì!

- Tao... tao không làm sao bình tĩnh được cả. Hai cái toà nhà... hai cái toà nhà chọc trời ở New York, the twin towers, the World Trade Center đã bị sập rồi... Người ta bảo đó là... đó là terror attack...

- Mày nói là... là terror attack hả? Nhưng ai... attack mình mới được chứ. Mày có nghe lộn không?

- Tao cũng hy vọng là tao nghe lộn... nhưng đó là sự thật... là sự thật... Mày vô CNN coi news thì biết...

Tôi đọc xong diễn tiến sự việc thì sực nhớ lại một điều. Luồng khí lạnh từ đâu

ào đến, xâm nhập vào tôi rồi chạy dài theo xương sống. Tay chân tôi run lẩy bẩy:

- Thôi chết rồi... chồng tao... chồng tao...

Con Tiffany cũng... hốt hoảng theo tôi:

- Chồng mày thế nào? Chồng mày ở trong World Trade Center hả?

Tôi meo mào:

- Chồng tao hôm nay sẽ từ New York trở về đây. Anh ấy đi công tác ở bên... Máy chiếc máy bay bị cháy... Chồng tao... chồng tao chẳng biết như thế nào rồi?

- Mày có biết chồng mày đi chuyến bay nào không?

- Ờ... tao không có hỏi anh ấy...

- Trời ơi, tao nghe nói phụ nữ Á Đông thương chồng và tử mĩ lắm. Còn mày làm vợ người ta sao kỳ cục vậy? Chồng đi chuyến bay nào vợ cũng không biết... Hãy liên lạc với phi trường hỏi thử coi. Tao nghĩ ở bên ấy bây giờ đang náo loạn dữ lắm. Chưa chắc gì mày gọi được đâu nhưng hãy cố gắng. Tao sẽ cầu nguyện cho chồng mày được bình yên...

Lời trách của con Tiffany làm trái tim tôi vỡ vụn ra từng mảnh. Tôi làm vợ người ta như vậy sao? Trong tôi vang lên hàng ngàn tiếng gọi "Anh ơi... anh ơi... anh hãy bình yên trở về và hãy... hãy tha lỗi cho em...".

Tôi đang lao đảo với niềm hối hận, với cơn đau nhện tim mình thì "reng reng". Hai tiếng "reng reng" dính liền nhau cho

tôi biết đó là một "outside caller". Tôi hối hả bắt phone:

- Hello

- Em hả? Anh đây... anh bị kẹt lại bên phi trường New York. Chắc em đã nghe chuyện khủng bố sáng nay. Bên đó bình yên hử em? Anh lo cho em quá và lòng nóng như lửa đốt...

Tôi lắp bắp, với những giọt nước mắt mừng vui lăn dài trên má:

- Anh... em vẫn bình yên. Em... em... lo cho anh quá đi thôi... Hãy tha lỗi cho em... tha lỗi cho em nghe anh...

- Coi em kìa, sao tự nhiên bảo anh tha lỗi. Anh thương em không hết, ngay cả những khuyết điểm của em không biết từ bao giờ đã trở nên những ưu điểm đối với anh...

- Bao giờ anh về, hử anh?

- Còn chưa biết. Phi trường New York đình chỉ tất cả các chuyến bay và đang điều tra. Anh hứa sẽ về với em trong thời gian sớm nhất.

- Vâng, em sẽ đợi... em sẽ đợi anh về... về một cách bình yên bên em... nghe anh... Mình mãi mãi... mãi mãi là của nhau...

- Dĩ nhiên rồi bà xã. Chỉ tội nghiệp cho những nạn nhân và thân nhân của họ trong vụ khủng bố này... Thôi, có người đợi điện thoại, anh phải bye em đây... Chút nữa anh sẽ gọi cho em...

- Dạ, anh nhớ gọi, em chờ...

Đứng bên bờ vực của cách chia, tôi đã nhận thức được rằng người tôi thực sự

yêu thương và người thực sự yêu thương tôi không ai khác hơn là chồng tôi. Còn Năm Mèo, tôi xin trả anh về với thế giới ảo của anh, của những "cô cô", hay... "bà bà" nào đó. Thật ra tôi phải cảm ơn anh mới đúng, nhờ có anh tôi mới thực sự trở thành một người vợ trưởng thành và biết yêu thương chồng của mình hơn. Tôi cũng sẽ không giải thích với Năm Mèo vì sao tôi tự nhiên biến mất khỏi... cuộc đời (trên net) của anh, bởi vì, người anh quen biết nhiều lắm, đâu chỉ có mình tôi. Một mình tôi ra đi, cuộc vui vẫn còn kéo dài, mãi cho đến lúc Năm Mèo cảm thấy mệt mỏi, rã rời với những điều phù du, không có thực. Và từ nay, có thể trên nét sẽ còn có cái tên Mộc Vi nhưng sẽ chẳng còn ai gọi anh là Năm Mèo nữa. Tôi vào yahoo messenger xóa cái nick Năm Mèo như một dứt khoát, và thì thầm "Năm Mèo, giã biệt anh. Chúc anh vạn sự may mắn trên đường đời...".

oOo

Chồng tôi sau này cứ thắc mắc "Sao bà xã tự nhiên không ăn nắm mèo nữa vậy?". Tôi chỉ len lén mỉm cười, giữ lại cho mình câu trả lời như giữ lại một điều bí mật, bí mật của người vợ lúc chưa thực sự trưởng thành trong tình yêu thương gia đình, bí mật của người đàn bà lúc chưa biết cách... làm vợ người ta. Và, mấy ai trong đời không từng có những bí mật rất... riêng tư?!

Tiểu Thảo

NHÀ VIỆT NAM VIETNAMHUNET

Phỏng vấn về tập Yoga

- Xin ông bà cho biết cảm nghĩ về khoá tập yoga trong thời gian qua.

- Di Thuý: Di cảm thấy tốt cho sức khoẻ và được dịp gặp bạn bè đồng tuổi để hàn huyên tâm sự.

- Di Chúc: Qua những lần tập yoga, tôi thấy khoẻ hơn trước vì có hoạt động, đặc biệt đến NVN gặp bạn bè để tâm sự, chia sẻ những vui buồn trong cuộc sống.

- Chị Lan: Từ ngày học yoga đến nay,

tôi thấy người dẻo dai hơn, bỏ tập một lần là thấy hình như thiếu thốn cái gì đó. Mỗi lần tập xong đều có những món ăn thuần tuý VN, vừa được bồi dưỡng và hỗ trợ quỹ NVN.

- Chú Kha, 72 tuổi: Sau khi học khoá Yoga, tôi cảm thấy tôi như chiếc xe đạp cũ đã được nhỏ dầu mỡ, cổ quay qua quay lại dễ dàng, xương khớp của tứ chi đều trơn tru, không còn kêu lộp cộp như lúc chưa tập. Tâm tư tình cảm tự nhiên thấy trẻ lại như được 40 tuổi.

Huỳnh Phương ghi lại

CHỈ VÌ GIẤC MƠ ”TRẬT TỰ MỚI KHÔNG CÓ MỸ”

Điểm sách:

**DA NORGE SNUDDER I VIETNAM
KHI NA-UY XOAY CHIỀU TẠI VIỆT
NAM**

Tác giả: FRANK BJERKHOLT

Lời tựa: Bác sĩ Nguyễn Ngọc Khang

Nhà xuất bản: Kolofon, 2011

Người đọc: Ngô Thanh Tâm

Xoay chiều triệt để

“Không còn nghi ngờ gì nữa, Bắc Việt đang liên tục gây hấn Nam Việt Nam với mục đích đặt nền thống trị cộng sản ở đó”. Vì thế, để ngăn chặn sự bành trướng của cộng sản, Mỹ cần phải bảo vệ sự tồn tại của Nam Việt Nam như một quốc gia. Báo Arbeiderbladet, cơ quan ngôn luận của Đảng Lao động Na-uy (Ap) ngày 11.3.1965 phát biểu như vậy. Tác giả Frank Bjerkholt đã trích dẫn quan điểm trên và tự hỏi điều gì làm cho không đầy hai năm sau, Đại hội Đảng Lao động Na-uy 1967 lại lên án chính sách Mỹ tại Việt Nam? Rồi họ ngả hẳn về Bắc Việt và thừa nhận Mặt trận Giải phóng Miền Nam là đại diện duy nhất của nhân dân Miền Nam?

Tại sao có sự xoay chiều mau chóng và triệt để như thế trong chính kiến Na-uy, dẫn đầu là Đảng Lao động? Đó là câu hỏi then chốt Bjerkholt đặt ra như chủ đề của cuốn sách *Da Norge snudde i Vietnam*.

Từng nói chuyện với hội chánh viên Việt cộng.

Frank Bjerkholt tốt nghiệp thần học tại Oslo (1955), thạc sĩ về đạo đức xã hội học tại Mỹ, cộng tác với báo Morgenbladet, trong đó có 12 năm làm trưởng biên tập ngoại giao. Cũng trong thời gian này, ông làm phóng viên liên lạc cho tuần báo Le Monde ở Pháp. Có thời gian ông làm việc cho Trường Cao đẳng Quốc phòng. Ông đi Việt Nam nhiều lần, và đã tiếp xúc cả với hội chánh viên Việt cộng. Ông cũng đi thăm và nghiên cứu tình hình Đông

Dương, Trung Hoa. Tác phẩm đầu tiên ông viết về Việt Nam năm 1980 là cuốn *Vietnam – det store bedraget* (Việt Nam – sự phản bội to lớn). Ngoài cuốn *Da Norge snudde i Vietnam*, ông đã xuất bản tám tác phẩm, phần lớn về chính trị xã hội Âu châu, Á châu, một cuốn về Nazaret.

Thấu hiểu Việt Nam

Chiến tranh Việt Nam phức tạp hơn Thế chiến II hay chiến tranh bộ lạc tại Phi Châu, về nhiều mặt: đủ loại hình thái chiến tranh trong lịch sử đều đổ dồn vào nó – ý thức hệ, giải thực, cách mạng, du kích, cổ điển, địa phương, toàn cầu, thông tin tuyên truyền. Giới tuyến của nó ma ảo – lúc ở Củ Chi, khi ở Capitol Hill. Mặt trận của nó ở khắp nơi – khi Bình Long, khi Oslo. Chỉ cần vướng vào một sợi dây thiên kiến là làm sụp đổ toàn bộ nhận định khách quan.

Nhưng F. Bjerkholt có lúc đứng trên cao để tổng hợp (thí dụ khi ông dùng “geopolitikk” chính trị địa dư), có lúc ông chui vào trong để phân tích (thí dụ ông nghe ngóng một hồi chánh viên), có lúc ông dùng trực giác để nhìn ra cái hiển nhiên mà người Tây phương không nhìn thấy (thí dụ ông thấy người Tây phương nhắm mắt trước 3000 người bị sát hại tại Huế nhưng nhắc đi nhắc lại vụ 300 người bị giết tại Mỹ Lai).

Bjerkholt có cách khởi đầu khác một “chuyên gia Việt Nam”, Giáo sư Stein Tønnessen. Trên hai chục năm trước, nghe tin Đại học Oslo có buổi hướng dẫn tìm hiểu về Việt Nam, tôi tới nghe. Vị giáo sư hướng dẫn mở đầu, “Tôi rất thất vọng khi thấy ngày nay người dân Việt Nam, kể cả trẻ con, không còn kính trọng Hồ Chí Minh như xưa nữa. Là người tôn sùng ông Hồ, tôi muốn cung cấp cho các bạn các nguồn tài liệu về Ông và về Việt Nam...” Giáo sư Stein Tønnessen đã dắt người khác đi vào con đường sai lầm căn bản của một nhà nghiên cứu – thiên kiến! Không

VIETNAM I NYTT LYS

Når norskvietnameserne leser norske lærebøker i historie om Vietnamkrigen, blir de forskrekket over å se alle misforståelsene. Det var ikke slik. Det kraftige norske engasjementet mot USAs intervensjon, inklusive regjeringen, markeres ved et totalt skifte i opinionen midt på 60-tallet, drevet av idealisme. Men idealisme kan ta feil. FNL som ble støttet i god tro, var ingen real faktor. En analyse og et oppgjør er nokkelig. En nasjon bør ikke an uoppgjort forgjælelse. Det påvirker dagens holdninger. Når det gikk annerledes i Vietnam enn i Korea, må det forklares. Her får vi da den uventede opplysning at Hanoi-regimet egentlig hadde tapt krigen i 1972 – men president Nixon ble passivisert av Watergate og amerikanerne var gått trett. Så kom «befrielsen» med det tradisjonelle røde terrorstyre og en av historiens største flyktningebølger. Tusener av båttflyktninger i Norge ventet at vi tar dramaet Vietnam alvorlig og går i oss selv. Denne boken kommer dem i møte.

biết cuốn sách mới của ông, *Vietnam 1946 – How the War Began* có theo cùng con đường đó không? Báo chí Hà Nội khoe là giáo sư Tønnessen lưu lại Việt Nam khá lâu để phỏng vấn các yếu nhân cộng sản Việt Nam về Hiệp ước Sơ bộ 6.3.46 ký giữa Hồ Chí Minh và Pháp. Đọc sử Việt Nam, ai cũng biết Hiệp ước 6.3 là một thỏa thuận tái lập chế độ thực dân, đánh đổi lấy việc thực dân Pháp thừa nhận Hồ Chí Minh như người đại diện Việt Nam. Riêng điểm tế nhị này, chính Bjerkholt cũng không nhắc tới.

Sau khi phân tích nguyên nhân đưa tới chiến tranh, Bjerkholt cho biết ai là người gây chiến “Như vậy, chẳng phải Moskva hay Bắc Kinh đã khai mào chiến tranh Việt Nam, mà Hà Nội” (trang 29). Riêng câu này đủ thấy Bjerkholt “thấu hiểu Việt Nam”.

Phong trào phản chiến và thiên tả

Cuộc chiến bắt đầu với rất nhiều bất lợi cho Miền Nam, nhưng Miền Nam chứng tỏ là một nền cộng hòa đầy triển vọng. Bjerkholt cho biết chính Haakon Lie (Tổng Bí thư Ap) đã ghi nhận những dấu hiệu tốt đẹp ấy. Nhưng ông không làm gì được vì phong trào thiên tả mạnh hơn. Bjerkholt kể rất nhiều về các tiên kiến và thiên kiến của phong trào thiên tả tại Na-uy và thế giới: AUF chống việc trao giải Nobel Hòa Bình cho Sakharov; Hội Nhà Văn Na-uy chống việc trao giải Nobel Văn chương cho Solsjenitsyn, trí thức Na-uy về hòa với J.P. Sartre trong việc bênh vực Stalin; Hội đồng Tôn giáo Thế giới (trong đó có Na-uy) lên án Nam Phi, Bắc Ái-nhĩ-

DA NORGE SNUDDE I VIETNAM

Forord av
dr. Khang N. Nguyen

Kolofon

lan, Mỹ và Nam-Mỹ bắt công và bạo lực, nhưng chùa Trung Hoa và Sô-viết ra; Và rất nhiều dẫn chứng khác có thể là rất bất ngờ đối với một số độc giả, trong đó có tôi.

Nhưng chấn động nhất đối với tôi là phát biểu của Rune Gerhardsen (Ap, còn của Quốc phụ Einard Gerhardsen): Đoàn Thanh niên Lao động Na-uy thà cộng tác với Đoàn Thanh niên Đông Đức còn hơn là với Đoàn Thanh niên Tây Đức. Tôi bị chấn động, nhưng lại được an ủi ngay – an ủi rằng Âu châu Tự do Dân chủ mà người ta còn đối xử với nhau như thế, huống hồ Việt Nam xa xôi! Họ không bênh Miền Bắc cộng sản để bỏ Miền Nam tự do sao được.

Đọc Bjerkholt độc giả còn được khẳng định vài nghi vấn lịch sử, như việc Hồ Chí Minh bán đứng cụ Phan Bội Châu, về lý do Mỹ thanh toán Tổng thống Ngô Đình Diệm.

Trong số sách vở về chiến tranh Việt Nam bằng tiếng Việt, tiếng Anh, tiếng Pháp và tiếng Na-uy mà tôi được biết hoặc đọc, chưa có cuốn nào mỏng bằng cuốn này (107 trang), nhưng chưa có một cuốn nào trình bày cặn kẽ, mạch lạc, khách quan và sơ phạm bằng cuốn này.

Chút lẩn cẩn

Đôi khi tác giả coi một sự kiện lịch sử như đương nhiên độc giả phải biết. Đơn cử chữ “Miền Nam” (syd, trang 26) nhiều độc giả có thể sẽ tưởng là Việt Nam từ vĩ tuyến 17 trở xuống (theo Hiệp định Genève 1954),

trong khi thực ra ở trang này ông đang nói về “Miền Nam” theo Hiệp ước Postdam 1945. Theo hiệp ước này, Anh có nhiệm vụ giải giới quân Nhật ở nam vĩ tuyến 16 (Sau Pháp thương lượng thay thế Anh). Khuyết điểm nhỏ nhặt này khó lòng tránh khỏi trong một nỗ lực muốn trình bày một giai đoạn lịch sử vô cùng rắc rối bằng một giọng văn thật giản dị và diễn giải thật mạch lạc như tác giả chủ trương (tôi nghĩ vậy khi đọc sách).

Xoay đi, không xoay lại

Trong tác phẩm “*Det handler om mennesker*” xuất bản năm 2001, ông Thorvald Stoltenberg, nguyên Cao ủy LHQ về Tị nạn viết về người tị nạn Việt Nam “*cho rằng những kẻ ủng hộ Mỹ và chiến đấu trong quân đội Nam Việt Nam, bị chế độ mới trù dập – là không đúng*”. Do đó, theo ông Thorvald Stoltenberg, người tị nạn Việt Nam là tị nạn kinh tế. Ông Bjerkholt nghĩ khác – năm 1954 một triệu người Miền Bắc đã chạy trốn vào Nam khi cộng sản kiểm soát Miền Bắc, không hề là một cuộc tị nạn kinh tế. Cũng vậy, sau năm 1975 khi cộng sản vào Nam, lại một triệu người ra đi vì họ bị trù dập, tù đầy và đi “*trong ước muốn một đời sống tốt đẹp hơn, gồm cả tự do lẫn điều kiện sinh hoạt – ønsket om et bedre liv, så vel frihet som levelige kår*” (trang 75). Nhưng Thorvald Stoltenberg đã sẵn có thiện cảm với cộng sản Việt Nam từ rất lâu, khó “xoay lại”. Năm 1970 ông đã cùng Reiulf Steen đi “tham quan” Hà Nội và “chứng kiến tận mắt” Mỹ tàn phá Miền Bắc như thế nào, nên ông đề nghị Đảng Lao Động (cầm quyền) đoạn giao với Sài Gòn và công nhận Hà Nội.

Sự thực nhiều nhân chứng sinh sống tại Hà Nội cho biết thành phố không hề lãnh một trái bom nào. Bom Mỹ đánh chính xác vào các mục tiêu quân sự mà thôi.

Cũng như ông bố, ông Stoltenberg còn không xoay hướng khác. Trong dạ tiệc khoản đãi Chủ tịch Nguyễn Minh Triết năm 2008, Thủ tướng Jens Stoltenberg khoe vẫn còn nhớ và hãnh diện thời còn trẻ ông ủng hộ Mặt trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam.

Ông hãnh diện là phải. Tôi có đọc bài phóng sự trên trang nhà “Người Hà Nội” về Trưởng Phòng Thông tin MTGPMN tại Oslo, Mai Thế Nguyên. Tác giả Phùng Nguyên viết: “*Mai Thế Nguyên thường kể trên vai mình một cậu bé và đi đầu trong các*

biểu tình khổng lồ ở Oslo, ngay cả vào các ngày băng giá nhất. Cậu bé ấy là Stoltenberg sau này đã hai lần trở thành Thủ tướng Na Uy”.

Tục ngữ Việt Nam có câu “Trẻ đi đường nào già đi đường nấy”. Không biết khi một đứa trẻ được công thì lớn lên nó đi đường nào.

Nguyên nhân sâu xa: giấc mơ một TRẬT TỰ MỚI KHÔNG CÓ MỸ

Cậu bé Jens hay ông già Thorvald và bao nhiêu người thông minh khác chỉ là nạn nhân của một guồng máy thông tin một chiều. Bjerkholt cho rằng phía Mỹ thì mở cửa cho các phóng viên và nhiếp ảnh viên vào lấy hình và loan mọi khía cạnh xấu của chiến tranh, trong khi không một ai biết những gì xảy ra phía bên kia, hoặc chỉ nhìn thấy những những hình ảnh (tốt đẹp) mà người cộng sản cho thấy. Họ thấy 300 thường dân bị (vô tình) sát hại tại Mỹ Lai mà không thấy 3000 thường dân khác bị sát hại (có kế hoạch) tại Huế trong cùng một năm, 1968!

Theo Bjerkholt, cuộc chiến bước vào giai đoạn sáng sủa nhất vào năm 1972. Sau Mậu Thân Việt Cộng gần như tan rã, quân đội Bắc Việt đã phải cưỡng bách quân dịch xuống 17 tuổi vì đã chết khoảng 1 triệu lính. Miền Nam thiệt hại 200.000 nhưng quân số hiện hữu đã lên 700.000 người. Chính quyền Miền Nam kiểm soát nhiều lãnh thổ nhất, 873.000 gia đình được tư hữu hóa ruộng đất, chiến dịch Phụng Hoàng lôi kéo nhiều hồi chánh viên. Hà Nội đã sắp hoàn toàn kiệt quệ. Lewis Sorley trong *A Better War* viết Mỹ và Việt Nam Cộng Hòa trong thực tế đã chiến thắng.

Nhưng cuối cùng thua vì áp lực dư luận. Và dư luận thì được uốn nắn bởi thông tin tuyên truyền một chiều!

Guồng máy tuyên truyền có thể đầu độc một người thông minh như Jean-Paul Sartre và những giáo sư lớn tại Blindern là do tâm lý chán ngán buồn nôn chế độ tư bản. Các nhà lý tưởng mơ ước một “trật tự mới” loại trừ hẳn Mỹ. Đây là nguồn gốc của phong trào chống Mỹ, thù Mỹ và tất cả những gì dính dấp tới Mỹ, như Miền Nam Việt Nam.

Trong tâm trạng ấy, Thụy-điển, Na-uy, Đan-mạch là những nước đầu tiên thừa nhận Bắc Việt.

Trách nhiệm và lương tâm

Bức tường Berlin đã đổ, nguyên hình của thiên đường cộng sản đã hiện ra qua những lời tố cáo của chính các lãnh tụ cộng sản, giấc mơ “trật tự mới không có Mỹ” đã trở thành không cần thiết, dù để ru ngủ... Tuy nhiên, nhiều chính khách vẫn thích ngủ yên trong nguy tín. Thức dậy phải rửa mặt – thôi ngủ tiếp! Riêng tại Việt Nam một trật tự mới đã được thiết lập – trật tự của những nhà tư bản đồ!

May thay, trong dư luận đã có dấu hiệu lạc quan. Năm nay (2011) ngoài cuốn này, còn cuốn *Idealistene, Den norske venstresidens reise i det autoritære* của Bård Larsen, khai thác cùng đề tài, nhưng trên bình diện tổng quát, không riêng Việt Nam. Riêng về Việt Nam thì còn sưu tập hình của André Clemetsen, *Hvor lenge varer en krig*. Ngoài ra, trong thể loại văn chương, có bản dịch tiếng Na-uy tiểu thuyết tự truyện của Kim Thúy, RU cho thấy yếu tố con người trong xã hội Việt Nam hậu chiến tranh như tù cải tạo, đánh tư sản, vượt biên.

Da Norge snudde i Vietnam xuất hiện hơi khiêm nhường và âm thầm, không tương xứng với tầm vóc của thông điệp mà tác giả gửi gắm trong đó. Bề gì chỗ đứng xứng đáng của nó là trong các thư viện trường học Na-uy, trong mỗi gia đình Việt Nam, và trên tay các chính khách Na-uy trong vài giờ. Các vị này và giới trí thức đã thấy nước Na-uy nhỏ bé có một ảnh hưởng to lớn thế nào trên chính trường quốc tế, thì cũng nên thấy trách nhiệm của mình trong việc nhìn và phán xét việc chính trị nước khác. Một nhận định thiên lệch có thể làm hại hàng trăm triệu người, vĩnh viễn. Nếu các chính trị gia Na-uy nhìn thế cuộc bằng con mắt sáng hơn và ứng xử trường hợp Việt Nam bằng một lương tâm công bình hơn, biết đâu số phận người dân Việt Nam cả Bắc lẫn Nam đã khác, và không có 20.000 người Việt trên đất Na-uy.

Ba cuốn sách nên đọc và làm quà Giáng sinh năm nay:

- Frank Bjerkholt 2011. *Da Norge snudde i Vietnam*. Kolofon, Oslo.
- Kim Thúy 2011. *Ru*. Perleblekk, Oslo
- Bård Larsen 2011. *Idealistene. Venstresidens reise i det autoritære*. Civita, Oslo

Skyene over toppen av Pho Da - fjell.

Fortellingen handler om en dyp kjærlighet fra en barndomsvenn som bor i samme bostede som forfatterens, i Nba Trang-provins. Forfatteren mistet moren som unggutt.

Forfatterens venn har en gang sagt at når han dør skulle han være skyene over toppen av Pho Da fjell for å være i nærheten av hans kjæreste.

Han var forelsket i en pen jente den gang som har bodd i hans foreldres hjem for å gå på skolen i nærheten men han fikk ikke lov fra familien fordi de var i fjernt slektning. Den historien skjedde mens Vietnamkrigen pågikk i en intens prosess. Til slutt falt barndomsvennen i slagmark og forfatteren ble satt i kommunistiske fengsler i 8 år, fikk beskjed om fars dødsfall i et annen fengsel.

Hver gang så han den stenfalken på Pho Da fjell samt skyene over fjellets toppen, tenkte forfatteren om sin barndomsvenn, med knusende hjerte.

Dường như ở cái tuổi ấu thơ, tôi biết buồn hơi sớm. Mẹ qua đời khi tôi vừa mới lên ba, cha tôi lại phải đi dạy học xa, cả tháng chỉ về một đôi lần, nên tôi lớn lên ở nhà ông bà nội. Được cô Út chăm sóc và ông bà nội cưng chiều hết mực, nên tôi không biết mình mồ côi mẹ. Đến năm, sáu tuổi, khi được đi học và chơi chung với bọn trẻ trong họ, nghe chúng nó gọi mẹ, tôi mới nhận ra là mình không có mẹ, nhưng tôi không nhớ bà, bởi trong ký ức non nớt của tôi hoàn toàn không có bóng dáng và nhất là khuôn mặt của bà.

Sau này nghe cô Út và mấy bà đi thường bảo là tôi rất giống mẹ, và ba tôi kể lại chuyện tình đẹp nhưng nhiều trắc

trở của ông bà, chuyện làm dâu vất vả, rồi những ngày bệnh đau và giờ phút lâm chung của mẹ, tôi mới bắt đầu thấy thần thờ thương nhớ mẹ.

Tôi thường một mình lên vào ngôi nhà tự (mà trước đây tôi rất sợ vì không khí trang nghiêm và những bài vị màu đỏ có viết mấy chữ Tàu), nhìn thật kỹ tấm ảnh của bà trên bàn thờ mà khóc thương bà. Và cũng từ khi ấy, tôi thấy thương và nhớ cha tôi nhiều hơn, biết bên ông không có bóng dáng của một người đàn bà như những người cha khác. Tôi bắt đầu biết buồn và nhiều lúc cũng biết cô đơn.

Mỗi lần như thế, tôi thường ra trước cổng nhà nội, đứng nhìn dãy núi Phổ Đà xa xa phía trước. Tôi thích hình dáng cánh chim đại bàng vĩ đại in trên vách núi. Mỗi lần có những áng mây bay qua, tôi bỗng chồn lo lắng, vì ngỡ như cánh đại bàng hùng vĩ sẽ mang cả dãy núi Phổ Đà bay theo những áng mây bồng bềnh thơ mộng ấy. Không biết trí óc tưởng tượng của con nít có phong phú như người lớn hay không, nhưng ngày ấy tôi cứ nghĩ cánh chim đại bàng là cha tôi, còn những đám mây là mẹ. Một cái cố định, một cái mơ hồ tan biến, mà vẫn luôn quện vào nhau, khấn khít và đẹp đẽ đến vô cùng.

Sau này lớn lên, lần đầu tiên đi xa, đến chân núi Phổ Đà, khi nhận ra cánh chim đại bàng chỉ là do những tảng đá cùng các vật tranh tạo nên hình dáng. Tôi thoáng một chút buồn và thất vọng. Vậy mà không ngờ cái hình dáng chỉ có trong tưởng tượng ấy cũng đã theo tôi đến suốt cuộc đời.

Nghe nói người ta đi đâu cũng mang theo quê hương, còn riêng tôi đi đâu tôi luôn mang theo hình bóng dãy núi Phổ Đà. Uy nghi, thân thiết, như là bóng dáng của cha mẹ tôi, cái bóng hạnh phúc lớn lao phủ xuống cuộc đời mình. Mặc dù mỗi lần nhớ tới là tôi lại buồn, lại rơi nước mắt.

Năm lên trung học, tôi phải rời quê ra tỉnh học. Thành phố Nha Trang nổi tiếng nhờ có bờ biển đẹp. Nhưng nếu từ biển nhìn lên, không thấy dãy núi Đồng Bò ở hướng Cầu Đá và núi Hòn Khô ở phía đèo Rù Rì, cái đẹp của Nha Trang cũng mất đi nhiều lắm. Sau này, núi Hòn Khô còn làm cho người ta nhớ đến bức tượng lính, của quân trưởng Đồng Đế với hai câu thơ rất lính "Anh đứng ngàn năm thao diễn nghỉ, em nằm xõa tóc đợi chờ anh". Riêng tôi, sau nhiều năm sống ở thành phố này, vẫn có cảm giác chưa quen, bởi mỗi ngày không nhìn thấy cánh chim đại bàng và những đám mây bao phủ trên đỉnh núi Phổ Đà. Nhiều đêm trong giấc mơ, thấy hình ảnh thân quen ấy. Thức dậy, tôi ngồi miên man nhớ quê, nhớ cha mẹ và cả một thời thơ ấu.

Vào Nha Trang, với bao nhiêu háo hức của một thằng nhà quê lên tỉnh, vậy mà tôi lại thi rớt vào lớp đệ thất trường công lập Võ Tánh, nơi ước mơ lớn nhất của đám học trò quê. Mang nỗi buồn và một chút xấu hổ, tôi xin vào học lớp đệ lục trường tư thực Văn Hóa, sau mấy tháng hè nhờ cha tôi luyện tôi môn Pháp văn và chủ tôi kèm môn toán. Nhập học vài tuần tôi quen Phan, bạn cùng lớp, rồi sau đó trở nên thân thiết. Không phải chỉ vì hai đứa đều là học trò cưng của thầy cô hiệu trưởng Nguyễn Bá Mậu, mà là vì bất ngờ nhận ra người cùng quê quán.

Phan sinh ra ở quê. Nhà ông bà nội của Phan nằm cạnh Quốc lộ số 1, cũng không xa dãy núi Phổ Đà. Lên sáu tuổi, Phan theo gia đình vào Nha Trang, rồi ở luôn tại đây, vì cha Phan trở thành nhà thầu khoán xây cất khá nổi tiếng ở thành phố biển này.

Phan nhỏ hơn tôi một tuổi, cận thị hơi sớm, nên mang kính khá dày, rất chăm học và tốt bụng, luôn tận tình giúp đỡ, vui vẻ với bạn bè. Tôi nhớ nhất là nụ cười của Phan. "Nụ cười rất có duyên, sau này sẽ làm khổ bao nhiêu cô con gái", tôi thường nói đùa với Phan như thế. Những tháng nghỉ hè, Phan thường dắt theo cô em gái nhỏ về quê chơi. Nhân tiện dạy kèm thêm cho mấy đứa em con ông chú và cả cô em gái

của mình. Cô bé còn nhỏ, học lớp nhì lớp nhất gì đó, nhưng trông khá xinh và tính tình cũng rất dễ thương. Trong suốt những mùa hè ấy chúng tôi thường đi chơi chung, đạp xe vào các làng quê, hoặc rủ nhau ra bến sông bơi lội, nô đùa.

Năm đệ tứ, vào những ngày nghỉ, tôi thường đến nhà Phan học chung. Hai thằng cùng nhau giải một bài toán khó hay dịch những bài Pháp văn trong các cuốn sách luyện thi trung học. Ở đây, tôi lại bất ngờ gặp Hồng, cô bé học trò xinh nhất của quê tôi, học sau bọn tôi hai lớp, vào ở trọ nhà Phan, theo học bên trường Nữ Trung Học. Thấy tôi ngạc nhiên, Phan nhoẻn miệng cười, bảo Hồng là cô em họ. Tôi mới nhớ ra, ở quê, nhà cha mẹ Hồng nằm không xa nhà ông bà nội của Phan. Mới học đệ lục, nhưng Hồng đã nổi tiếng đẹp, có bao chàng học trò si tình, và các anh sinh viên sĩ quan Hải Quân, Không Quân theo đuổi.

Cuối niên khóa ấy, Phan và tôi đều đậu Trung Học, rồi đầu hè cùng vào đệ tam trường Võ Tánh. Nhưng chúng tôi ít có dịp gặp nhau, vì tôi học ban C, còn Phan vào Ban B. Anh rất giỏi toán, còn tôi thì chỉ được môn Pháp văn do cha tôi dạy từ lúc còn rất nhỏ. Thỉnh thoảng gặp Phan ở sân trường, hai thằng chỉ kịp vờ vai hỏi một vài câu rồi vội vã chia tay vào lớp.

Cuối năm đệ nhất, sau kỳ thi tú tài 2, bất ngờ tôi gặp Phan ở quê, khi thấy Phan một mình đi lang thang dọc theo quốc lộ. Anh buồn bã cho biết là đã bỏ kỳ thi này, vì bị bệnh. Thấy anh có vẻ tiêu tụy và đôi mắt thật buồn, tôi bảo lên sau xe đạp ngồi, tôi sẽ đèo đi một vòng về hướng núi Phổ Đà để viếng ngôi chùa Giác Hải rất đẹp, nằm trên một sườn đồi cao hướng xuống bờ biển xanh thơ mộng. Vào chánh điện, trong lúc tôi tò mò xem cái đại hồng chung, Phan đến trước tượng Phật Quan Âm thấp hương, miệng lầm râm cầu xin một điều gì đó, trông nét mặt rất khẩn khoản, chân thành. Trên đường trở về, khi dắt xe đến đỉnh đèo Dốc Thị, hai thằng dừng lại nghỉ chân. Trầm ngâm một lát, Phan bảo với tôi là ở ngay trên con dốc này, anh từng có nhiều kỷ niệm hẹn hò với một người con gái.

Nhìn dãy núi Phổ Đà sừng sững trước mặt, tôi chỉ cho Phan những vách núi đá tạo nên hình dáng cánh đại bàng, đang phủ mờ bởi những áng mây lãng đãng, và kể cho Phan nghe những cảm xúc mà cái

hình bóng ấy đã ngự trị trong tâm trí từ những ngày tôi mới lên ba. Không biết vì sao, câu chuyện lại trở nên hấp dẫn để Phan kể tiếp cho tôi nghe bao nhiêu chuyện tình đẹp và trắc trở, trong phim, trong sách, mà ngày ấy tôi chưa được xem, được đọc. Mặt trời lặn rất nhanh xuống bên kia núi, tôi giục lên xe, nhưng Phan vẫn đứng thẫn thờ nhìn ngọn núi, rồi buồn bã nói với tôi: "Mai này, có chết, moa sẽ trở thành một đám mây, không bay đi đâu hết, mà bám chặt lấy đỉnh núi Phổ Đà này". Tôi ngạc nhiên khi nhìn thấy Phan lau nước mắt rồi đọc hai câu thơ tình nghe buồn lắm:

Ta sẽ làm mây trên đỉnh núi

Nghìn năm ôm lấy cuộc tình em

Lúc trước tôi chưa từng thấy Phan có nhiều cảm xúc và thích nói chuyện về thi phú bao giờ

Sau này, nghe đám bạn bè kể lại. Phan học khá giỏi, kỳ thi tú tài 2 năm ấy, Phan có đi thi, nhưng thay vì mỗi lần lên nộp bài thi, Phan lại đem nộp một bài thơ dài đến mấy trang giấy, than thở chuyện tình buồn. Cả hội đồng giám khảo rất đỗi ngạc nhiên khi thảo luận về thái độ này của một thí sinh, nhưng cuối cùng tất nhiên là Phan rớt.

Tôi vào lính khi chiến tranh bắt đầu khốc liệt trên quê hương. Rời khỏi quân trường, được bổ nhậm về một tiểu đoàn tác chiến lưu động trên Vùng Cao Nguyên nắng gió. Theo đơn vị rày đây mai đó, quanh năm sống với núi rừng, nhưng tôi vẫn luôn mang theo trong lòng bóng dáng núi Phổ Đà của quê tôi, mà cả dãy trường sơn tôi không tìm thấy có nơi nào đẹp đẽ và hùng vĩ cho bằng. Mỗi năm được đi phép một lần, tôi về quán quít bên cha và bà cô Út, người đã thay mẹ tôi nuôi nấng tôi từ lúc mới lên ba. Buổi chiều nào, khi mặt trời sắp lặn, tôi cũng chạy ra trước cổng nhà nội, đứng nhìn dãy núi Phổ Đà mà lòng thấy lâng lâng nhớ. Nhớ tuổi ấu thơ, nhớ mẹ tôi, và nhớ cả Phan, người bạn thời trung học có lần muốn được làm mây phủ trên đỉnh núi.

Một lần, đơn vị đang hành quân tại vùng rừng núi Phú Yên, bất ngờ được lệnh kéo ra quốc lộ để được xe chở xuống bến tàu, nằm cạnh khu vực một Duyên Đoàn. Tối hôm ấy, chúng tôi cùng xuống tàu Hải Quân ra biển. Sáng sớm hôm sau, tàu cập bờ, ải bãi, đổ chúng tôi xuống thành phố Nha Trang. Chưa kịp đi tìm một dấu tích

kỷ niệm nào của thời đi học, thì khuya hôm ấy, chúng tôi lại lên xe rời xa thành phố. Cả đơn vị đổ xuống sân vận động Ninh Hòa lúc trời chưa sáng. Không ngờ cuộc hành quân này với tôi lại là một định mệnh. Tôi gặp cô nữ sinh có ngôi nhà ngói đỏ nằm ngay trước sân vận động, nơi đại đội tôi đóng quân, để sau này trở thành mẹ của mấy đứa con tôi, một đời cùng tôi thăng trầm sướng khổ.

Cũng ở nơi đây, ngay ngôi nhà bên cạnh, tôi bất ngờ gặp lại Hồng, cô học trò xinh đẹp cùng quê, có thời ở trọ nhà Phan, người bạn học sớm đã sâu đậm đã từng đọc nhiều bài thơ tình buồn giữa trời đất mênh mông, và viết những bài thơ tình dài hàng vài trang giấy đem nộp cho giám khảo trong kỳ thi tú tài, mà bạn bè đã kể lại cho tôi nghe. Hồng bây giờ đang là vị hôn thê của một vị sĩ quan có chức quyền ở đây. Tôi hỏi thăm Phan, Hồng cúi xuống búi ngùi, bảo là Phan đã chết. Anh cũng là lính chiến và vừa mới tử trận ở đâu đó trong Vùng 3. Tôi ngẩn ngơ, nghe lòng chùng xuống, nhớ tới lời nói của Phan ngày trước, khi hai đứa chúng tôi đứng trên đèo Dốc Thị: "sau khi chết muốn được làm mây trên núi Phổ Đà".

Hơn một năm sau, vợ tôi sinh đứa con trai đầu lòng. Tôi về phép khi cháu tròn ba tháng. Đang vui mừng thì vợ tôi cho biết một tin buồn: vị sĩ quan ở nhà bên cạnh đã bị VC bắn chết trong khi ông chỉ huy cuộc tấn công vào một ngôi nhà được tình báo cho biết có một số cán bộ VC nằm vùng hội họp. Ông chết khi chuẩn bị làm đám cưới với Hồng, cô học trò hoa khôi ở quê tôi, có thời trọ học ở nhà Phan. Khi ấy cô vừa tốt nghiệp sư phạm để trở thành cô giáo. Thêm một chuyện tình buồn trong đám bạn bè tôi quen biết.

Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, tôi bị thương khi cùng đơn vị hành quân tại phía Bắc thành phố Kontum. Xuất viện, được nghỉ bảy ngày phép, tôi về Ninh Hòa thăm vợ con và về quê thăm cha tôi và cô Út. Khi đến đỉnh đèo Dốc Thị bên núi Phổ Đà, vừa dừng xe lại, bỗng tôi giật mình khi nhìn thấy một đám mây trắng bám trên đỉnh núi. Đám mây có hình một trái tim. Tôi nhớ tới Phan, nhớ tới câu nói của Phan cách đây đã gần mười năm, khi anh cùng tôi đứng ở nơi này.

Về quê chỉ có ba hôm, lại đứng vào dịp giỗ mẹ. Tôi quanh quẩn bên cha tôi. Nghe ông kể bao nhiêu chuyện cũ. Còn tôi

thì kể chuyện chiến trường. Rồi cha con bàn bạc lo âu trước tình hình kẻ thù vừa thắng thế trong một hiệp định ngưng bắn. Không hiểu phía Mỹ nhượng bộ quá mức như vậy để rồi sẽ làm gì bảo vệ được miền Nam như từng cam kết. Ngày giỗ mẹ tôi lại là ngày cuối, nên cha tôi tổ chức cúng giỗ sớm, để tôi kịp thắp hương lay mẹ, rồi lên đường. Khi thắp hương trên bàn thờ, tôi đứng lặng im nhìn thật kỹ tấm ảnh của bà. Bỗngưng tôi có cảm giác như bà đang nhìn tôi mỉm cười. Thấy bà cười mà tôi lại khóc. Nước mắt chảy dài trên má. Ban đầu tôi cứ ngỡ là do mùi hương làm cay khóe mắt.

Chia tay cha và cô Út cùng bà con họ hàng nội ngoại, trên đường trở lại Ninh Hòa, tôi ghé thăm một cô bạn cũ. Chỉ mới vài năm, mà khu phố dọc theo quốc lộ này đổi thay nhiều quá. May mắn tôi đến đúng nhà Hồng. Rất bất ngờ khi thấy một vị thầy tu ra mở cửa. Ông rất lịch sự vui vẻ bắt tay và mời tôi vào nhà. Tôi vô cùng ngạc nhiên khi Hồng giới thiệu ông là chồng sắp cưới của Hồng. Tôi thoáng nghĩ chắc là Hồng đã ngộ ra điều "hồng nhan đa truân", nên muốn tìm một bến nước bình an, sau những cuộc tình bất trắc. Nghe nói ông là giáo sư dạy ở trường trung học Bồ Đề, nơi Hồng có dạy thêm vài giờ mỗi tuần. Tôi bỗng nhớ tới bộ phim The Sound Of Music vừa mới xem ở rạp Tân Tân. Khi đưa nữ tu Maria Rainer (tài tử Julie Andrews thủ vai) ra khỏi nhà dòng để làm cô giáo riêng cho các con của một vị sĩ quan giàu sang góa vợ, Mẹ Bề Trên đã vui vẻ bảo rằng: "Tốt lắm ! Mẹ và các sS ur sẽ cầu nguyện cho con, vì bất cứ nơi nào con tìm thấy hạnh phúc là ở nơi ấy sẽ có Chúa ". Sau này cô Maria trở thành người vợ yêu quý của ông sĩ quan đào hoa nhưng khó tính ấy. Lúc chia tay, tôi chúc Hồng sớm tìm lại được niềm vui và hạnh phúc. Tôi cũng nhắc đến Phan và cái chết đau đớn khá bất ngờ. Tôi thắc mắc không biết là Phan đã yêu ai, và dường như Phan đã khổ lụy bởi người tình này, nên mới làm những bài thơ tình nộp lên giám khảo, bất chấp chuyện rớt tú tài. Cái bằng quyết định cho cả một đời của đám con trai. Hồng chỉ gật đầu, im lặng, tiễn tôi ra cửa.

Đầu năm 73, qua nhiều trận chiến khốc liệt tại Cao Nguyên, đơn vị tôi được bổ sung một số sĩ quan chỉ huy cấp đại đội, lấy ra từ các quân trưởng. Một buổi chiều, khi đang ngồi tán gẫu cùng một số đồng đội trong chiến đoàn, tôi được vị sĩ quan quân số đưa ba anh sĩ quan mới vào giới

thiệu. Bất ngờ tôi nhận ra Âu, người bạn thân cùng lớp thời trung học. Ôm nhau mừng rỡ, tôi kéo Âu đến căn hầm tôi ở uống một ly cà phê đã chiến

Bạn bè xa cách đã hơn mười mấy năm, giờ gặp lại có bao nhiêu điều để nói. Chúng tôi điểm danh lại đám bạn bè xem đứa nào mất đứa nào còn, và bây giờ đang lang bạt nơi đâu. Khi nghe tôi nhắc đến Phan, và cho biết Phan đã tử trận theo lời kể của Hồng, cô em họ từng ở trọ nhà Phan, Âu để vội ly cà phê xuống bàn, đôi mắt sáng lên, như vừa nhớ ra điều gì quan trọng lắm, rồi buồn bã kể lại:

- Phan vào Thủ Đức cùng khóa và ở chung một đại đội SVSQ với mình. Nó bỏ thi tú tài 2 mấy lần, rồi cuối cùng cũng đậu, cũng vào Sài Gòn học đại học Nhưng khi vào Thủ Đức nó sống bất cần đời, như một người luôn bất mãn. Nó thường bảo nó chỉ thích làm lính chứ không thèm làm quan. Có những đêm hai thằng nằm ngoài bãi tập, nó kể cho mình nghe chuyện nó yêu Hồng. Từ lúc Hồng vào Nha Trang trọ học ở nhà nó, sự gần gũi đã làm cho tình yêu mãnh liệt hơn. Nhưng khi biết được điều ấy, cha mẹ nó ngăn cản quyết liệt vì bà nội nó cho biết là Hồng có họ hàng xa. Nó phản đối điều ấy, cho là họ hàng quá xa nên không còn huyết thống, chẳng có gì trái với đạo lý. Nhưng áo không mặc qua khỏi đầu. Hơn nữa bà nội Phan là người rất nghiêm khắc với nề nếp cũ. Sau khi Hồng rời khỏi nhà trọ, nó thất tình, bỏ thi, bỏ học. Vào Thủ Đức, Phan cứ tìm mọi cách hủy hoại đời mình. Gây gổ với các sĩ quan cán bộ và huấn luyện viên. Cắm trại, tiểu đội đang canh gác ở khu trại gia binh, nó bỏ súng, chui rào trốn về Sài Gòn uống rượu. Bị bắt giam ở 301, nó đánh luôn mấy tay Quân Cảnh. Chưa hết giai đoạn 1, Phan bị ra trường với cấp bậc Hạ sĩ, đưa ra một đơn vị Biệt Động Quân. Trước đó, khi vào Sài Gòn, nó ở nhà tướng Đỗ Mậu. Ba nó quen thân với ông tướng này, từ lúc ông còn ở Nha Trang, vì đã thầu xây cất nhiều dinh thự cho ông. Sau này Phan còn dạy kèm Anh văn cho bà vợ của ông ấy nữa. Nhưng nó nhất định giấu kín gia đình và không hề nhờ ông tướng này giúp đỡ. Nó bảo là nó cũng chẳng ưa gì ông ta. Sau này nghe thằng bạn cùng khóa ở cùng tiểu đoàn với Phan kể lại: Phan về Nha Trang thăm gia đình và mừng cô em gái thi đỗ tú tài, như nó đã từng hứa khi còn dạy kèm cho cô em mà nó đã hết lòng yêu thương lo lắng. Trở về đơn vị mấy ngày là nó hy sinh, khi dắt tiểu đội xông vào

phòng tuyến địch. Dường như trên chiến trường nó can đảm, gan dạ liều lĩnh hơn trong tình trường. Nó chết khi vừa nhận được quyết định trở về quân trường Thủ Đức học lại khóa sĩ quan vào đầu tháng tới.

Tôi nhớ tới mấy câu thơ tình buồn mà Phan đã đọc vội cho nghe, ước mong sau khi chết, biến thành đám mây trên đỉnh núi Phổ Đà. Dãy núi cao nhất, hùng vĩ nhất ở quê nó, quê tôi, và cả quê Hồng, cô em họ hàng xa mà nó đã hết lòng yêu và phá nát cuộc đời mình khi biết là không thể.

Sáng ngày 13/ 3/75, sau hai ngày thành phố Ban Mê Thuột, nơi có bản doanh Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn, mất vào tay giặc, đơn vị tôi từ Hàm Rồng - Pleiku, được trực thăng vận khẩn cấp xuống Phước An (quận lỵ cuối cùng còn lại của tỉnh Đắc Lắc, nằm bên QL 14, trên đường về Khánh Dương-Ninh Hòa) trong kế hoạch tái chiếm thành phố này. Khi cuộc đổ quân chưa hoàn tất thì Pleiku và Kontum có lệnh di tản. Một nửa đơn vị của tôi còn kẹt lại ở Pleiku phải triệt thoái theo con đường " tử lộ" 7.B. Khi về đến Tuy Hòa chỉ còn gần một phần tư quân số. Rất nhiều đồng đội, bạn bè của tôi đã chết hay mất tích. Hai thằng bạn thân, đều là tiểu đoàn trưởng đã tự sát trước khi lọt vào tay giặc.

Rồi bất ngờ cả miền Trung có lệnh bỏ ngõ. Tôi theo cấp chỉ huy và một số đồng đội tiếp tục di tản vào Nam. Lúc tập trung tại Vũng Tàu, để cùng nhiều đơn vị di tản khác tái tổ chức thành một đơn vị mới, tôi bất ngờ gặp một số người quen ở quê tôi, cho biết cha tôi đã bị Cộng quân bắt giam tại một hòn đảo nhỏ. Tôi đau buồn lo lắng cho ông, nhưng chẳng biết phải làm gì trong hoàn cảnh này. Tái tổ chức và trang bị xong, chúng tôi nhận lệnh di chuyển xuống Bến Lức - Long An, nhằm ngăn chặn Cộng quân bao vây và tiến chiếm Sài Gòn. Ngày 30/4 lúc ông Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng, đơn vị tôi đang hành quân tái chiếm xã Mỹ Lộc thuộc quận Cần Giuộc. Một số đồng đội của tôi đã hy sinh đúng vào giờ thứ 25. Chúng tôi chỉ kịp chôn vội họ trong những khu vườn vắng chủ.

Cuối cùng thì miền Nam cũng thất thủ. Tôi trở lại Sài Gòn tìm gặp vợ con. Tối 30/4, một người bạn thân tìm chúng tôi, bảo là gia đình anh ta đã mua được chiếc thuyền máy, rủ chúng tôi cùng vượt biển

ra hạm đội Mỹ đang còn chờ ngoài hải phận. Tôi khao khát ra đi, nhưng nghĩ đến cha tôi, cả một đời gà trống nuôi con, tôi không đành lòng bỏ ông ở lại trong hoàn cảnh khốn cùng này. Tôi tìm đủ phương tiện vội vã về lại quê nhà. Hỏi thăm, biết được cha tôi bị nhốt trong trại tù trên núi Đá Bàn, một mặt khu của Cộng quân lúc trước. Tôi tìm lên thăm, nhưng không được gặp. Cuối cùng, bọn cai tù chỉ nhận tấm giấy ghi vài dòng, tôi báo cho cha tôi biết là vợ chồng tôi và các con đều bình an. Nhưng không chắc là có đến tay ông.

Rời khỏi quê, mang theo bao đau đớn trong lòng. Khi đến chân núi Phổ Đà, tôi dừng lại khá lâu. Trời mưa tầm tã, những đám mây đen che khuất hình dáng cánh đại bàng. Cả dãy núi chỉ còn là một bóng đen to lớn, nhạt nhòa trong những cơn mưa như trời đang trút nước. Tôi bật khóc. Trên tóc, trên mặt ướt đầm nước. Nước mưa và nước mắt.

Vào tù. Hơn tám năm lưu đầy từ Nam ra Bắc, tôi vẫn luôn mang theo bóng dáng dãy núi Phổ Đà. Mỗi lần hình dung tới cánh chim đại bàng và những áng mây bao phủ, lòng tôi ngậm ngùi, tiếc nhớ mông lung. Nhưng cũng chính hình ảnh ấy đã giúp tôi có thêm nghị lực vượt qua bao lần tuyệt vọng. Năm năm sau khi bị chuyển ra Bắc, nhận thư vợ, đọc mấy dòng bóng gió, chỉ có người trong cuộc mới hiểu được, tôi biết cha tôi đã chết ở một trại tù khác trong Nam. Ông chết đã gần năm năm rồi, bây giờ tôi mới biết. Hôm ấy, đội tù chúng tôi phải lên núi đi tìm lấy nữa. Mỗi người phải mang về đủ chỉ tiêu ba mươi cây nữa mới được cấp phần ăn, dù chỉ vài củ sắn. Tôi đã tìm vào một hốc đá nằm la khóc một mình. Buổi chiều về tay không, các bạn tù thương tình chia bớt cho tôi một ít nữa, vừa đủ để tôi không mất phần sắn và bị cùm. Một tuần sau, soi mặt trên bờ con suối nhỏ, tôi giật mình khi thấy mái tóc bạc trắng. Khi ấy tôi chưa tới tuổi bốn mươi.

Từ ấy, trong những giấc chiêm bao, tôi thường thấy cánh chim đại bàng trên núi Phổ Đà rũ xuống và nhuộm đỏ màu máu. Các đám mây chung quanh cũng tạo thành những chiếc ao treo lơ lửng giữa trời, cũng chứa toàn máu. Giật mình trong bóng đêm, đưa tay sờ trên gò má, nước mắt ràn rụa, tôi nghĩ mình cũng vừa khóc ra máu mắt.

Hơn tám năm khốn cùng trong tù ngục, tôi được thả về với một xác thân tiêu tụy

và tâm trí mỗi mòn. Cầm tấm giấy ra trại, tôi lang thang tìm về quê vợ, một thị trấn nhỏ nơi vợ con tôi đang ở, với lòng dạ rối bời, ngao ngán. Niềm vui duy nhất là được gặp lại vợ con. Nhưng sau khi sum họp mới được bốn ngày, chưa kịp làm quen với mấy đứa con, mà đứa nhỏ nhất, sinh ra sau bốn tháng tôi vào tù, chưa hề biết mặt cha, tôi được công an gọi lên trình diện. Họ quyết định trả tôi lại trại tù với lý do: " nhân dân ở đây không chấp nhận anh". Trở lại nhà tù. Một tuần sau, tôi nhận tấm giấy ra trại khác, về " trình diện chính quyền nơi sinh quán để xin tạm trú".

Cuối cùng, lá chưa rụng mà đã phải về cội. Tôi một mình trở lại quê xưa, nơi tôi được sinh ra và lớn lên, sống một thời tuổi thơ không có mẹ. Bây giờ nơi ấy tôi chỉ còn bà cô già góa bụa sống một mình trong ngôi nhà từ đường có mái ngói âm dương của ông bà nội. Ngày xưa, chính cô đã nuôi nấng tôi khi tôi mất mẹ. Bây giờ cô lại cứu mang tôi khi tôi đã gần nửa đời người với một đám con thơ và những ngày dài mịt mờ trước mặt. Trên bàn thờ, giờ cũng đã thêm nhiều tấm ảnh chân dung mới. Trong đó có cha tôi và hai ông chú. Cha tôi chết ở trong tù. Còn hai ông chú tôi chết vì thương tích, bệnh tình mang về từ những trại tù cải tạo khác.

Chỉ có dãy núi Phổ Đà vẫn còn đứng nguyên ở đó. Hôm đầu tiên ra cổng nhìn lên, tôi không còn thấy cánh đại bàng hùng vĩ ngày xưa. Cả đỉnh núi bị bao phủ bởi những đám mây đen buồn thảm, làm tối cả một vùng trời âm ảm. Tôi hình dung đến cha mẹ tôi, hai ông chú và cả những đồng đội bạn bè, trong đó có Phan. Tất cả như đang ẩn hiện trong các đám mây mù buồn thảm ấy. Lòng tôi đau đớn như đang có trăm ngàn vết chém. Tôi thấp hươu, nhắm mắt tưởng nhớ và cầu nguyện cho tất cả được siêu thoát trong một thế giới bình an, không còn có đau khổ, hận thù. Nghe tiếng sấm chớp, tôi giật mình mở mắt ra. Trời đang vẫn vũ một cơn mưa. Nhìn mưa trút nước từ những đám mây đen trên đỉnh núi Phổ Đà, tôi có cảm giác như suối nước mắt của bao nhiêu người thân bất hạnh. Mưa dứt. Những đám mây đen biến mất. Tôi cũng vừa mơ hồ nhìn thấy cánh chim đại bàng trên vách núi vỗ cánh bay đi, mất hút cuối chân trời "

Phạm Tín An Ninh

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin buồn

Cụ LƯƠNG VĂN BA

thân phụ của anh Lương Văn Hải đã về Nước Chúa vào ngày

26 tháng 9 năm 2011 tại Oslo, Na Uy hưởng thọ 82 tuổi

Thay mặt BCH/Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông thành kính phân ưu cùng anh chị Lương Văn Hải và tang quyến. Nguyên xin linh hồn Cụ sớm được Chúa đón nhận.

Hội trưởng
Nguyễn Đức Hóa

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

Mục sư TRẦN MINH ĐỨC

quản nhiệm Hội Thánh Tin Lành tại Thụy Điển đã được Chúa gọi về ngày 19-10-2011, tại Oslo hưởng thọ 68 tuổi

Thay mặt Ban Chấp Hành Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Oslo & Vùng Đông xin thành kính phân ưu cùng tang quyến và toàn thể tín hữu tại Na Uy và Thụy Điển.

Cầu xin linh hồn Mục sư sớm về cõi vĩnh hằng.

Hội trưởng
Nguyễn Đức Hóa

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin buồn:

Mục sư TRẦN MINH ĐỨC

sau cơn bạo bệnh và được Chúa đón nhận về Thiên Quốc vào ngày 19 tháng 10 năm 2011, tại Oslo, Na Uy hưởng thọ 68 tuổi

Thay mặt Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy thành kính phân ưu cùng tang quyến và Hội thánh Tin Lành Việt Nam tại Việt Nam, Na Uy, Thụy Điển, Phần Lan...

Hội trưởng
Nguyễn Đức Hóa

CHIA BUỒN

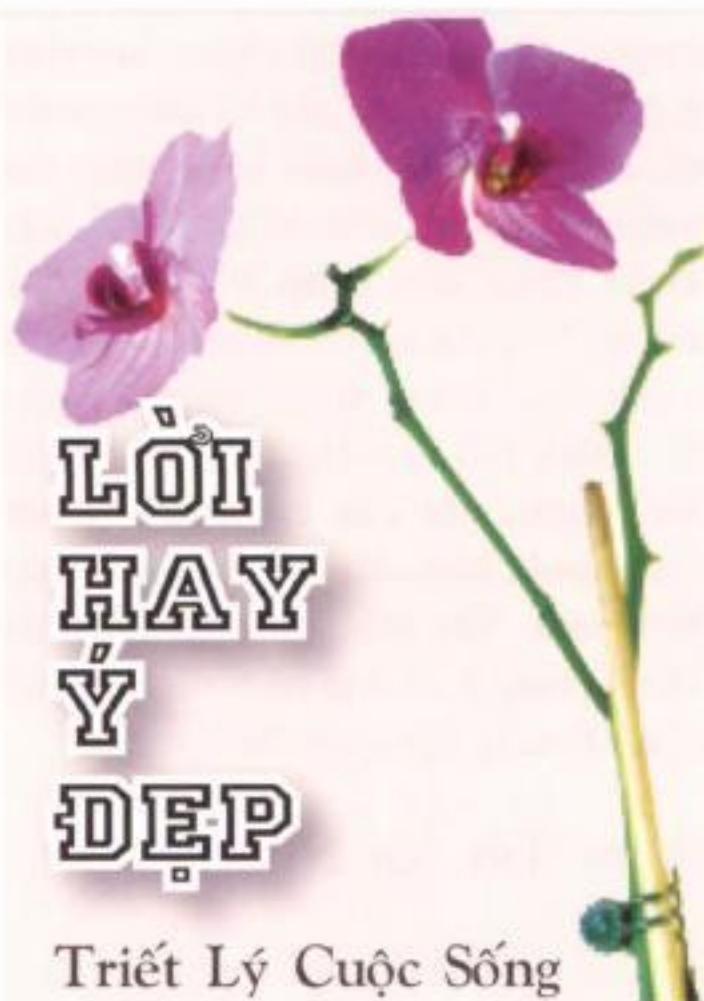
Vô cùng thương tiếc nhận được hung tin:

Anh BÙI QUANG MINH

bào đệ của chị Bùi Kim Thoa đã mệnh chung vào ngày 01-09-2011, tại Việt Nam hưởng dương 49 tuổi

Thay mặt Ban Điều Hành Nhà Việt Nam và Ban Giáo Viên Lớp Việt Ngữ / NVN thành thật chia buồn cùng anh chị và tang quyến. Nguyên xin linh hồn người quá cố sớm tiêu điều miền cực lạc.

Phạm Sĩ Việt Tb. LVN/NVN

* Hai biểu tượng song đôi của sự yên ổn và hạnh phúc là sự trẻ trung của diện mạo và sự trẻ trung của tâm hồn. - A. D. Musset

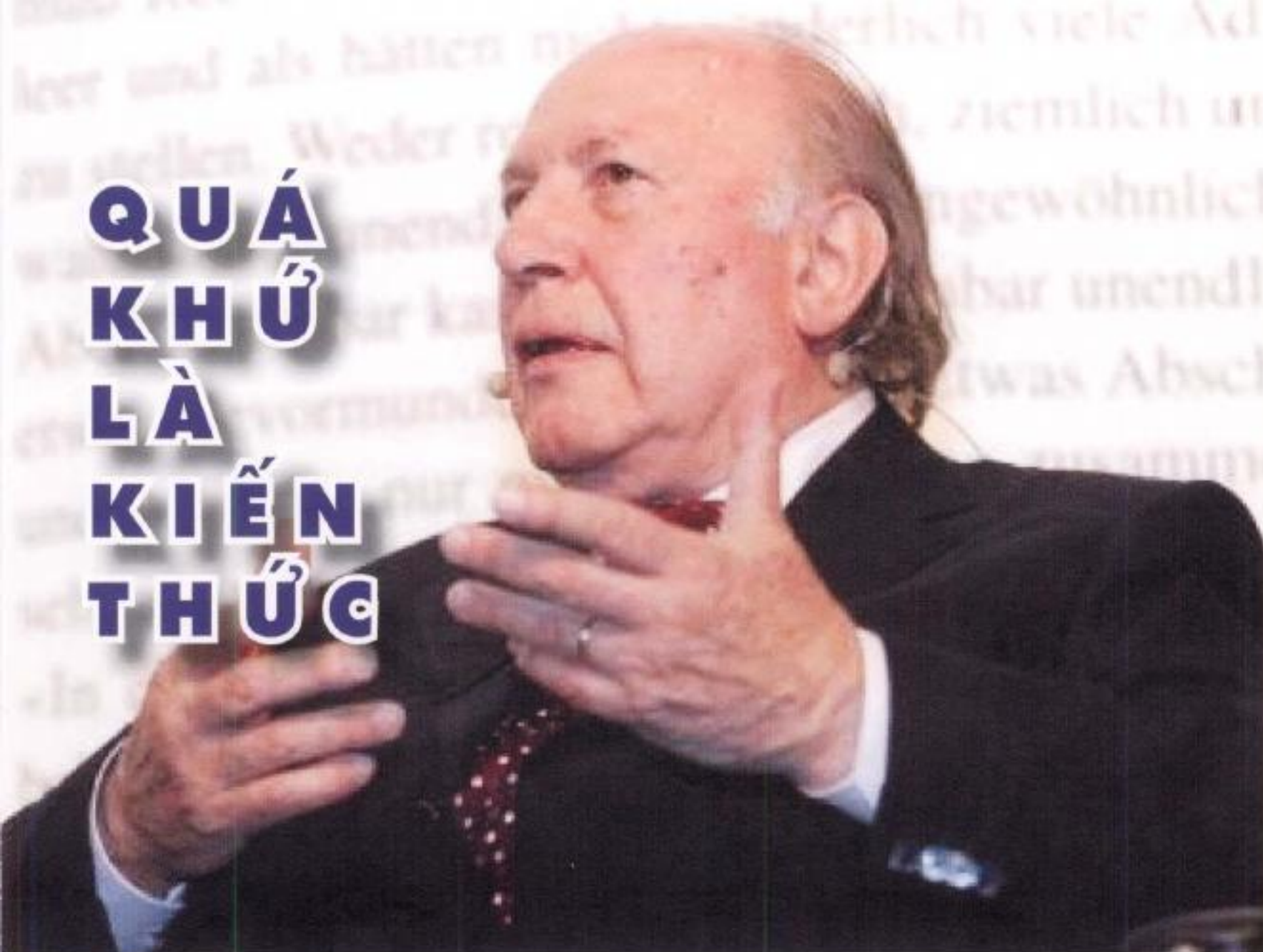
* Khi kẻ xấu tụ họp thì những người tốt cũng phải liên kết lại. Nếu không họ sẽ bị hạ từng người, từng người một trong cuộc chiến tàn ác. - F. Burke

* Phần thưởng quý báu nhất của sự làm việc không phải chỉ là khiến ta kiếm được tiền để sinh sống, mà chính nhờ sự làm việc của ta mới trở nên người và làm cho cuộc sống thăng hoa. - A. Puskin

* Tự do cá nhân là yếu tố chính để đạt đến sự tôn trọng nhân vị và hạnh phúc con người. - Bul Werlytton

* Chính những thứ chúng ta đã biết ngăn cản không cho chúng ta hiểu những gì chúng ta chưa biết. - A. Daules

QUÁ KHỨ LÀ KIẾN THỨC

Imre Kertész là người Do Thái, nhà nghèo, sinh ngày 09 tháng 11 năm 1929 tại Budapest, thủ đô Hung Gia Lợi; năm 1944, Kertész từng bị giam tại trại tập trung Auschwitz (cùng với 7000 người Hung gốc Do Thái), trại Buchenwald, nơi được gọi là “địa ngục trần gian”.

Trước năm tái lập quốc, 1948, hễ ai là người Do Thái đều bị quân Đức quốc xã bắt, giết vì thuyết chủng tộc “thuần Germany” của Hitler. Khi Đức quốc xã thua trận, năm 1945, Imre Kertész được trả tự do từ trại Buchenwald. Thay vì xin tỵ nạn hoặc trốn tránh tại một quốc gia ở châu Âu thuộc khối tự do, Imre Kertész lại về Hung Gia Lợi, nơi ông sinh ra và lớn lên, để sau này thân phận lại khốn khổ vì chủ nghĩa cộng sản Hung. Năm 1948, Imre Kertész làm cho tờ báo Budapest Newspaper, Világosság, tới năm 1951, thông qua đường lối của đảng cộng sản Hung, ông bị sa thải vì lý lịch Do Thái. Imre Kertész Kertész, ở độ tuổi 50, đã phải tự dựa vào sức mình để trở thành một nhà văn dịch giả không lệ thuộc guồng máy “chính trị lãnh đạo văn nghệ”; ông thường dịch sách của nhiều tác giả người Đức, như: Hugo von Hofmannsthal, Elias Canetti, Joseph Roth, A. Schnitzler, Friedrich Nietzsche, S. Freud, F. Kafka, Canetti và Ludwig Wittgenstein. Những tác giả trên, theo Imre Kertész, có ý nghĩa cho chính việc viết lách của ông; trước hết, Imre Kertész không chạy theo việc dịch tác phẩm của các nhà văn cộng sản Nga. Người nhận giải văn chương năm 2002, Imre Kertész, năm 1975 đã xuất bản tác phẩm đầu tay. Cuốn Sorstalanság, Không Số Phận, vừa có nghĩa là Vong Thân, hoặc Từng Bước Một, xuất bản năm 1992, sau khi chế độ cộng sản Hung sụp đổ.

Cuốn này, kể lại cuộc “hành trình” của tác giả qua các trại tập trung Auschwitz và Buchenwald. Từng Bước Một, Sorstalanság, thuộc thể loại “tiểu thuyết tự truyện”, không hoàn toàn là tự truyện. Từng Bước Một, ghi lại những gì Imre Kertész đã trải qua ở các trại tập trung Đức quốc xã, nơi nhốt và giết người Do Thái. Tác phẩm đã được dịch sang tiếng Na Uy, mùa xuân năm 2003, Steg for Seg, (tên Na Uy). Trước đó, cuốn tiểu thuyết “Kaddis a meg nem született gyermekert”, tức “Kinh nguyện Kaddi cho đứa bé chưa sinh ra đời” cũng đã được chuyển sang Na ngữ.

Lúc đầu, bản thảo Sorstalanság ở Hung, bị từ chối, rồi sau cũng được xuất bản.

Nhưng liền đó, Sorstalanság bị nhà nước Hung “từng bước một” khủng bố tinh thần tác giả, rồi âm thầm tịch thu. Sấm bên đông, động bên tây, người ta không thích Imre Kertész mượn Phát xít để nói về cộng sản. Ông liền viết tiếp cuốn A Kudarc, Thất Bại hoặc Không Số Phận, hay Vong Thân ấn hành năm 1988, chính là tác phẩm thứ hai trong bộ truyện gồm 3 tập: Sorstalanság, Kaddis a meg nem született gyermekert, viết năm 1990, và “Kinh nguyện Kaddish cho đứa bé chưa sinh ra đời”, in năm 1997. Kaddish, tên một bài kinh cầu hồn của người Do Thái. György Köves, nhân vật chính trong Sorstalanság và A kudarc, lại xuất hiện ở cuốn Kaddis a meg nem született gyermekert. Với ngụ ý: Không cho con trẻ ra chào đời trong một thế giới mà người lớn đã cho phép sự tồn tại của trại tập trung, cơ Auschwitz. Các tác phẩm văn xuôi khác, của Imre Kertész, như: A nyomkereső, Gọi Cầm, 1997, và Az angol labogó, Lá Cờ Nước Anh, in năm 1991.

Năm 1992, Imre Kertész cho in cuốn Gályanapló, Nhật Ký Người Nô Lệ Chèo Thuyền, thuộc thể loại hư cấu.

Trải dài suốt từ năm 1961 tới 1991, 30 năm, là các tác phẩm: “Tôi viết thêm – Biên niên sử của sự hóa thân.”, thể loại “ký”, ghi chép sự độc thoại, tựa như vở kịch chỉ có một vai diễn và nói một mình, viết từ năm 1991 tới 1995, in năm 1997.

Sau cuộc chính biến dấy lên ở Hung, “cộng sản bị phá sản” năm 1998, Kertész viết khỏe, xuất bản nhiều. Các bài diễn văn và tiểu luận được in trong A holocaust mint kultúra, “Văn hóa sát nhân tập thể”.

Imre đã nhận các giải văn học:

Brandenburger Literaturpreis 1995, Leipziger Buchpreis zur Europäischen Verständigung, năm 1997; Herder-Preis, WELT-Literaturpreis năm 2000, Ehrenpreis der Robert-Bosch-Stiftung năm 2001 và Sahl-Preis năm 2002.

Cuối cùng là giải Nobel Văn chương năm 2002.

Imre Kertész cho biết, mỗi khi tính viết một cuốn sách mới, ông luôn luôn nghĩ tới Auschwitz. “When I am thinking about a new novel, I always think of Auschwitz.” Vì sao các trại tập trung của Đức quốc xã “nổi tiếng” khắp thế giới, nhất là Auschwitz? Vì trực tiếp giết người tập thể, đồng thời cũng vì Đức quốc xã đã gây nên thế giới đại chiến lần thứ 2. Nhưng các trại tập trung của cộng sản, cũng giết người tập thể, chỉ khác là giết gián tiếp (làm việc nặng, ăn đói và ốm đau không thuốc men), thành “vô danh”! Thời gian giam lâu và tù không án lệnh, trong trại tập trung của cộng sản, đã trở thành hai thứ vũ khí sắc bén để giết dần mòn những người tù.

Nhà văn Nga Solzhenitsyn đã ghi nhận được “Quần đảo Goulag, ngục tù”, thông qua tác phẩm văn chương.

Phần lớn các nhà văn Việt Nam trải qua một hay nhiều trại tập trung lại chỉ ghi chép như một hồi ký hoặc phóng sự viết vội! Bên cạnh đó là luận điệu: “Tháo gỡ hận thù, xây dựng thương yêu”, chỉ nhằm cho bao người cầm bút khác “hãy quên đi mọi quá khứ”, “hòa hợp, hòa giải”!

Có nghĩa là thủ phạm chỉ muốn cho các nạn nhân của nó đừng nhớ đến và

ghi lại mọi tội ác man rợ. Sau khi sống sót chỉ nên làm thơ trữ tình và viết văn lãng mạn?

Cái khuynh hướng cho rằng viết về những chuyện sống chết đã xảy ra hàng ngày là “dung tục”, là tầm thường, và văn thơ phải “siêu thoát”, vượt lên trên mọi “đời thường”, đã làm cho văn học nghệ thuật nước ta ngày một “không đủ tư cách để nói chuyện văn nghệ với thế giới, người ta thắng hoặc có tìm đến cũng chỉ vì tò mò”, cho nên văn học nước ta vẫn đứng bên lề văn học thế giới?

Một dân tộc triển miên đau khổ cùng cực như dân tộc Việt mà các đề tài lớn như thực dân Pháp, phát xít Nhật, siêu thực dân cộng sản Nga và Tàu, đế quốc Mỹ... chưa thấy một tác phẩm tầm cỡ lớn lao? Rất ít văn nghệ sĩ nước ta biết “nổi giận” trước sự “man rợ ngẫu nhiên của lịch sử”, nói chi tới “nổi loạn” trong văn nghệ?

Phải chăng người ta lẫn lộn giữa “nổi loạn” với “thác loạn”? Giải Nobel văn chương, về hiện kim, trị giá 10 triệu kroner Thụy Điển. Khoảng 6 kroner ăn 1 USD.

Viện hàn lâm Thụy Điển dẫn chứng lý do trao giải cho nhà văn Imre Kertész: “Văn nghiệp của ông diễn tả được những kinh nghiệm đặc thù đối với sự man rợ ngẫu nhiên của lịch sử.” Ai cũng biết rằng: Khôn cũng chết, dại cũng chết, chỉ có biết là sống. Biết là biết “quy luật của cuộc sống”. Một trong các “luật sống” ấy là: “Không một kẻ nào hoặc một nhóm người nào được tự tung, tự tác quyết định một Nhân Sinh Quan cho cả một dân tộc, nếu như dân tộc ấy thật sự có một nền văn hiến lâu dài. Ngay trong một gia đình cũng không được như thế.”

Quá khứ là kinh nghiệm., hay ngược lại, và kinh nghiệm chắc chắn phải là kiến thức. Cách chối bỏ sự hiểu biết, nhanh chóng và chắc chắn nhất, là chối bỏ hết quá khứ.

Imre Kertész rút kinh nghiệm từ cuộc sống đau khổ của mình, hiển nhiên, để nhắc nhở toàn thế giới về một đời sống hạnh phúc thật sự: Người ta không thể diệt hết bạo lực, nhưng có nhiều cách làm cho nó yếu đi, bằng kinh nghiệm của mỗi người. Nếu không, bạo lực sẽ làm cho chính những kẻ mưu mang hoặc bệnh vực nó cũng rơi vào tình trạng vong thân, nhục nhã. Hàn lâm viện Thụy Điển cho

rằng văn nghiệp của Imre Kertész giúp tìm hiểu “cơ hội tồn tại và suy tưởng của một con người trong thời đại liên tục bị lệ thuộc.” Nôm na là “con người đã sống sót, bay bổng, qua một thời không ngớt bị trói buộc.”

Người ta cũng sờ về một đất nước, như nước Đức, có nhiều triết gia, có khá nhiều văn nghệ sĩ lớn, mà cuối cùng lại có một Auschwitz và Buchenwald. Việt nam, một dân tộc có văn hiến “thương người như thể thương thân”, mà cuối cùng “sự sống của kẻ này phải là cái chết của bao người khác.”, do căm thù giai cấp, thực chất là nguy danh “cứu nước” để thắng tay “giết người”.

Thời của bọn sát sinh như Stalin, Hitler, Mao, Hồ, Pol Pot...; trí thức, văn nghệ sĩ chỉ còn giữ được sự hoang tưởng: bằng cấp và các tác phẩm văn nghệ là dấu hiệu của sự hiểu biết? Hoang tưởng vì sự hiểu biết này giúp ích gì cho đất nước. Nhiều con gái nhà nghèo đời này, vẫn như thời Vũ Trọng Phụng viết “Cơm Thầy, Cơm Cô” và “Lục Sĩ”, nghĩa là vẫn phải đi ở, vẫn làm đi. Nhiều hơn!

Liên tiếp qua 7 giải Nobel văn chương được trao cho các nhà văn nam giới: năm ngoái, một nhà văn Anh gốc Ấn, Vidiadhar Surajprasad Naipaul, thường viết tắt là V.S Naipaul. Năm 2002, tới lượt Imre Kertész, nhà văn “ôn cố” để “tri tân” Ôn, nhớ lại, và tri, hiểu biết để con người và cuộc sống được trở nên tốt đẹp, no ấm và tự do.

Nhưng phải là người thật hiền mới nói được nổi về cái quá ác. Còn kẻ quá ác nhất, chỉ nói được, lại nói rất hay, về điều thiện. Imre Kertész ở trường hợp trên, có tài viết nên không sợ đề tài cũ. Chưa chắc gì đã cũ. Thí dụ, cảm giác của một người trông theo vợ con mình khuất dần sau khung cửa của lò hơi ngạt, thì sao? Chỉ vì lý lịch: Sinh ra làm người Do Thái.

Chủ nghĩa lý lịch, dối bại, một thời dài đằng đằng ở nước ta được và bị bắt buộc phải tôn thờ, đã giết oan bao triệu người. Ai biết? Imre Kertész, xin cảm ơn ông, về một niềm tin đang thấp sáng: Trong trang sách và ngoài cuộc đời phải là nhau, là một; không có cách nào khác để văn học nghệ thuật trở nên một nơi mà những kinh nghiệm sống, cô đọng lại, chuyển thành vốn liếng tinh thần, ở chỗ: nó chứng tỏ

con người hoàn toàn khác con vật.

Biết nhớ và nhớ lại. Không phải thù dai, mà:

“Tôi là một người Do Thái mất niềm tin!... Ngày nào còn là người Do Thái, tôi còn phải nhắm tới Auschwitz!”

Thế, một người Palestin đau khổ vì Do Thái, sẽ nói ra sao? Đấy, lại là việc khác còn ở đây chỉ nội ý chí của nhà văn Imre Kertész và bà vợ của ông đã đủ cho nhiều người ngưỡng phục. Sống và viết trong một “xà-lim tự nguyện”, nơi căn phòng không quá 10 thước vuông, chung cư. Viết trong điều kiện không có khả năng xuất bản. Rất thường tình mà vô cùng cao cả: “Imre Kertész Kertész never joined the official Writers’ Association and did not have any privileges.” Không bao giờ xin gia nhập Hội nhà văn của chính quyền cộng sản để được một đặc quyền nào đó.

Như Hữu Loan, tác giả bài thơ “Màu Tím Hoa Sim”, chịu khổ chứ không chịu nhục, rồi bỏ ngay “đám văn nghệ” Hà Nội, về Thanh Hóa ở ẩn và làm thơ.

Imre vẫn viết trong bối cảnh bị bao vây kinh tế.

Bị cô lập tình cảm. Bị khủng bố tinh thần.

Giữa một mạng lưới mật vụ, ken chằng chịt, mà trong đó nhiều nhà văn sẵn lòng làm công an văn nghệ. /

Nguyễn Thị Vinh / Trích tác phẩm “Cỏ Bông Lìa Gốc” / Anh Em USA California San José 2005.

OVER BØLGENE

Tidsskriftet for vietnamesiske flyktninger i Norge, utgitt og distribuert av Det Vietnamesiske Flyktningeforbundet i Norge

Støttet av Norsk Kulturråd

NORSK KULTURRÅD
Arts Council Norway

NHÀ VIỆT NAM VIETNAMHUSET

MØLLERGATA 46-0179 OSLO

BẠN THÍCH THAM GIA SINH HOẠT NÀO? - NOE FOR DEG?

1. TIẾNG VIỆT CHO TRẺ EM VIỆT NAM - VIETNAMESISKKURS FOR VIETNAMESISKE BARN
2. TIẾNG VIỆT CHO NGƯỜI NA-UY - VIETNAMESISKKURS FOR NORDMENN
3. HỌC THÊM TOÁN LÝ HÓA đủ lớp - STØTTEUNDERVISNING I MATTE, FYSIKK OG KJEMI
4. TIẾNG NA-UY CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU LẠI
5. TẬP ĐÀN (DƯƠNG CẦM, VỸ CẦM, TÂY BAN CẦM) - PIANO, GITAR, FIOLIN FOR NYBEGYNNERE
6. HỌC VI TÍNH cho người lớn tuổi - DATA OG INTERNETT FOR ELDRE
7. TẬP VÕ BÌNH ĐỊNH (VÕ CỔ TRUYỀN VIỆT NAM) - TRADISJONELL VIETNAMESISK KAMPSPORT
8. PHIÊN DỊCH TÀI LIỆU - OVERSETTELSE (NORSK-VIETNAMESISK)
9. TẬP YOGA
10. THẢO LUẬN CÁC VẤN ĐỀ XÃ HỘI - SAMFUNNSDEBATT

liên lạc: post@vietnamhuset.no - kontakt oss: post@vietnamhuset.no

HOẶC BẠN CHỈ MUỐN GẶP GỠ BẠN BÈ, ĐỒNG HƯƠNG ELLER DU VIL BARE VÆRE SAMMEN MED NOEN

- * BÊN TÁCH CÀ PHÊ - OVER EN KOPP KAFFE/TE
- * BÊN BÀN CỜ - VED ET SJAKKBRETT
- * BÀN PINGPONG - VED ET BORDTENNISBORD
- * TRONG BUỔI KARAOKE - PÅ EN KARAOKEKVELD
- * TRẺ EM CÓ DATASPILL - MED NOE DATASPILL
- * ĐỌC SÁCH BÁO TIẾNG VIỆT - VED EN BOKHYLLE

XIN TỚI NHÀ VIỆT NAM STIKK INNOM VIETNAM HUSET!

MỞ CỬA

Thứ Hai – Thứ Năm từ 10 đến 20.00

Thứ Sáu – Thứ Bảy từ 12 đến 18.00

Cuối tuần có chương trình đặc biệt sẽ thông báo riêng, xem trang www.vietnet.no

Egen kunngjøring for spesielle anledninger, ofte i helgen – se også www.vietnet.no

liên lạc: post@vietnamhuset.no hoặc mob.: 45 11 60 04 / 45 22 09 22

DUY NGUYEN

TANNLEGE MNTF

**HØYBRÅTEN TANNLEGEKONTOR
PHÒNG NHA KHOA**

HØYBRÅTENV. 76 - 1088 OSLO

TELEFON 22 21 70 70

RECENT

– nhiệt thành với những ý tưởng mới!

Cơ sở thiết kế, quảng cáo và in ấn do người Việt điều hành. Chuyên cung cấp các dịch vụ design, layout và in ấn trên mọi chất liệu.

Nhanh, Chất lượng, Uy Tín, Tận tình và Chu đáo là tiêu chí của chúng tôi!

Đặc biệt ưu đãi giá cho các hội đoàn, công ty, doanh nghiệp Việt Nam hoặc người đồng hương. Chúng tôi hy vọng sẽ mang lại sự hài lòng tốt nhất cho quý khách.

Sản phẩm và công việc của chúng tôi rất đa dạng, xin truy cập website để biết thêm chi tiết và tìm được sự lựa chọn thích hợp cho nhu cầu của quý vị.

RECENT

– brenner for nye idéer

Recent Kommunikasjon

Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo

Telefon : 22 33 22 02

E-post : post@recent.no

Website : www.recent.no

DESIGN

- ▶ Logo
- ▶ Poster
- ▶ Website
- ▶ Áp phích
- ▶ Bảng rôn
- ▶ Bảng hiệu
- ▶ Đề can xe
- ▶ Hộp đèn
- ▶ Chữ nổi

LAYOUT

- ▶ Báo
- ▶ Tờ rơi
- ▶ Tạp chí
- ▶ Tờ gấp
- ▶ Catalogue
- ▶ Thực đơn
- ▶ Danh thiếp
- ▶ Thiệp mời
- ▶ v.v...

FOLIEDEKOR

PROFILERING

TRYKKSAKER

HJEMMESIDER

WWW.RECENT.NO

B-post

Returadresse:

DVFF-Norge
Postboks 633 Sentrum
0106 Oslo

ADRESSATEN
BETALER
FOR SENDING
I NORGE

DISTRIBUERES AV
POSTEN NORGE

Asian Cooking

Restaurant

Lysaker Torg 8, 1366 Lysaker

KHOÁNG MÁT, RỘNG RÃI, THOẢI MÁI

VIETNAMESISK & KINESISK MAT
SUSHI - PIZZA

ÅPNINGSTIDER:

MANDAG - SØNDAG: 13.00 - 21.00

TAKEAWAY & UTKJØRING
TRONG KHU VỰC LÂN CẬN

TEL. 67 12 30 00

MOB. 45 88 72 49

CÓ GIÀN ÂM THANH TỐI TÂN THÍCH HỢP CHO VIỆC HÁT KARAOKE
NHẬN ĐẶT TIỆC CƯỚI, LIÊN HOAN, SINH NHẬT...
ĐẶC BIỆT VỚI GIÁ ĐỒNG HƯỚNG